

საქართველო

ფასი | ღირი

განმარტვნი

info@geworld.net

ვიშაო ჩვენო, როგელი სარ ჰავლაბარსა შინა...
3

სასურსათო გენოციდი

თუ რაციონი არასაკმარის ცილას შეიცავს, ორგანიზმს ექმნება ცილოვანი დეფიციტი. ეს კი ენდოკრინოლოგიური დაავადებების, ნერვული სისტემის მოშლისა და სხვა მრავალი ავადმყოფობის მიზეზი შეიძლება გახდეს. ცილის ხანგრძლივ უკმარისობას შეუძლია ციროზი და ღვიძლის კიბო გამოიწვიოს.

როცა საარსებო მინიმუმი 156,10 ლარია და 850 ათას ადამიანს ხელისუფლება 100 ლარს, ანუ საარსებო მინიმუმზე 56,10 ლარით ნაკლებს, უხდის პენსიას, ხოლო 1 მილიონ 800 ათას ადამიანს 34-ლარიან შემწევობას აქლავს, ეს არ არის ხალხის დაცინვა და აბურღად აგდება, ეს უკვე საკუთარი მოსახლეობის მიზანმიმართული გენოციდია.

ქეთი ბეჟაური: ფაუნტაბი არ უხვაოდნენ, ალბათ, საქონ-ხენტრახიო ბანაკებში ტყვეებს იმას, რასაც ესენი უკეთებენ პატიმრებს...
9

ზვიად ჭაქაძე: პარლამენტის შენობის მიღება რე ტერიტორიაზე მხსოვრებთ ხელისუფლებამ 30-30 ლარი გადაუხადა, რომ ფანჯრებიდან და აივნებიდან «ვიშა, ვიშა» ეუვირათ
10

80 გრამი სორსი დღიურ ნორმად ადამიანის სასიკვდილოდ განიკვანა!

რა დამიშავა ვიშა?

ლთთი ქობალაია: ივანიშვილის ბარემოხვავი არიან ადამიანები, რომლებმაც საგებრლო ააოსრას... რა ბარანტიანა, რომ ისინი ივანიშვილსაც არ ესვრიან?

მათ გამსახურდიანს ესროლეს და ივანიშვილს დაინდობენ?!
4

საქართველოს გასაჭირი

„ზამთრის სასახლის“ შტური

1993 წლის შემოდგომაზე ელცინის ტანკები რუსეთის პარლამენტს ესროდნენ; მაშინ მისი დამოკიდებულება დასაბეულ პარტნიორობაზე თითქმის 100%-იანი გახდა. სწორედ ამ დროს დაეცა სოხუმი და თბილისმა აფხაზეთზე კონტროლი დაკარგა. გამანადგურებელი მარცხი საქართველომ მაშინ იწვინა, როდესაც რუსეთი ფრიალ დასუსტებული იყო და კატასტროფის პირას იდგა.

მსოფლიო
სააქაველი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ხელისუფლების კულუარებიდან გამოსული დაუზუსტებელი ინფორმაციით, სააკაშვილის ბარემოცვაში სრული სერიოზულობით განიხილებოდა 27 მაისის აქციის ღირებულების სტრატეგია, რომლის საბაზის მომხრეებთან რიგგარეშე შეგზავნილი პროპოზიციები უნდა შეეხებინათ. ეს სახიფათო იდეა, როგორც ჩანს, ხელისუფლების წინააღმდეგ დანიშნულია, თუმცა არაბრუნვის, ბანიმარჯვებულს თუ არა კითხვარაგონიერება მომავალშიც.

27 მაისი — აისი და დაისი

27 მაისის ბიძინა ივანიშვილმა დიდ წარმატებას მიაღწია. აქცია თბილისში მონაწილეთა რაოდენობით, განწყობით, შემართებით, ფსიქოლოგიური ეფექტით, რომელიც მან მოახდინა, უპრეცედენტო თუ არა, გამორჩეული ნამდვილად იყო. ეს მატჩი „ქართულმა ოცნებამ“ ხელისუფლებას ისევე პირწმინდად მოუგო, როგორც არგენტინამ — იამაიკას (5:0) 1998 წლის მსოფლიო ჩემპიონატზე, რაზეც მოგვიანებით მეტად დასამახსოვრებელი სიმღერა დაინერა. თუმცა იყო მნიშვნელოვანი სხვაობაც: მაშინ, „პარკ დე პრენსის“ გაზონთან გასწორებული, მაგრამ ვაჟკაცურად მებრძოლი იამაიკის ნაკრების მიმართ მაყურებელი აშკარა სიმპათიას გამოხატავდა, ხელისუფლებისთვის კი 27-ში ტაში არავის დაუკრავს.

ეს არ იყო ფინალი და მე-ოთხედფინალიც კი; 27 მაისის აქცია მხოლოდ დასაწყისია. ახლა კრიტიკული მნიშვნელობა იმ ღონისძიებას ენიჭება, რომლის გაართვას „ქართული ოცნება“ 7 ივნისს ქუთაისში გეგმავს. იქ ხელისუფლება, სავარაუდოდ, ერთგვარი რევანშის აღებას შეეცდება და გამორიცხული არაა, უხემ პროვოკაციებს მიმართოს. ფსონი ძალზე დიდია, თუ ქუთაისის აქცია ასეთივე შთაბეჭდილებას იქნება, ეჭვქვეშ დადგება სახელისუფლო მითოლოგიის ერთ-ერთი ცენტრალური იდეა იმის თაობაზე, რომ, დედაქალაქისგან განსხვავებით, რეგიონები მხარს სააკაშვილს უჭერენ.

ფსიქოლოგია ვერსად გავეცევი, თითოეული წარმატებული გამოსვლა არა მხოლოდ აძლიერებს გამარჯვების რწმენას ივანიშვილის მხარეში, არამედ თავისებური ტარანის როლსაც ასრულებს, რომელიც სახელისუფლო ციხეში მარცხის კედელს ურტყამს და მასში ბზარებს აჩენს. თუ ასე გაგრძელდა, ადრე თუ გვიან (2-3 თვე) ეს კედელი ჩამოიშლება, ამიტომ ხელისუფლება ყველა ღონისძიებას, რათა ივანიშვილის მარხს რეგიონებში წინ აღუდგეს, ის, სავარაუდოდ, შეეცდება, მას უსიამოვნო სიურპრიზი მოუშალოს და, ვინაიდან სტრატეგიის სიბრტყეში ჯერჯერობით ვერაფერს უხერხებს, ტაქტიკური იმპროვიზაცია, სწრაფი გადაწყვეტილებების მიღება აიძულოს, იმ იმედით, რომ ივანიშვილი შეცდომას დაუშვებს.

შეუძლიათ თუ არა მათ რაიმე მოულოდნელი მოახდინონ? ერთი მხრივ, ივანიშვილს, კალინინ დიდი ალბათობით, ჰქვამს არაერთი ინფორმაციის ხელისუფლების მალაქა და სასუსპლო რგოლებში, ამ ძალის წინასწარი გამართვის ბარეში, ხელისუფლებისთვის მარცხის რისკის დაწყება მათად წინდაუხედავი იქნებოდა. ამასთანავე, საკმაო ინფორმაცია ხელისუფლების წარმომადგენლის შიგნით არაა, რომელიც ივანიშვილს დაეხმოს, რადგან ისინი ივანიშვილს იმ შემთხვევაში მოუტანენ, თუ გარკვეულ მომენტამდე სისტემის შიგნით დარჩებიან.

სხვათა შორის, ამჟამინდელ კანდიდატს არაა, რომელიც ივანიშვილს დაეხმოს, რადგან ისინი ივანიშვილს იმ შემთხვევაში მოუტანენ, თუ გარკვეულ მომენტამდე სისტემის შიგნით დარჩებიან.

რეგულარულად ვერ ჩავთვლით, მაგრამ ისინი, საზარაუდოდ, შეიძლება იყოს, რომელიც მათ დაეხმოს, რადგან ისინი ივანიშვილს იმ შემთხვევაში მოუტანენ, თუ გარკვეულ მომენტამდე სისტემის შიგნით დარჩებიან.

რეგულარულად ვერ ჩავთვლით, მაგრამ ისინი, საზარაუდოდ, შეიძლება იყოს, რომელიც მათ დაეხმოს, რადგან ისინი ივანიშვილს იმ შემთხვევაში მოუტანენ, თუ გარკვეულ მომენტამდე სისტემის შიგნით დარჩებიან.

რეგულარულად ვერ ჩავთვლით, მაგრამ ისინი, საზარაუდოდ, შეიძლება იყოს, რომელიც მათ დაეხმოს, რადგან ისინი ივანიშვილს იმ შემთხვევაში მოუტანენ, თუ გარკვეულ მომენტამდე სისტემის შიგნით დარჩებიან.

რეგულარულად ვერ ჩავთვლით, მაგრამ ისინი, საზარაუდოდ, შეიძლება იყოს, რომელიც მათ დაეხმოს, რადგან ისინი ივანიშვილს იმ შემთხვევაში მოუტანენ, თუ გარკვეულ მომენტამდე სისტემის შიგნით დარჩებიან.

რეგულარულად ვერ ჩავთვლით, მაგრამ ისინი, საზარაუდოდ, შეიძლება იყოს, რომელიც მათ დაეხმოს, რადგან ისინი ივანიშვილს იმ შემთხვევაში მოუტანენ, თუ გარკვეულ მომენტამდე სისტემის შიგნით დარჩებიან.

რეგულარულად ვერ ჩავთვლით, მაგრამ ისინი, საზარაუდოდ, შეიძლება იყოს, რომელიც მათ დაეხმოს, რადგან ისინი ივანიშვილს იმ შემთხვევაში მოუტანენ, თუ გარკვეულ მომენტამდე სისტემის შიგნით დარჩებიან.

ინტერვიუ

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ლოთი ქობალია:

ივანიშვილის გარემოსვაში არიან შანტაჟისტები, ტერორისტები, როგორცაა საგარეო აპოსტოლი... რა გარანტიას, რომ ისინი ივანიშვილს არ ესპირიან? გამსახურდიას ესროლეს და ივანიშვილს დაინდობენ?!

ლოთი ქობალია დღესდღეობით საქართველოში შექმნილ მდგომარეობას უარყოფითად აფასებს. მისი თქმით, ამჟამად ხელისუფლების შეცვლის წინაპირობა არ არსებობს. ის ადამიანები, რომლებიც ივანიშვილის კოალიციაში არიან გაერთიანებული, ქვეყანას სიკეთეს არ მოუტანენ, უფრო მეტიც: შესაძლოა, საკუთარი ლიდერიც კი გასწორდნენ, ამაზე მათი წარსული მეტყველებს. რაც შეეხება „ტყის ძმების“ მეთაურის — დავით შენგელიას ციხიდან გათავისუფლებას, ქობალიას თქმით, ასეთი მძიმე მუხლით გასამართლებულ ადამიანს ტყუილად არავინ შეინჯალებს...

— სატყუალოდან ვადაზე ადრე გათავისუფლებულ „ტყის ძმების“ მეთაურს — დავით შენგელიას 24-წლიანი პატიმრობა შეეწინააღმდეგება. მძიმე დანაშაულები ბრალდებად არ იყავი, თქვენი აზრით, რას ემსახურება შენგელიას ციხიდან გამოშვება?

— მე მხოლოდ ერთი რამის თქმა შემიძლია: ციხიდან გათავისუფლებული იქნა, ვისი გათავისუფლება ამ ხელისუფლებას ხელს აძლევდა, ხოლო ის ადამიანები, ვინც შენგელის ნაწილს წინააღმდეგ სახმედრო ოპერაცია მოაწყვეს (მე არ ვთვლი, რომ ის ტერორისტული აქტი იყო), დღესაც იხდიან სასჯელს. უკვე ოცი წელი გავიდა, მაგრამ ისინი არავის გაუთავისუფლებია.

ამასთან, დღეს ციხეში სხედან ადამიანები, რომლებიც მტკიცედ იდგნენ ქვეყნის საგარეო პოლიტიკის და საქართველოს დამოუკიდებლობა მოუტანეს. — რა გავლენა აქვს „ტყის ძმების“ მეთაურს გალსა და ზუგდიდში?

— მე არ ვიცი დათოს გავლენასთან დაკავშირებით. შენგელია ჩვენთან არ იყო. ის მხედრობის წევრი იყო, ახლა რეზერვისტებთან მივა თუ სხვაგან წავა, ვერ გეტყვით, ის კი ვიცი, რომ ზვიად გამსახურდიას ხელისუფლების წარმომადგენლები მაგას არ გაიკარებენ.

— თუ ხელისუფლების ინტერესი არ არის, ასეთი მძიმე დანაშაულისთვის გასამართლებულ ადამიანს არ შეინჯალებენო, ამბობთ. ერთ დროს თქვენც ხომ შეინჯალებს, როგორ ხდება ეს?

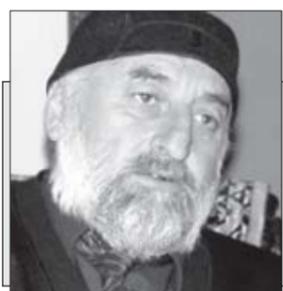
— მე ვერ ის ვერ გავიგე, რატომ დამაპატიმრეს — საქართველოს რომ დამოუკიდებლობა მოუტანე, ამისთვის ცი-

ხეში ჩამსვეს, მერე დამბარა-ლეს ათასწილი უბედურობები. უნდა ითქვას, ჯაბა იოსელიანთან და კიტოვანთან ერთად გავსამართლებინე. მე მოვიპოვე თავისუფლება, მათ კი დანარჩენ საქართველოს ესროლეს ტყვენი. სიკვდილით დასაჯა მქონდა მისჯილი, მაგრამ ხელისუფლებამ განაჩენი შეცვალა, როგორც პოლიტიკტიმარს, საერთაშორისო ორგანიზაციების მითითებითა და შუამდგომლობით, განაჩენი შემიცვალეს და ვერ დამხვრიტეს. მე შევარდნაძემ კი არა, საერთაშორისო ორგანიზაციებმა გადამარჩინეს. არავისთვის არასდროს შენჯალება არ მითხოვია, ციხეში ჩემთან მოდიოდნენ პროკურატურის წარმომადგენლები და მითხოვდნენ, რომ დამენერა შენჯალება განცხადება, არც დამინერია და არც დავენერ.

— თქვენ თქვით, რომ ზუგდიდში არიან რეზერვისტები, არის იმის ალბათობა, რომ ისინი საარჩევნო პროცესებში ჩაერთონ?

— გეტყვით იმას, რომ, როგორ ხელისუფლებასაც ვიმსახურებთ, ისეთი ხელისუფლება გვყავს. მე მჯეროდა, რომ მოვიპოვებდით დამოუკიდებლობას, ვიბრძოლე და მივალნიე კიდეც. ახლა მე არ ვიცი, რა ხდება ზუგდიდში, მე არავის არ დავდევი კუდში, ახლა სოფლის ში ჩაერთონ?

— თქვენ თქვით, რომ ზუგდიდში არიან რეზერვისტები, არის იმის ალბათობა, რომ ისინი საარჩევნო პროცესებში ჩაერთონ?

მეურნეობით ვარ დაკავებული, ვხნავ და ვთესავ, შარშან სიმინდი ავიღე, მაგრამ არ გაამართლა, მომბატყა ხელისუფლებამ. — ალბათ, ამერიკულ ჰიბრიდულ სიმინდზე საუბრობთ...

— დიას, ჰიბრიდულ სიმინდზე ვსაუბრობ, მითხრეს, — თესლის ფულს გამოგინერეთო, და ისიც არ გამოგინერეს. ჰიბრიდული სიმინდი დავითესა და ვერაფერი მოვიინდი, არ გამოდგა ეს სიმინდი, სიმინდი კი არა ფურჩი იყო და სხვა არაფერი, პანკის ვალეი დავიდეო. სახლი ჩავიდე პანკისი და 20 ათასი ლარი სესხი გამოვიტანა, დღეს თუ არა სხვა მომავლისავე და სახლს გამოვიტანა, რომ გარდავიხარო? მუშაობ ვიკრიბი.

— გამოდის, რომ შევარდნის დროს დაგაპატიმრეს და სიკვდილი მოგისაჯეს, სააკაშვილის პრეზიდენტობის დროს კი ჰიბრიდული სიმინდი შემოგასალეს, რის გამოც ვალეები დაგედო და სახლს გიყვდიან, ახლა ვისი იმედი გაქვთ, ივანიშვილის ხელისუფლებაში მოსვლას ხომ არ ელოდებით?

— შევარდნაძეს ხელი-სუფლებასი ერთი პროცენტული სულის მატარებელი კაცი არ ჰყავდა და ამიტომ ეტირებოდა, ზვიად გამსახურდიამ მთლად ეროვნული რომ იყო, ამიტომ სხვაგვარ მოუღეს პოლიტიკა. ამ შემთხვევას ვერაფერს ვიკრიბი, ზოგი მასობრივად და ზოგიც კი რა არის, არაპინ იცის. მე ახლა დავაპატიმრე და არ შამიქ-ლია ბრძოლა, იბრძოლე გითხრათ, არც ერთი ძალის არ მგვარა და არც ივანიშვილის გარემოსვაში არიან შანტაჟისტები, ტერორისტები, ქვეყნის დამაქცევარნი, სამეგრელო რომ ათასჯერ ააოხრეს.

— ვინ არიან, რომლებიც ივანიშვილს დაინდობენ? — თუნდაც რესპუბლიკელები, ბერძენივილები და ბევრი სხვა. — ხელისუფლების შეცვლის იმედი არ გაქვთ? — ვერ გეტყვით, გააჩნია, როგორი არჩევნები ჩატარდება — დემოკრატიული, სამართლიანი თუ უსამართლო, დემოკრატიულ ქვეყნებში ხელისუფლებებს ცვლიან, ერთმანეთს უბრუნებენ ხელისუფლებას, ჩავარტყათ თავი და მოვერიოთ ოპოზიციას, მაშინ გვეყოლება სულ მიშა, მაგრამ ვიქნებით ვეღურები და არ ვიქნებით ქვეყანა, სახელმწიფო არ გვექნება... — თუკი არჩევნები კიდევ გაყალბდება და არ შეიცვლება ხელისუფლება, რა მოხდება ამ შემთხვევაში?

— გააჩნია, ხალხს რა უნდა, რატომ არ გამოვიდა თუნდაც ნახევარი მილიონი კაცი თბილისში? ჩემი აზრით, არ იყო საკმარისი 100 ათასი კაცის გამოსვლა, ეს იმას ნიშნავს, რომ მოწონთ და უნდათ ეს ხელისუფლება. იცით, რას გეტყვით? მინც გამსახურდიას ეროვნულ ხელისუფლებას ებრძოდა, მინც პრეზიდენტი დაეხლ, მინც დამოუკიდებლობა საკამოვალს ომი გამოუცხადა, ის ხალხია ივანიშვილთან. მე ვიპოვე ივანიშვილის გარემოსვაში არიან შანტაჟისტები, ტერორისტები, ქვეყნის დამაქცევარნი, სამეგრელო რომ ათასჯერ ააოხრეს.

— დარწმუნებული ხართ, რომ ივანიშვილსაც გარემოსვაში მოწვევს დალუპავს? კერძოდ ვის გულისხმობთ?

— თუნდაც ყარყარაშვილს, რომელიც თბილისის გადანვაში მოწვევს და დალუპავს. გარდა ამისა, შევარდნაძის დროინდელი ფუნქციონერები ივანიშვილთან არიან.

— ყარყარაშვილი ცუდი კაცია?

— აბა, კარგი კაცია? ყარყარაშვილმა და მისმა ბანდამ ესროლა დამოუკიდებელ საქართველოს.

— ძალიან ცუდ პროგნოზს აკეთებთ ივანიშვილზე, რატომ?

— რა გარანტია მაქვს, რომ ისევ არ დამინწყებთ სროლას. — ვინ დაგინწყებთ სროლას? — ივანიშვილის კოალიციის წევრები?

— დიას, როგორც ვითხარით, ივანიშვილის გარემოსვაში არიან შანტაჟისტები, ტერორისტები, ქვეყნის დამაქცევარნი, სამეგრელო რომ ათასჯერ ააოხრეს.

— ვინ ააოხრა?

— ყარყარაშვილს თავი დავანებოთ, თუნდაც დავით თევზაძე იქ არ არის? — მერე თევზაძემ ააოხრა სამეგრელო?

— ის არ გვებრძოდა? გამოსულიყო ცალკე და იმათთან არ ყოფილიყო, თუ არ უნდაოდა. ახმეღლა ქვეყანა დაინგრა, ერთი კაცი მითხარით, რომელიც გაასამართლეს.

— რას იტყვით ახალი ქალაქის — ლაზიკის აშენების თაობაზე?

— ხალხო, ამ პატარა საქართველოში 9 სახელმწიფო შეიქმნება? — მე არ ვიცი, რა მისია აქვს ლაზიკას. თუ სააკაშვილს უნდა, რომ ის გაჭირვებული ხალხი, ვინც ბარაკებში ცხოვრობს, იქ ჩაასახლოს, ვერ გეტყვით. თუ ლაზიკაში თურქი-მესხები, თურქები, გერმანელები ან ამერიკელები სურთ ჩაასახლონ, ვერც ამას გეტყვით. მაგრამ მალე აუხარბიანენალები ბორჯალოს, სომხებისა და აზერბაიჯანის რეგიონებში უკრაინის პარლამენტთან დაახლოებით 200 ადამიანი რუსული ენის სტატუსის განმსაზღვრელ კანონპროექტს აპროტესტებს, რომლის თანახმადაც, რუსულ ენას პლაკატებით ხელში დგანან. ტრანსფორანტებზე წერია: „ჩემი სახელმწიფო ენა უკრაინულია, შორს ხელები ჩვენი ენისგან“. აქციის მიმდინარეობას უკრაინელი სამართალდამცველები თვალყურს ადევნებენ. უკრაინის უმაღლეს რადაში რუსული ენის სტატუსის განმსაზღვრელი კანონპროექტის განხილვისას დეპუტატებს შორის ხელჩართული ჩხუბი მოხდა. შედეგად ოპოზიციის ერთ-ერთ დეპუტატს თავი გაუტყდა.

— თუნდაც ყარყარაშვილს, რომელიც თბილისის გადანვაში მოწვევს და დალუპავს. გარდა ამისა, შევარდნაძის დროინდელი ფუნქციონერები ივანიშვილთან არიან.

— ყარყარაშვილი ცუდი კაცია?

— აბა, კარგი კაცია? ყარყარაშვილმა და მისმა ბანდამ ესროლა დამოუკიდებელ საქართველოს.

— ძალიან ცუდ პროგნოზს აკეთებთ ივანიშვილზე, რატომ?

— რა გარანტია მაქვს, რომ ისევ არ დამინწყებთ სროლას. — ვინ დაგინწყებთ სროლას? — ივანიშვილის კოალიციის წევრები?

— დიას, როგორც ვითხარით, ივანიშვილის გარემოსვაში არიან შანტაჟისტები, ტერორისტები, ქვეყნის დამაქცევარნი, სამეგრელო რომ ათასჯერ ააოხრეს.

— ვინ ააოხრა?

— ყარყარაშვილს თავი დავანებოთ, თუნდაც დავით თევზაძე იქ არ არის? — მერე თევზაძემ ააოხრა სამეგრელო?

— ის არ გვებრძოდა? გამოსულიყო ცალკე და იმათთან არ ყოფილიყო, თუ არ უნდაოდა. ახმეღლა ქვეყანა დაინგრა, ერთი კაცი მითხარით, რომელიც გაასამართლეს.

— რას იტყვით ახალი ქალაქის — ლაზიკის აშენების თაობაზე?

— ხალხო, ამ პატარა საქართველოში 9 სახელმწიფო შეიქმნება? — მე არ ვიცი, რა მისია აქვს ლაზიკას. თუ სააკაშვილს უნდა, რომ ის გაჭირვებული ხალხი, ვინც ბარაკებში ცხოვრობს, იქ ჩაასახლოს, ვერ გეტყვით. თუ ლაზიკაში თურქი-მესხები, თურქები, გერმანელები ან ამერიკელები სურთ ჩაასახლონ, ვერც ამას გეტყვით. მაგრამ მალე აუხარბიანენალები ბორჯალოს, სომხებისა და აზერბაიჯანის რეგიონებში უკრაინის პარლამენტთან დაახლოებით 200 ადამიანი რუსული ენის სტატუსის განმსაზღვრელ კანონპროექტს აპროტესტებს, რომლის თანახმადაც, რუსულ ენას პლაკატებით ხელში დგანან. ტრანსფორანტებზე წერია: „ჩემი სახელმწიფო ენა უკრაინულია, შორს ხელები ჩვენი ენისგან“. აქციის მიმდინარეობას უკრაინელი სამართალდამცველები თვალყურს ადევნებენ. უკრაინის უმაღლეს რადაში რუსული ენის სტატუსის განმსაზღვრელი კანონპროექტის განხილვისას დეპუტატებს შორის ხელჩართული ჩხუბი მოხდა. შედეგად ოპოზიციის ერთ-ერთ დეპუტატს თავი გაუტყდა.

— თუ ხელისუფლების ინტერესი არ არის, ასეთი მძიმე დანაშაულისთვის გასამართლებულ ადამიანს არ შეინჯალებენო, ამბობთ. ერთ დროს თქვენც ხომ შეინჯალებს, როგორ ხდება ეს? — მე ვერ ის ვერ გავიგე, რატომ დამაპატიმრეს — საქართველოს რომ დამოუკიდებლობა მოუტანე, ამისთვის ცი-

ავღანეთში ნატოს ოთხი სამხედრო დაინჯა

ავღანეთში ქვეითსანიანალმდეგო ნაღმების აფეთქების შედეგად ნატოს ოთხი სამხედრო მოსამსახურე დაიღუპა. ინფორმაციას ამის შესახებ შედია ალიანსის მიერ გაკეთებული განცხადებაზე დაყრდნობით ავრცელებს. სულ ბოლო თვის განმავლობაში ავღანეთში დაღუპულ ნატოს სამხედრო მოსამსახურეთა რაოდენობამ 33-ს მიაღწია. წლის დასაწყისიდან დაღუპულია 165 სამხედრო. სულ სამხედრო ოპერაციის დაწყების შემდეგ დაღუპულ ბრიტანელთა რაოდენობა 414 აღწევს.

უკრაინულ დაუბაბს რაღაში თავი გაუტყდა

უკრაინის პარლამენტთან დაახლოებით 200 ადამიანი რუსული ენის სტატუსის განმსაზღვრელ კანონპროექტს აპროტესტებს, რომლის თანახმადაც, რუსულ ენას პლაკატებით ხელში დგანან. ტრანსფორანტებზე წერია: „ჩემი სახელმწიფო ენა უკრაინულია, შორს ხელები ჩვენი ენისგან“. აქციის მიმდინარეობას უკრაინელი სამართალდამცველები თვალყურს ადევნებენ. უკრაინის უმაღლეს რადაში რუსული ენის სტატუსის განმსაზღვრელი კანონპროექტის განხილვისას დეპუტატებს შორის ხელჩართული ჩხუბი მოხდა. შედეგად ოპოზიციის ერთ-ერთ დეპუტატს თავი გაუტყდა.

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მოსკოვი სააკაშვილის ხელისუფლებიდან
ნაცვლისთანავე მზად იქნება,
მთელ რიგ დათმობაზე წავიდეს, მაგრამ
უმრავლესობა ამ ოპტიმიზმს არ იზიარებს
და თვლის, რომ ეს მოსკოვისთვის
კრიტიკულ ფაქტორს არ წარმოადგენს

„ტერიტორიული მთლიანობის ხარჯზე საქართველომ არ შეიძლება რაიმე გააკეთოს“, — ეს განცხადება ბიძინა ივანიშვილმა 25 მაისს ტელეკომპანია „მეგეტროს“ ეთერში გააკეთა, მაშინ, როდესაც საუბარი ნატოში განწევრიანების თემას შეეხო და ყურნალების კითხვას „ჯერ ნატო თუ ტერიტორიული მთლიანობა?“ პასუხს სცემდა. ეს ფორმულა, რომელიც ქვეყნის მთლიანობის უპირობო პრიორიტეტულობას გულისხმობს, სავსებით შეესაბამება განწყობას, რომელიც საზოგადოებაში დომინირებს და გამოკითხვების დროს მკაფიოდ ფიქსირდება.

საქართველოს ბასაჭირი და «ივანიშვილის ფორმულა»

1993 წლის შემოდგომაზე ელცინის ტანკები რუსეთის პარლამენტს ესროდნენ; მაშინ მისი დამოკიდებულება დასავლელ პარტნიორებზე თითქმის 100%-იანი ბასდა. სწორედ ამ დროს დაეცა სოხუმი და თბილისმა აფხაზეთზე კონტროლი დაკარგა. გამანადგურებელი მარცხი საქართველომ მაშინ იწვნია, როდესაც რუსეთი ფრიად დასუსტებული იყო და კატასტროფის პირას იდგა.

„თითარი სახლის“ შტურმი

მაგალითად, როდესაც ცეცხლს „IPL“-ისა და გაზეთის „ბანკები და ფინანსები“ მიერ ახლახან ჩატარებული გამოკითხვის დროს რესპონდენტებს ჰკითხეს: რას გააკეთებენ ისინი, თუ დადგებიან დიქტატორის წინაშე — „ნატოში შესვლა ან ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა?“, 93.4%-მა განაცხადა, რომ უყოყმანოდ მთლიანობის აღდგენას მიემხრობა. ნატოს აპოლოგეტები ხშირად ამბობენ, რომ საქართველოს ასე დასამა („ან ერთი ან მეორე“, მეტიც, „ჯერ ერთი, შემდეგ მეორე“) არ შეიძლება, ხოლო მონინალდმდეგები ირწმუნებიან, რომ ერთი მეორეს გამორიცხავს. ქინის თუ არა „ივანიშვილის ფორმულა“ სივრცეს, რომელიც ამ ორმა, პოლემიკაში ჩაბმულმა მხარემ შეიძლება ითანამშრომლოს?

იზიარებს მოსაზრებას იმის თაობაზე, რომ გამთლიანებისკენ მიმავალი გზა რუსეთთან ურთიერთობის დარეგულირებაზე გადის და, მარტივად რომ ვთქვათ, ამა თუ იმ ფორმით მოსკოვიდან „მწვანეს ანთებს“ გულისხმობს. ზოგი მიიჩნევს, რომ კრემლი მონადინებულია, რაც შეიძლება სწრაფად დატოვოს დისკომფორტი წარსულში, რომელიც სეპარატისტული რესპუბლიკების აღიარებით საერთაშორისო არენაზე შექმნა, და სააკაშვილის ხელისუფლებიდან წასვლისთანავე მზად იქნება, მთელ რიგ დათმობებზე წავიდეს, მაგრამ უმრავლესობა ამ ოპტიმიზმს არ იზიარებს და თვლის, რომ ეს მოსკოვისთვის კრიტიკულ ფაქტორს არ წარმოადგენს (რუსების თქმის არ იყოს, „კაც სლონუ დრობინა“) და მიზნის მიღწევისთვის საჭირო გახდებდა ძალზე სერიოზული შემხვედრი ნაბიჯების გადადგმა, ნატოზე უარის თქმის ან სულაც რუსეთის „ქოლგის ქვეშ“ გადასვლის ჩათვლით. ამასთანავე, არის ჯგუფი (მის რიგებში მმართველი პარტიის ივანიშვილის მხარდამხრები), რომელიც გმობს „სტრატეგიული მითინება“ გამომავალი ნატოში, მკვეთრი ნაბიჯები

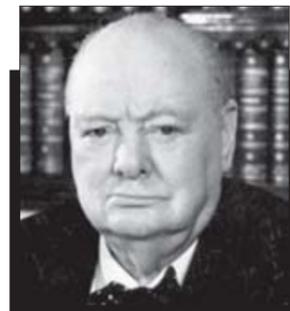
არ გადავდგამთ, რუსეთის დასუსტებას დაველოდოთ და ვიპოვოთ იმედი, რომ დღეს თუ არა ხვალ (ზამბ?) დასავლური სახელმწიფოები საქართველოს გამთლიანებას ერთ-ერთ მთავარ პრიორიტეტად გაიხდინან და მოსკოვს უკან დახევას აიძულებან. დღეს რუსეთს ფაქტობრივად დასუსტების არაფერი ეტყობა, თუმცა შეგვიძლია თეორიულად დავუვთხოთ, რომ მსგავსი რამ მართლაც მოხდა. ბოლო საუკუნეში რუსეთში ორი, მისთვის გამანადგურებელი პერიოდი გამოიარა, ერთ-ერთი მათგანი „სულ ახლახან“, საბჭოთა კავშირის დაშლისა და ბორის ელცინის მმართველობის წლებში საკუთარი თვალთ ვიხილეთ. 1993 წლის შემოდგომაზე ელცინის ტანკები რუსეთის პარლამენტს ესროდნენ; მაშინ მისი დამოკიდებულება დასავლელ პარტნიორებზე თითქმის 100%-იანი გახდა. სწორედ ამ დროს დაეცა სოხუმი და თბილისმა აფხაზეთზე კონტროლი დაკარგა. გამანადგურებელი მარცხი საქართველომ მაშინ იწვნია, როდესაც რუსეთი ფრიად დასუსტებული იყო და კატასტროფის პირას იდგა. კიდევ უფრო საინტერესო 1918-21 წლების პერიოდი,

როდესაც რუსეთში სამოქალაქო ომი მძვინვარებდა. მაშინ არ არსებობდა ბირთვული იარაღი, რომლის მეშვეობით მოსკოვი დასავლური სახელმწიფოების შეკავებას შეძლებდა, ხოლო პირველ მსოფლიო ომში გამარჯვებულ ანტანტას, დღევანდელი ნატოსგან განსხვავებით, პლანეტაზე ადვილად მოწინააღმდეგე საერთოდ არ ჰყავდა. როგორი იყო მაშინ ნაწყვანი დასავლური სახელმწიფოების პოზიცია? ვუდრო ვილსონი, აშშ-ის პრეზიდენტი: „ევროპასა და მთელ მსოფლიოში ვერ დაისადგურებს მშვიდობა, ვიდრე რუსეთში ომი გრძელდება“. დევიდ ლოიდ ჯორჯი, ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრი: „ცივილიზებული მსოფლიო არ შეუძლია რუსეთი იზოლირებული და გაჩანაგებული მიატოვოს“.

ყველაზე კარგად ამ დამოკიდებულების ქვეტექსტზე, ალბათ, ბრიტანეთის მომავალმა პრემიერმა, მაშინ კი სამხედრო მინისტრმა უინსტონ ჩერჩილმა მიანიშნა: „თუ ჩვენ ზურგს შევქცევთ რუსეთს, გერმანია და იაპონია მას ზურგს არ შეაქცევენ“. ეს ფრაზა, ალბათ, დღესაც აქტუალურია, ოღონდაც, უპირველესად, ჩინეთთან (და, შესაძლოა, იგივე გერმანიასთან)

მიმართებაში. თუ ხვალ რუსეთი „ნაიქცევა“, მისი ალმოსავლური რესურსები, 99%-იანი ალბათობით, ჩინეთის კონტროლქვეშ გადავა, რაც შეერთებული შტატების ინტერესებში, წესით, არანაირად არ უნდა შედიოდეს. ასეა თუ ისე, ასიოდ წლის წინ, ფიქსირდებოდა აზრთა სხვაობა მხოლოდ იმასთან დაკავშირებით, უნდა დაუჭიროთ თუ არა აქტიურად მხარი დასავლელმა მოკავშირეებმა თეთრგვარდიელებს თუ ხელისუფლებაში ბოლშევიკების დარჩენას შეეგუონ (ჩერჩილი და ლოიდ ჯორჯი, ამ მხრივ, დიამეტრალურად განსხვავებულ პოზიციებზე იდგნენ, პრეზიდენტი ვილსონს კი ამავე საკითხზე სახელმწიფო მდივანი რობერტ ლენსინგი უპირისპირდებოდა). ამ განსხვავებული მიდგომებიდან სათავეს იღებდა მოკავშირეების წინააღმდეგობრივი და, საბოლოო ჯამში, წარუმატებელი რუსული პოლიტიკა. მაგრამ მოსაზრება იმის თაობაზე, რომ ქაოსი რუსეთში უნდა დასრულდეს და მას სათავეში რამდენიმე ეფექტური მთავრობა უნდა ჩაუდგეს, ნებისმიერ შემთხვევაში, დომინანტური იყო. მარტივად რომ ვთქვათ, მათ სჭირდებოდათ დასუსტებული რუსეთი, მაგრამ ამ სისუსტეს ქვედა ზღვარი ჰქონდა, წინააღმდეგ შემთხვევაში, რუსეთის მართლაც რომ ულევრი რესურსები მის მეზობლებს უზომოდ გააძლიერებდა.

იმპერიის დაჭრილი არწივი
ფსიქიკურად ჯანმრთელი ადამიანები რუსეთთან ომის დაწყებაზე, როგორც წესი, არ მსჯელობენ, ამიტომ ქვეყნის მთლიანობის აღდგენის ამ ვარიანტს საერთოდ არ განვიხილავთ. დღეს საზოგადოების აბსოლუტური უმრავლესობა

უინსტონ ჩერჩილი:
თუ ჩვენ ზურგს შევქცევთ რუსეთს, გერმანია და იაპონია მას ზურგს არ შეაქცევენ

გამარჯობა, ბრიტანეთო, უნდა!
მოკავშირეებმა ალმოსავლეთი ევროპაში ე.წ. სანიტარული კორდონი შეაკონსინეს, რო-

მელიც გერმანიასა და რუსეთს ერთმანეთისგან ყოფდა; მან ოციოდ წელიწადი იარსება. სამხრეთ კავკასიაში მსგავსი ტიპის ამოცანა არ დამდგარა და 1921-ში ჩვენ მივიღეთ სიტუაცია, რომელიც რჩიარდ ბაიბსმა თავის „რუსულ რევოლუციას“ ასე აღწერა: „ბრიტანეთს, ერთადერთ სახელმწიფოს, რომელსაც შეეძლო, წინ აღსდგომოდა საბჭოთაების შეჭრას საქართველოში, კონფლიქტში მონაწილეობა არ უნდოდა და საბჭოთა-ლონდონი მხოლოდ პასიურად უარს ამბობდა“. უფრო შორს თუ წავაბრუნებ, შიქრი უნდა აღმოვაჩინოთ, რომ ლონდონი მხოლოდ პასიურად უარს ამბობდა, მან უკრაინაზე უარს ამბობდა და საბჭოთა-ლონდონი უმრავლესობა გოლშევიკებს.

გერმანია
2001 წლის 11 სექტემბრის ტერაქტებში ბრალდებული 3 პირის დაცვის მხარე სასამართლოში ჩვენების მისაცემად ამერიკის შეერთებული შტატების მოქმედი პრეზიდენტი — ბარაკ ობამასა და ყოფილი პრეზიდენტი — ჯორჯ ბუშის გამოძახებას ითხოვს. ბრალდებულები — რამზი ბინალიზი, ალი აბდ აზიზ ალი და მუსტაფა აჰმად ჰაუსაუი გუანტანამოს ბაზაზე სახმედრო ტრიბუნალის წინაშე წარსდგებიან. მათი ადვოკატები ირწმუნებიან, რომ ბუშმა და ობამამ შეუძლებელი გახადეს სამართლიანი სასამართლოს ჩატარება, რადგან სასამართლოს საბოლოო გადაწყვეტილება ჯერ არ მიუღია, მათ კი არაერთხელ მოიხსენიეს მათი დაცვის ქვეშ მყოფები ტერიორიების და მკვლელებად.

ობამასა და ბუშს სასამართლოში წინაშე
2001 წლის 11 სექტემბრის ტერაქტებში ბრალდებული 3 პირის დაცვის მხარე სასამართლოში ჩვენების მისაცემად ამერიკის შეერთებული შტატების მოქმედი პრეზიდენტი — ბარაკ ობამასა და ყოფილი პრეზიდენტი — ჯორჯ ბუშის გამოძახებას ითხოვს. ბრალდებულები — რამზი ბინალიზი, ალი აბდ აზიზ ალი და მუსტაფა აჰმად ჰაუსაუი გუანტანამოს ბაზაზე სახმედრო ტრიბუნალის წინაშე წარსდგებიან. მათი ადვოკატები ირწმუნებიან, რომ ბუშმა და ობამამ შეუძლებელი გახადეს სამართლიანი სასამართლოს ჩატარება, რადგან სასამართლოს საბოლოო გადაწყვეტილება ჯერ არ მიუღია, მათ კი არაერთხელ მოიხსენიეს მათი დაცვის ქვეშ მყოფები ტერიორიების და მკვლელებად.

პაკისტანში რვა აჯამიანი მოკლეს
ამერიკული უპილოტო თვითმფრინავის დარტყმამ პაკისტანის ჩრდილო-დასავლეთ ნაწილში, სულ ცოტა, რვა აჯამიანი იმსხვერპლა. სამიზენს წარმოადგენდნენ წარმოშობით თურქმენი ექვმიტანილი მეამბოხეები, რომლებიც ჩრდილოეთ ვაზირისტანში ცხოვრობენ. ისინი დარტყმის შედეგად დაიღუპნენ, დაზიანებულია მიმდებარე ტერიტორიაზე მეჩეთიც. გავრცელებული ინფორმაციით, ბოლო 24 საათის განმავლობაში ეს იყო მეორე დარტყმა პაკისტანის ამ ტერიტორიაზე. ტერიტორია მეამბოხეთა თავშესაფარს წარმოადგენს.

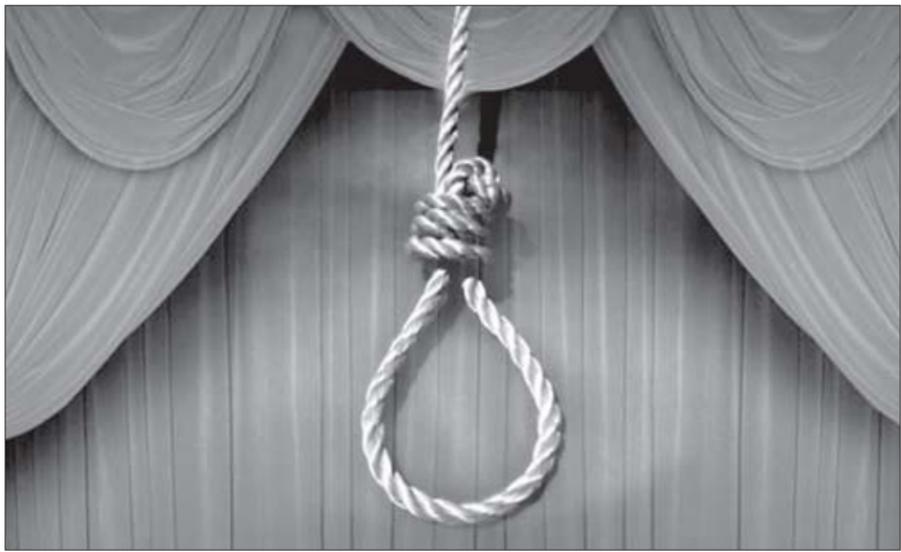
საქართველო

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის ქ. №6, ტელ: 234-32-95

ერთი მსახიობის თეატრი ერთადერთი პაციენტის სცენიდან გასვლა უშუალოდ ვერ დარჩება. „ზამნა“ მყისიერად უნდა მოხდეს, მყისიერად, მაგრამ უსისხლოდ. პაციენტს კი ხელში ყულფი უჭირავს და ძვეყანას არბავს კისერზე. ძალის გამოყენებას, შესაძლოა, ყულფის მოჭერა მოჰყვას. პაციენტი უკვე ტერორისტად იქცა: — არ მომეპაროთ, თორემ სხამსაც ფეხს ვკრავ და ჩემს შემდეგ წყალსაც ნაუღია ეს ძვეყანა!

ერთი პაციენტის თეატრი, ანუ სტაიკი უსისხლოდ

აშშ-ის სახელმწიფო მდივანი ჰილარი კლინტონი 5 ივნისს სამხრეთკავკასიური ტურნეს ფარგლებში საქართველოს ეწვევა. იგი ბათუმში აშშ-საქართველოს სტრატეგიული პარტნიორობის კომისიის პლენარულ სხდომას გახსნის. ჰილარი კლინტონი ვიზიტის ფარგლებში საქართველოს პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილს, პოლიტიკოსების ფართო წრეს და სამოქალაქო საზოგადოების წარმომადგენლებს შეხვდება. ოპოზიციური კოალიცია „ქართული ოცნების“ ლიდერმა ბიძინა ივანიშვილმა განაცხადა, რომ იგი შეეცდება, შეხვდეს აშშ-ის სახელმწიფო მდივან ჰილარი კლინტონს, რომელიც საქართველოში 5 ივნისს ჩამოდის. მან ასევე განაცხადა, რომ 27 მაისს თბილისში გამართულ აქციას „დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა ევროპელებისთვის და ჩვენი ყველაზე დიდი მეგობრის, ყველაზე ძლიერი მეგობრის — ამერიკისთვის“.

ერთობა უსიამო ამბავი უნდა გამცნოთ — ჩვენთან რაპიზორი ჩამოდის! — ჩვენმა გოროდნიჩიმ საკუთარ ამქარს ეს ამბავი უხალისოდ აღწნობდა და ქუთაისის გუბერნიას მიაშურა. კაცმა რომ თქვას, გოროდნიჩი კი არა, მთლად უფროსია, მაგრამ რეჟისორი ხომ ოკეანისგაღმადან მოდის და რა იცი, რა არ მოეწონოს? ბოლო ჩამოსვლაზე ჰავლაბრის რეზიდენციას ისეთი ცული თვალით შეხვდა, რომ ამჯერად პარლამენტის ახალი შენობით უნდა მოუბრუნოს გული. აქოდა, მარტო ჩემთვის კი არ ვაშენებ, ახალი დედაქალაქი და „ლაზიკა“ მაქვს დაწყებული და ამ დანყებულ საქმეს შუა გზაზე წუ მიმატოვებინებო!

ერთობა სასიამო ამბავი უნდა გამცნოთ — ჩვენთან რაპიზორი ჩამოდის! — საგოროდნიჩედ გამზადებულმა ხალისიანად აღწნობა საკუთარ ამქარს ეს ამბავი და დედაქალაქის ცენტრალურ მოედანზე „ასობით ათასი“ ადამიანი გამოყვანინა. რეჟისორი ოკეანისგაღმადან მოდის და, თუ „ხალხის ძალა“ აჩვენა, იქნებ კეთილი თვალთაც გადმოხედოს! მერე რა, რომ ბოლო ხანებამდე თავდაც გოროდნიჩის აფინანსებდა და მისი ნაყიდი ხელკეტებით ახლა მისივე მომხრეებს უჭრებდნენ გვერდებს!

გოროდნიჩი და საგოროდნიჩე ერთმანეთს ეპირებინან. ზოგჯერ ზედმეტიც მოსდით, მაგრამ ტყუპავივით კვალში უდაბნან ერთმანეთს და იმავან პიქსის სხვა გმირებს, სრულ სანინა ბოზინსკისა და დობრინსკის ემსაბავსაბინან. ბოზინსკი მეზობელი სახელმწიფო მდივან ვერს ხელს, იქაური „გაზპრომის“ ფულებით უნდათ ჩემი დამხობა; დობრინსკი კი იქვე ნატოს ერთგულებით ფიცს დებს და, იმ მეზობელ ქვეყანაში რაც მზადია, ყველაფერს ვყიდო, აცხადებს. ახლა არა, მაგრამ 2014-ში

ნაღდად მიგვიღებენ ნატოში, ამბობს ბოზინსკი. 2014-ში უშენოდ შევალ, ეპასუხება დობრინსკი. ამასობაში კი არჩევნები ახლოვდება და ჩიჩიკოვი მთელ ქვეყანაში ყიდულობს მკვდარ სულებს, რომ ბოზინსკის გადაგდება არ დაუშვას. ჩიჩიკოვის ამბავი თავის დროზე გოგოლს პუშკინმა უამბო. ბესარაბიის სოფელ ბენდერში თურმე მრავალი წელი არავინ კვებობდა. ჩვენი მეზობელი ქვეყნის ცენტრალური რაიონებიდან გაქცეული ყმები იქ თავს შესაფარს პოლიტიკურად და გარდაცვლილი ყმების სახელებს იღებდნენ. არც ერთი გარდაცვალება ოფიციალურად არ რეგისტრირდებოდა, ხოლო პოლიცია გაქცეულ ყმებს ვეღარ პოულობდა.

ჩვენებური ჩიჩიკოვი ყმებს კი არა, ხმებს ეძებს. ეძებს და პოულობს კიდეც, ხოლო დობრინსკის ყველას დაძახილზე გამოსული ხალხი მისთვის მის მიმცემი ჰგონია და, ემანდ რამე არ მოხდესო,

სწრაფადვე ამთავრებს მიტინგს. რეჟისორისთვის საკმაო ხალხია — მან უნდა ირწმუნოს, რომ ახალ მმართველს სერიოზული მხარდაჭერა აქვს. **კაცმა რომ თქვას, ამ შემთხვევაში ძვეყანას რაპიზორი კი არა, ერთი კარგი პოლიტიკოსი ესაჭიროება, მაგრამ სად არის პატრონი?**

დობრინსკის გამოჩენამდე ვარდისფერ ქვეყანაში ერთი მსახიობის თეატრი ყვაოდა. „მასოვკამ“ სცენაზე შემოვარდნა მოინდომა, მაგრამ ოკეანისგაღმად „პომრეჟმა“ (რეჟისორის თანამშემგემ) რამდენიმეჯერ მოახერხა მისი კულისებშივე გარეკვა. თუმცა მას შემდეგ, რაც ერთი მსახიობი ამქარად ერთ პაციენტად იქცა, მის პალატა №8-ში სულ უფრო იმატა. „მასოვკის“ შემოტევაზე.

ეპოსსა და ტრაგედიას ნატო პოლიტიკულმა პაციენტმა ვერც კი იგრძნო, რომ კომედის გმირად ჩამოყალიბდა. ის ტრაგედიას თამაშობს, მაყუ-

რებელი კი იცინის, იცინის, კვდება სიცილით! ამ გლობალურ სოფელში, ყველაფერთან ერთად, ფანრებიც არია და აიჭრა: თავის დროზე შექსპირმა კომედია დანერგა „ვენიციელ ვაჭარზე“, მაგრამ მაიკლ რედფორდმა იგი დრამად აქცია. ებრაელი მეფასზე შეიგირვანქა ხორცი თიღებს.

ჩვენმა პაციენტმაც გზების დასაგებად უპროცენტო სესხები აიღო მსოფლიო ბანკისგან, მაგრამ გირვანქა ხორცს თავისას არ შეუპირებია, ჩვენი შესთავაზა. შეილოკი დასაჯეს და ბოლოს ძალად გააქისტიანეს, მაგრამ ეს სულ სხვა დროს მოხდა, დღეს კი თავად ჩვენი პაციენტი გასაქისტიანებული. გენიალურ ალ პაჩინოს იმ ფილმის გამო ისრაელში არ უშვებდნენ, ხოლო ფილმი საერთოდ აკრძალეს. ჩვენი პაციენტი კი ყველგან დადის საკუთარი ქვეყნის

დედაქალაქის გარდა და ერთი პაციენტის სპექტაკლებს მართავს.

პაციენტის დამოკიდებულება ფულის მიმართ იმაზე უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე ერთი შეხედვით ჩანს. მას მხოლოდ ძვირი საათები კი არა, ის ძალაუფლება უყვარს, რომელიც ფულს მოაქვს. ფული კი დობრინსკის უფრო მეტი აქვს. პაციენტი ისევე ჰგავს დიდსულოვან მმართველს, როგორც სოლომონ ისაკიჩ მეფელანუაშვილი — გრავ მონტე-კრისტოს. რამდენიც არ ეცადა, მანაც, ჩვენი პაციენტივით, ვერაფრით მოიმორა გვარიდან ჯღანი.

სტანისლავსკი ამბობდა, დაზვერებელი რომ იყო, თავად უნდა გვეროდეს იმის, რასაც თამაშობს. ჩვენს პაციენტსაც სჯარა, რომ საბჭოთა სისტემის საბარაო უკვე 2003 წლის შემდეგ კი არ გამოთხვამდა, არამედ შემცირდა. ისიც სჯარა, რომ დავით აღმაშენებლის შემდეგ საბარაო

ლოში არავის აუშენებია იმდენი, რამდენიც მას. დარწმუნებულია, რომ ყველაფერი, რასაც აპირებ, მსოფლიოში პირველი და საუკეთესოა.

მას სჯერა, მაგრამ მაინც ვერ არის დამაჯერებელი. მის თამაშში სულ უფრო მეტი სიყალბეა. მას რეჟისორისაც ეშინია და საკუთარი გარემოცვისაც. მარტო თამაშობს, ოღონდ ჭკვიანს ყანაში ვეღარ ნავარდობს. ტრაქტორებიც გვალვამ დაუზინა, წყალდიდობამ და სეტყვამაც უდროოდ მოუსწრო. ერთი სიტყვით, იღბალმა ზურგი აქცია.

მისი სცენაზე დატოვება უკვე სახიფათოა; „პომრეჟი“ ნერვიულობს, დასიც, გამნათებლებიც და რადისტიც. ეს უკანასკნელი — მით უფრო, რომ მოვარდნილმა წყალმა სარდაფში დამონტაჟებული მოსასმენი აპარატურა დაუტბორა და „უყუროდ“ არის დარჩენილი!

ვერც გაჰყავთ სცენიდან, რადგან „დემოკრატიის შუქურას“ ასე უცებ ვერ გამოერთავ, ერთი მსახიობის თეატრში კი ერთადერთი პაციენტის სცენიდან გასვლა შეუძლებელი ვერ დარჩება. „ზამნა“ მყისიერად უნდა მოხდეს, მყისიერად, მაგრამ უსისხლოდ. **პაციენტს კი ხელში ყულფი უჭირავს და ძვეყანას არბავს კისერზე. ძალის გამოყენებას, შესაძლოა, ყულფის მოჭერა მოჰყვას.** პაციენტი უკვე ტერორისტად იქცა: — არ მომეპაროთ, თორემ სკამსაც ფეხს ვკრავ და ჩემს შემდეგ წყალსაც ნაუღია ეს ქვეყანა!

როგორც ყველა ფეტიშისტი, ჰგონია, რომ ფსიქიატრიული დაზვერვა ისინის გარდაუვალია. როგორც ყველა შუქურა, რომ თავად შეუქლთა სხვას ავრის, მას კი ვერაფერი ავრის. ან გარდაცვლილი „ქმარას“ ლოზუნგი: „თქვენ ხართ სენი, დაგვეხსენით!“ ზედგამოჭრია მისთვის, ოღონდ თქვენებით მიმართვა მისდანი სრულიად უადგილოა. და არა იმიტომ, რომ ღმერთსაც შენობით მიმართავენ ქართველები. უბრალოდ, იმდენი ამართლებს არავის უშენი საბარაოლოში, რამდენიც ამ პაციენტს. იმდენიც არავის უშაბია, რამდენიც მას. იგი, ძირითადად, ხორცი თიღებს, სისხლიანი სტიკი უყვარს. ქართველების ხორცი კი არც სისხლით და არც უსისხლოდ არ შეერგება.

თამარ დავითულიანი

P.S. შეილოკმა სასამართლო პროცესი მოუგო ანტონიოს. მოიგო და გამწარებულმა საძულველი ქრისტიანისგან გირვანქა ხორცი მოითხოვა. სასამართლო დარბაზში შეკრებილი ვენეციელები შეძრა მეფასის მზადყოფნამ, ცოცხალი ადამიანისთვის ხორცი მოეჭრა. ანტონიოს დამცველმა, მამაკაცის ტანსაცმელში გადაცმულმა პორციამ დანა მიანოდა შეილოკს, მაგრამ, როცა იგი ანტონიოს მიუახლოვდა, პორციამ შეაჩერა და უთხრა: — მოაჭერი ხორცი, ოღონდ ისე, რომ წვეთი სისხლი ამ ქრისტიანისა არ დაიღვაროს, რადგან კონტრაქტში სისხლის შესახებ არაფერია ნათქვამი! საბოლოოდ შეილოკმა ქრისტიანის სიცოცხლის ხელყოფისთვის ქონებაც დაკარგა და რუჯულიც.

უპრავლესობა არ ფლობს ინფორმაციას, შესვლაზე თუ არა კლინტონი ივანიშვილს

მმართველი უმრავლესობა არ ფლობს ინფორმაციას, შესვლაზე თუ არა აშშ-ის სახელმწიფო მდივანი ჰილარი კლინტონი საქართველოში ვიზიტის ფარგლებში ცალკე ფორმატში „ქართული ოცნების“ ლიდერ ბიძინა ივანიშვილს.

უმრავლესობაში მხოლოდ იმას აცხადებენ, რომ კლინტონი ვიზიტების ფორმატში ხვდება არასამთავრობო სექტორს, პოლიტიკურ სპექტრს და მოულოდნელი არ იქნება, თუკი ის შეხვედრას ივანიშვილთანაც გამართავს. „პირველ რიგში, ჰილარი კლინტონი ჩამოდის თავის კოლეგა გრიგოლ ვაშაძესთან. შეხვედრა საქართვე-

ლოსა და ამერიკას შორის სტრატეგიული პარტნიორობის ქარტიას ეძღვნება. ვიზიტებისას აშშ-ის სახელმწიფო მდივანი ასევე არასამთავრობო სექტორსა და პოლიტიკურ სპექტრს ხვდება. თუ გავითვალისწინებთ იმას, რომ ბიძინა ივანიშვილიც პოლიტიკური სპექტრის წარმომადგენელია და მხარდაჭერების განსაზღვრული რაო-

დენობა ჰყავს, გამომდინარე აქედან, ის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი პოლიტიკური მოთამაშეა“, — აცხადებს ევროპასთან ურთიერთობის კომიტეტის თავმჯდომარე დავით დარჩიაშვილი.

არაოფიციალურად გავრცელებული ინფორმაციის თანახმად, ჰილარი კლინტონი, შესაძლოა, ბიძინა ივანიშვილს ცალკე, სხვა ოპოზიციური ძალების წარმომადგენელთა გარეშე, შეხვდეს.

დღეს კანონი იცვლება იმის მიხედვით, სად, როგორ დასჭირდება ხელისუფლებას. ამ დროს კონსტიტუციის მიხედვით, ფაქტობრივად, არ არსებობს და ნებისმიერ ცვლილებას, მნიშვნელოვანს თუ ნაკლებად მნიშვნელოვანს, ისე ახორციელებენ, რომ ჩვენ ვეღარც ვიგებთ ამას. მაგალითად, დაზარალებული, რომელიც მხარე, საერთოდ ამოიღეს საპროცესო სივრცეიდან, ახლანდელ ადვოკატმა სოსო ბარათაშვილმა მაცნობა, რომ აპირებენ მოწმის ინსტიტუტის გაუქმებას. ხელისუფლება ახლა უკვე ცდილობს, დააპანონოს ის, რაც არანაირად არ ჯდება კანონიერების ჩარჩოებში.

ქეთი ბექაური:

ფაუისტები არ უზვებოდნენ, ალბათ, საკონსტიტუციო განაკეზვი ტყვეებს იმას, რასაც ესენი უკეთებენ მსჯავრდებულებას...

ადამიანის უფლებების დარღვევის ბოლოდროინდელ ფაქტებსა და სხვა მნიშვნელოვან მოვლენებზე „საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრება ადვოკატი და უფლებადამცველი ქეთი ბექაური.

— ქალბატონო ქეთი, დამოუკიდებლობის დღესთან დაკავშირებით სააკაშვილმა ერთგვარი პიარაქცია ჩაატარა და შეწყალების კომისიის მიერ გადაგზავნილი 70-კაციანი ნუსხიდან 66 პატიმარი „დემონსტრაციულად“ შეიწყალა. ამით ხელისუფლებამ ხაზი გაუსვა იმას, რომ მისი სისხლისსამართლებრივი პოლიტიკა არც ისე ეფუძნება რეალურ სინამდვილეს, როგორც კოპონიკის მკვლაცრად ხომალდი. რა აზრის ხართ ამ ყველაფერზე და როგორ აფასებთ იმავე შეწყალების კომისიის მუშაობას? — აბსოლუტურად სწორად შენიშნეთ, რომ ამ ე.წ. შეწყალებით ხელისუფლებამ ვითომ საკუთარი კეთილგანწყობა დაგვანახა; მაგრამ, მეორე მხრივ, რა ხდება ციხეებში და რა მდგომარეობაში არიან პატიმრები, ყველამ კარგად ვიცით. ქვეყანაში, სადაც არ არსებობს კანონის უზენაესობა და სამართალი ფაქტობრივად მიძინებულია, რომელ სისხლისსამართლებრივ პოლიტიკაზეა საუბარი? — რაც შეეხება შეწყალების კომისიას, რისთვის შეაკონინა იგი

ხელისუფლებამ და რა ძალა გააჩნია მას სინამდვილეში, ყველამ კარგად ვიცით, მაგრამ ერთი რამ მართლა გაურკვეველია: რა კრიტერიუმებით ხდება მსჯავრდებულების შეწყალება. მე ვეკითხები ხელისუფლებას: რატომ არ შეიწყალა ომარ ქუცნაშვილი, ზაქარია ქუცნაშვილის მამა, ნორა კვიციანი და კიდევ უამრავი ადამიანი, რომლებიც უდანაშაულოდ არიან ციხეში. რატომ არ იწყებენ სამასამდე დაპატიმრებულ იმ ახალგაზრდას, რომლებიც 2011 წლის 26 მაისის მშვიდობიან მანიფესტაციასში მონაწილეობდნენ? აი, ესაა ამითი შერჩევითი სამართალი და ტიპური ავტორიტარული რეჟიმისთვის დამახასიათებელი სისხლისსამართლებრივი პოლიტიკა. ნაწილი პატიმრების მიმართ ტარდება ე.წ. ნულგანი ტოლერანტობის პოლიტიკა, რომლის იდეის ავტორიც და სულის ჩამდგმელიც, გახლავთ პირადად მიხეილ სააკაშვილი. — დასავლურ მედიაში, განსაკუთრებით ბექაურში, ხშირად მახვილდება ყურადღება იმაზე, რომ 2003 წლამდე საქართველო იყო არშემდგარი სახელმწიფო კრიმინალის მაღალი მაჩვენებლით. ამ თემას ვასწავლით, 27 მაისს, ბიბისიმ მცირე სიუჟეტით კი მიუძღვნა. როგორ ახსნით ამ ყველაფერს? — მე ვერაფერს დამარწმუნებს, რომ იმავე ბიბისის და მსოფლიო მასშტაბის სხვა ნამყვან მედიასაშუალებებს სერიოზულად აინტერესებთ, სადაც საქართველოში რა ხდება. აქ სულ სხვა ამბავია: უბრალოდ, კოლოსალურ თანხებს უხდებიან და ალაპარაკებენ იმას, რაც ამათ უნდათ. თერამეტი მოქმედი ციხეა დღეს საქართველოში და თერამეტივე საღიზმის დაწესებულებაა, სასაკლავოა გადაქცეული; ფაუისტები არ უშვებოდნენ, ალბათ, საკონსტიტუციო განაკეზვი ტყვეებს იმას, რასაც ესენი უკეთებენ მსჯავრდებულებას...

გავიხსენოთ იგივე მაღაზარქანიას შემთხვევა. როცა ეს ადამიანი ნულგანიდან ზუგდიდში გადმოჰყვდა, გზაში ისე სცემეს და ისე აწამეს, რომ სიცოცხლის ნიშანწყალი არ ეტყობოდა. მის წამებაში პირადად მონაწილეობდა ბაჩო ახალიას მარჯვენა ხელი მეგის

ქარდავა, რომელიც დაანინაურეს და თანამდებობაზე დანიშნეს სწორედ იმის გამო, რომ პატიმრების მიმართ სადისტიური დამოკიდებულებით გამოირჩეოდა. მიუხედავად ყველაფრისა, ჩემთვის ამაში გასაკვირი ნამდვილად არაფერია, იმიტომ, რომ ტიპური ავტორიტარული რეჟიმებს მსგავსი რამ ახასიათებს. — დღესდღეობით ერთადერთი უფლებადამცველი ორგანიზაცია, რომელსაც სასჯელაღსრულების დაწესებულებებში სისტემატური მონიტორინგის საშუალება აქვს, სახალხო დამცველის აპარატია. თქვენი აზრით, რამდენად რეალურად და უსუსტადაა ხოლმე ტულუშის ანგარიშებში ციხეებში არსებული მდგომარეობა ასახული? — ვერ ვიტყვი, რომ ომბუდსმენის აპარატი არაფერს აკეთებს. ბოლო ანგარიში, რომელიც მათ დადეს, ძალიან მწვავე იყო, მაგრამ არაქმედითი და არაეფექტიანია ეს აპარატი, ვინაიდან მხოლოდ რეკომენდაციებით შემოიფარგლება. ის, რომ ტულუშში ამხელს, ვთქვათ, ვაჟა ცხვედიანს, ავსაჯანიშვილსა და სხვა ჯალათებს, ე.წ. რესპონდენტად ვინც არიან, ეს პანაცეა არ არის, უნდა შეიქმნას რაღაც ალტერნატივა, რომელიც დააბალანსებს ამ ყვე-

ლაფერს. დღეს კანონი იცვლება იმის მიხედვით, სად, როგორ დასჭირდება ხელისუფლებას. ამ დროს კონსტიტუციის მიხედვით, ფაქტობრივად, არ არსებობს და ნებისმიერ ცვლილებას, მნიშვნელოვანს თუ ნაკლებად მნიშვნელოვანს, ისე ახორციელებენ, რომ ჩვენ ვეღარც ვიგებთ ამას. მაგალითად, დაზარალებული, რომელიც მხარე, საერთოდ ამოიღეს საპროცესო სივრცეიდან, ახლანდელ ადვოკატმა სოსო ბარათაშვილმა მაცნობა, რომ აპირებენ მოწმის ინსტიტუტის გაუქმებას. ხელისუფლება ახლა უკვე ცდილობს, დააკანონოს ის, რაც არანაირად არ ჯდება კანონიერების ჩარჩოებში. — ერთის მხრივ, გასაგებია, რომ შეწყალების პოლიტიკით ხელისუფლება ქულების დაწევის ცდილობს, მაგრამ არჩევნების მოახლოებასთან ერთად, როგორც წესი, ციხეებში ნენი მატულობს ხოლმე. ამჯერად როგორ ხდება? — შეიძლება ითქვას, რომ რაც უფრო ახლოვდება არჩევნები, პირდაპირ პროპორციულად იზრდება ტერორი და წენი მსჯავრდებულებზე. ყველაზე მეტი ზენოლა კი ხორციელდება იმ პატიმრებზე, რომლებმაც შეიძლება მნიშვნელოვანი

დონეზე ამოწურეს სამართლებრივი დაცვის ყველა საშუალება. ამის ნათელი მაგალითია ქსნის №7 დაწესებულების ერთ-ერთი მსჯავრდებული ნუგზარ თაბაგარი, რომელსაც ცემით კინაღამ სული ამოჰხადეს იმის გამო, რომ სტრასბურგში შეიტანა საჩივარი. ასევე გამოჰყონა ინფორმაცია, რომ ბოლო დროს გამოჰყავთ თურმე პატიმრები და აბსოლუტურად უმიზეზოდ, უსაფუძვლად აიძულებენ, შეაგინონ ოპოზიციის რომელიმე ლიდერს, ვთქვათ, ბიძინა ივანიშვილს. ვინც ამას არ შეასრულებს, დემონსტრაციულად დასჯიან. მსგავსი მეთოდებით ხელისუფლება გავლენას ახდენს არა მარტო პატიმრებზე, არამედ მათ ზურგს უკან მდგომ ათეულ და შეიძლება, ასეულ ათასობით მოქალაქეზე. ამ ხელისუფლებას უკვე აღარ უნდა არანაირი მითითებისა თუ რეკომენდაციის შესვენა, მიუხედავად იმისა, საზოგადოებისგან მოდის ეს მითიანი საერთაშორისო ორგანიზაციის მხრიდან. სწორედ ესაა, ის, რაც ახასიათებს ყველა ავტორიტარულ რეჟიმს და, ცხადია, ამ მხრივ გამონაკლისი არც სააკაშვილის ხელისუფლებაა...

ჯაბა შვანია

გოგი წულაია: ქუთათელ-განათელი მიტროპოლიტი კალისტრატე სააკაშვილის კერაზე ლოსულობს

ქუთათურები ხუმრობენ, ქუჩის კრიმინალებისგან გათავისუფლებული ქუთაისი დღეს ელიტური კრიმინალების ხელშიაო. რეალურად თუ რა პრობლემების წინაშე დგას ქალაქი, რომელშიც პარლამენტის გადატანა იგეგმება და როგორი ტერორის ქვეშ იმყოფება მისი მოსახლეობა, გაზეთ „საქართველო და მსოფლიოს“ პოლიტიკური მოძრაობა „თავისუფალი საქართველოს“ რეგიონული ორგანიზაციის ხელმძღვანელი გომი ნუღანი ესაუბრა.

— 27 მაისის აქციას ჩვენი პარტიაც შეუერთდა, რადგან, სადაც ქართველი ერი დგას, ჩვენც იქ ვართ. მე რე რა, თუ აქციაზე ის პარტიებიც იყვნენ, რომელთაც გარკვეულ საკითხებში არ ვეთანხმებით. გვქონდა განსხვავებული ხედვები, არ ნიშნავს დაპირისპირებას, თუნდაც „ქართულ ოცნებასთან“. ჩვენ „ნაციონალიზმი“ უმადურებია არ ვართ და ვაღიარებთ, რომ ბიძინა ივანიშვილმა ბევრი რამ გააკეთა ქვეყნისთვის. ვაღიარებთ მის ქველმოქმედებას, მის ქართველობას, მაგრამ ეს არ ნიშნავს იმას, რომ ბიძინა ივანიშვილის ყველა პოლიტიკურ სვლასა და ხედვას უპირობოდ ვეთანხმებით. აბსოლუტურად მართებულად მიმაჩნია მესამე კოალიციური

ბლოკის ჩამოყალიბებაც. პოლიტიკურ ასპარეზზე მხოლოდ თეთრი და შავი რატომ უნდა იყოს? საჭიროა სხვა ფერების არსებობაც. ეს აქცია, სააკაშვილის მანიფესტაციებისგან განსხვავებით, მშვიდობიანი იყო, რომლის საყრდენი არა ტანკები, არამედ ხალხია. 26 მაისს სააკაშვილმა დაამტკიცა, რომ მისთვის ძვირფასი ტანკები, „ბეტერები“ და საარტილერიო დანადგარებია და არა საზოგადოება. გასაგებია, რა მორალის მატარებელიცაა ჩვენი პრეზიდენტი, მაგრამ ყველაზე ამაზრზინი იყო ის ფაქტი, თუ რა სიამოვნებით მისჩივებოდნენ სასულიერო პირები ადამიანის გავანადგურებელი იარაღი-

ბის, ტანკების აქტი-იქით რინისა და იმ მოიარბე თვითმფრინავების დემონსტრაციას, რომელთაც 2008 წლის აპრილის თვის დროს არც ერთი საბრძოლო გაფრენა არ გაუკეთებიათ და არც ერთი ძარბელის სიცოცხლე არ დაუტოვეს. მხოლოდ პარადებსა და აოლუმებაზე გამოჩნდნენ მოიარბე თვითმფრინავების დემონსტრაციისთვის. ალუმება დამსწრე ნებისმიერ სასულიერო პირს, თუნდაც ქალისტრატეს, რომ ჰქონდა სააკაშვილს, გიტყვიან, არაპროპრიულია ეს ხომ ქართველთა მართლმადიდებლურ სამყაროს და რომლებიც სწორ გზაზე დააყენებენ ჩვენს ქვეყანას.

— ამ ბოლო პერიოდში ქალისტრატეს „აღმშენებლობას“ როგორ შეაფასებთ? — ბედი აქვს სააკაშვილს, მესხიშვილის თეატრის გახსნის დღეს რომ არ განვიმდა, თორემ ტბორსა და ნიაღვარში თვითონაც მოყვებოდა. საზოგადოების თვალის ასახვევად ამ თეატრის მხოლოდ ერთ-

ტი, რომელიც დიდი სიამაყით იღებს ქვეყნის დამანგრეველი პრეზიდენტისგან ბრწყინვალეების ორდენს, თან ზუსტად იმ პარლამენტის შენობის წინ, რომელიც დედაშვილის ძვლებსა და საფლავზეა აშენებული. მიკვირს იმ ხალხის, რომლებიც თავს მორწმუნედ მიიჩნევენ და კერპებს ქმნიან, როცა მორწმუნე ადამიანი, მითუ-ცავე უფლები. თუმცა უფლის წყალობით დასავლეთ რეგიონალ-მონაზვნებიც, რომლებიც საჭირო დროს უზნეობაში თითოეულმა თვანს ამხელენ. იმედი მაქვს ჩვენი პატრიარქისა და იმ ნამდვილი ბერ-მონაზვნებისა, რომლებიც ჯერ კიდევ შემორჩენია მართლმადიდებლურ სამყაროს და რომლებიც სწორ გზაზე დააყენებენ ჩვენს ქვეყანას.

თი დარბაზი „შეაკეთეს“, დანარჩენი დღემდე ხელუხლებელია. ასევე ნახევრად დაუმთავრებლად გაიხსნა იუსტიციის სახლი, მთავრობის სახლი, რკინიგზის სადგური, კინო „საქართველო“, ოპერის თეატრი და პარლამენტი. ამ ყველაფერში ადგილობრივ ხელისუფლებას, რა თქმა უნდა, ლომის წილი მიუძღვის და თანხებს „უღწავს“. თუმცა რა ოდენობის თანხები ტყდება, ამის დადგენა შეუძლებელია. „დიდგორი“, „ლაზიკა“ და სამხედრო ტექნიკა არაა ისე გასაღებ-მონაზვნებიც, რომლებიც საჭირო დროს უზნეობაში თითოეულმა თვანს ამხელენ. იმედი მაქვს ჩვენი პატრიარქისა და იმ ნამდვილი ბერ-მონაზვნებისა, რომლებიც ჯერ კიდევ შემორჩენია მართლმადიდებლურ სამყაროს და რომლებიც სწორ გზაზე დააყენებენ ჩვენს ქვეყანას.

ჯაბა შვანია

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ზვიად ნაძაძე: „ჩემი თვალთშეპყრობით ვნახე, როგორ მოჰყავდათ ხალხი ავტობუსებით ბაქოში რაიონიდან, რაც ადგილობრივი გამგებების წარმომადგენლებს ჰქონდათ დავალებული. მიუხედავად ამისა, სააკაშვილი ალღუშის მასშტაბურებით მაინც ვერ დაიკვივნის. მიზამ ალღუშზე მისასვლელად უშუალოდ 80%-ის 30 ლარით მოსყიდვა ვერ შეძლო.“

მოსამბილა ალღუში

26 მაისს ქუთაისში გამართული ალღუშის სცენარი არაფრით გამოირჩეოდა სახელმწიფოს მიერ ორგანიზებული სხვა ღონისძიებების სცენარისგან; ამ ალღუშის მოტივიც ხელისუფლების ძალების დემონსტრირება და პიარი იყო.

უნდა აღინიშნოს, რომ ქუთაისის ქუჩებში ჯავშანტრას-პორტიორ „ლაზიკის“, „დიდგორის“, „ხალხური ცეცხლის რეაქტიული სისტემების“ დემონსტრირებამ ქუთათურების ნაწილი იმაზე უარეს მდგომარეობაში ჩააყენა, ვიდრე ოდესმე ყოფილა, რის გამოც ალღუშზე მიმავალი საზოგადოება ხელისუფლებას (რა თქმა უნდა, პირად საუბრებში) წყევლითა და უშუალო სიტყვებით „ამკობდა“. ქუთათურები გზადაგზა იმასაც ხუმრობდნენ: „ქარის მოტანილი ისევე ქარს მიაქვსო“, გუშინ დაგებული გზები დღეს თვითონვე დაგვიჩეხესო.

ჯერ კიდევ ალღუშის ჩატარებამდე იყო მითმა-ამოთმა იმასთან დაკავშირებით, რომ, როგორც ყოველთვის, ამ ალღუშზეც დახვდნენ საზოგადოების ნაწილი სხვისუფლებას მიერ იძულებულად მოსყიდული, ნაწილიც — სახელმწიფო სამსახურ-სახიფათო იძულებული წესით მიყვანილი.

ჩვენი გაზეთი ვარაუდებს არ დაეყრდნო და ალღუშზე მისულ მოქალაქეებს გაესაუბრა. ზემოთ გამოთქმული ვარაუდები, არცთუ უსაფუძვლო აღმოჩნდა.

თამარიკო ზოსიაშვილი, საფიჩხის უბნის კოორდინატორი: „ალღუშზე ჩემი უბნიდან უკლებლივ ყველა მოვიყვანე. საერთოდ ყველა კოორდინატორს ჩვენი-ჩვენი უბანი გვეყავს წამოყვანილი“.

ქაპ სირბილაძე, საფიჩხის უბნის მცხოვრები: „ალღუშზე აბსოლუტურად მთელი უბანი მოვედით, რა თქმა უნდა, კოორდინატორის ხელმძღვანელობით“.

ნანული ჯიშკარიანი: „ბავშვთა საავადმყოფოში ქირურგის დამხმარე ექთან ვარ. ალღუშზე მთელი საავადმყოფო წამოვედით“.

აღსანიშნავია, რომ ზემოთ მოყვანილი კომენტარების პარალელურად მოისმენდით ასეთ ფრაზებსაც:

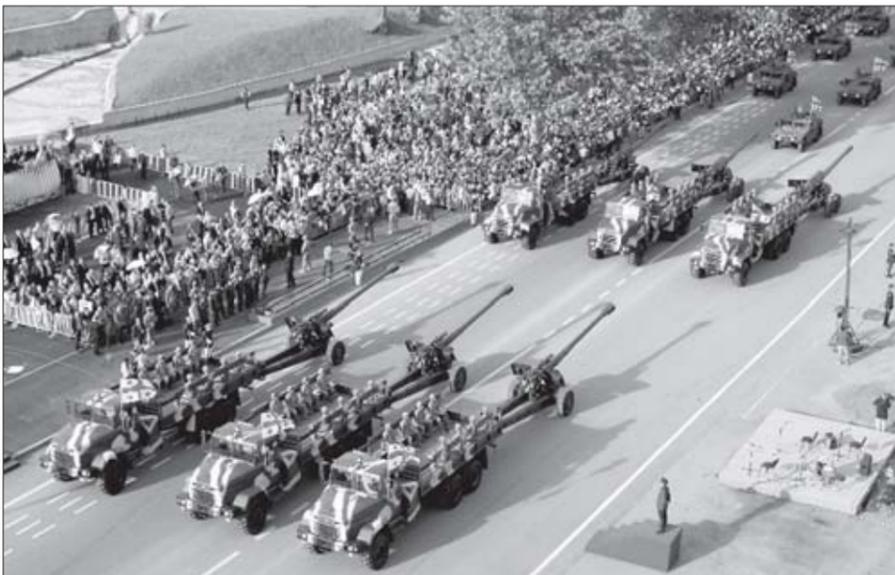
„რა დადგება ამ სიტყვებში პრეზიდენტის გამოსვლამდე“, ანეტა წყლის პრობლემას მოაგვარებდნენ და ჭირსაც ნაულია ესენი“, „ეს ასფალტი გუშინ რომ დააგეს, აქამდე რას გვერჩოდნენ?“, „ხელმძღვანელობას დავენახოთ, რომ მოვედით და მერე წავიდეთ“, „თითქოს ამ მთავრობის გულშემოქმედებით ვიყავი, ისე გამოიჭიმეს ამ პარადზე“.

ამ ფრაზების დეტალოზურ-თან გამეორება კი ვერც ერთ-მა მათგანმა ვერ გაბედა. მართალია, ალღუშზე მისული საზოგადოება საჯაროდ სულ სხვა პირობებს აღიქმავდა (გასაგები მიზეზების გამო), მაგრამ იმავე? ვერ ვიტყვით ადგილობრივი ვიპიციის წარმომადგენლებზე.

ომარ ნიშნიანიძე, ქუთაისის აკადემიის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი:

„ყველა საბიუჯეტო ორგანიზაციის წარმომადგენლები, განსაკუთრებით კი, მასწავლებლები, ალღუშის წინა დღეს პირადობის მონაწილეობით დაიბარეს სამსახურებში, ისე, რომ მათთვის შეკრების მოტივი არავის განუმარტავს. იქ მისულები, უკლებლივ ყველა, აღრიცხეს და თან დაამინეს, თუკი რომელიმე მათგანი ალღუშს არ დაესწრო, პრეზიდენტს ტაშს არ დაუკრავდა და არ გაუღიმებდა, მეორე დღიდან სამსახურიდან მოხსნილი იქნებოდა. პირდაპირ შემოძლია გითხრათ, ინტელიგენციის უმეტესი ნაწილი იძულებით ესწრებოდა ალღუშს. რეალურად მათი დიდი უმრავლესობა ხელისუფლებისადმი უარყოფითადაა განწყობილი.“

საერთოდ, დასავლეთის რეგიონები ინფორმაციული ვაკუუმითა და ხელისუფლებისადმი უარყოფით განწყობილებით, სააკაშვილის მცდე-

ზვიად წაქაძე:
პარლამენტის შენობის მიღებაზე ტერიტორიაზე მხსოვრებით ხელისუფლებამ 30-30 ლარი გადაუხადა, რომ უანჯრებიდან და აივნებიდან „მიშა, მიშა“ ეყვირათ. იმავე ოდენობის თანხას არიგებდნენ მისულებთან ერთად. ჩემი თვალთშეპყრობით ვნახე, როგორ მოჰყავდათ ხალხი ავტობუსებით ბაქოში რაიონიდან, რაც ადგილობრივი გამგებების წარმომადგენლებს ჰქონდათ დავალებული. მიუხედავად ამისა, სააკაშვილი ალღუშის მასშტაბურებით მაინც ვერ დაიკვივნის. მიზამ ალღუშზე მისასვლელად უშუალოდ 80%-ის 30 ლარით მოსყიდვა ვერ შეძლო.“

ომარ ნიშნიანიძე:
ყველა საბიუჯეტო ორგანიზაციის თანამშრომელი პირადობის მონაწილეობით დაიბარეს და გააფრთხილეს, თუკი როგორღაც ალღუშს არ დაესწაროდნენ და პრაქტიკულად ტაშს არ დაუკრავდნენ, სამსახურს დაკარგავდნენ.

ლოზა — დასავლეთის რეგიონებს შინაგარეო უწყვეტი, ლოგისტიკური, თუმცა მარცხვანაო, ეს დიდხანს არ გასტანს, რადგან ქუთაისის მასშტაბზე და სხვა რეგიონებშიც მსგავსი ნაწილი წამოყვანილია.

საკაშვილმა ძალიან კარგად უწყის, რომ ქვეყანა, რომელიც რეალურად ურიკებდასა კი ვერ აწარმოებს, ვერც ერთ ქვეყანას ვერ გააკვირვებს საკუთრად წარმოებული პრიმიტიული სამხედრო ტექნიკით. სასაცილოა, ბელორუსული კრახებითა და სათამაშო ტანკებით მოსოფლიოს მოაწოდონ თავი. **ალღუშზეც დემონსტრირებული ჯავშანტანკების მიზანი ის არ იყო, არამედ, ისავე და ისავე, ქართველი ერის დაშინება. თუმცა მცდელობა ერთი, შედეგი კი — მიწა. ამ ფაქტში სამწუხარო ისაა, რომ მათ ასეთ გრანდიოზულ პიარს ჩვენი კუთვნილი თანხები ხმარდება. კონტროლის პალატის დღე-**

თამარიკო ზოსიაშვილი:
ალღუშზე ჩემი უბნიდან უკლებლივ ყველა მოვიყვანე. საერთოდ ყველა კოორდინატორს ჩვენი-ჩვენი უბანი გვეყავს წამოყვანილი

ვანდელი ფუნქცია კი არა სახელმწიფო ბიუჯეტის ხარჯვების, არამედ კერძო თანხების კონტროლია.

დაუნახავები ნამდვილად არ ვართ და ერთი შეხედვით სასიამოვნოც კი არის ქალაქის თუნდაც ფასადური ცვლილებები, მაგრამ აქ მთავარია, თუ რის ხარჯზე კეთდება ყოველივე, რის ხარჯზე მართავს ხელისუფლება ამ ტაშ-ფანდურს, რის ხარჯზე „გულაობს“ ეს 200-კაციანი ჯგუფი და რის ხარჯზე იგება ამდენი უხარისხო შენობა.

გოგორიშვილის „გარმოკად“ ნოდებელი დღევანდელი პარლამენტის შენობა ოქტომ-

ბერში, ხელისუფლების შეცვლისთანავე, საკონკრეტო დაზარალებულად გადაკეთდება (ხოლო თუ რეფერენდუმის გზით გადაწყდება, რომ საპარლამენტო ქალაქი ქუთაისი უნდა იყოს, კი, ბატონო, წინააღმდეგი არ ვიქნებით), სხვა რაში უნდა გამოიყენო, აბა, ეგ შენობა, რომელიც ისე ფარცხა-ფურცხით ააგეს, შესაძლებელია, თავზე ჩამოგვეგდეს. პრეზიდენტმა „ჭკუა ისწავლა“ და პარლამენტის შენობაში, სავარაუდოდ, წყლის ჩამოსვლა თვითონვე გეგუწყავს, ახალი შენობა და წყლის ჩამოსვლა ნუ გაგიკვირდებათ. ახალ შენობაში არ უნდა ჩამოვიდეს წყა-

ლი, თორემ ძველში რა გასაკვირია, ასინეთასავით ყველაფერს უკუღმა ატრიალებს ეს კაცი“.

ზვიად ნაძაძე, „თავისუფალი საქართველოს“ ქუთაისის საქალაქო ორგანიზაციის თავმჯდომარე:

„რა საზეიმო განწყობაზეა საუბარი, ხალხს, როცა რამდენიმე წლის წინ სწორედ პარლამენტის მშენებლობას დედა-შვილი შეენირა. ჩემი აზრით, 26 მაისისა და პარლამენტის შენობის გახსნის ასე პომპეზურად აღნიშვნა არამარტო დალუპულთა ოჯახის წევრე-

ბის, მთელი საქართველოს სულში ჩაფურთხება იყო. **რამდენიმე წელიწადი, ქართველებმა 26 მაისი უნდა აღვნიშნოთ, მაგრამ არ უნდა დავივიწყებთ, მსგავსი მნიშვნელობის დასაშინებლად ჩატარება, სწორედ ამიტომ მოახდინა მისი საამაყო ჯავშან-ტექნიკისა და ჯარის დემონსტრირება, თორემ ვერც დასავლეთს და**

ვერც დანარჩენ ქვეყნებს ამგვარი სამხედრო ტექნიკით ვერ გააკვირვებთ. მითუმეტეს, რომ რეგიონში ყველაზე დაბალი სამხედრო პოტენციალი ჩვენ გამოვიჩინეთ.“

რა დროს გრანდიოზულ კონცერტებსა და ფიერვერკებში თანხების ფლანგვაა, როცა ქალაქში მოსახლეობის 80% სიღარიბის ზღვარზეა, როცა ხალხი ნაგვის ბუნკერში ეძებს საკვებს, როცა უნაშრობით თანაქალაქელები გვეხოცება, როცა ქალაქს წყლის, კანალიზაციის პრობლემები აწუხებს და ამის გამო საზოგადოება იწამლებს. რომელი ერთი პრობლემა დავასახელო იმ ქალაქისა, რომელსაც საპარლამენტო დედაქალაქი უწოდებს. დამოუკიდებლობისა და ნებისმიერი დღესასწაულის აღნიშვნის განწყობა მაშინ აქვს საზოგადოებას, როცა სოციალური პრობლემები შედარებით მოგვარებულია. **ღმერთმა იცის, რაალღუშზე რამდენი ათასი დასარჯა ამ ალღუშზე ხელისუფლებამ. დარწმუნებული ვარ, ამ თანხის თუნდაც ნაწილი ქალაქის მართლმართალი მოსახლეობისა და სოციალურად დაუცველი ოჯახების დაფინანსებას რომ მოხმარებოდა, ძალიან უფრო იქნებოდა ალღუშის მოსყიდვა არ დასჭირდებოდა.**

პარლამენტის შენობის მიმდებარე ტერიტორიაზე მცხოვრებ ხელისუფლებამ 30-30 ლარი გადაუხადა, რომ უანჯრებიდან და აივნებიდან „მიშა, მიშა“ ეყვირათ. იმავე ოდენობის თანხას არიგებდნენ მისულებთან ერთად. ჩემი თვალთშეპყრობით ვნახე, როგორ მოჰყავდათ ხალხი ავტობუსებით ბაქოში რაიონიდან, რაც ადგილობრივი გამგებების წარმომადგენლებს ჰქონდათ დავალებული. მიუხედავად ამისა, სააკაშვილი ალღუშის მასშტაბურებით მაინც ვერ დაიკვივნის. მიზამ ალღუშზე მისასვლელად უშუალოდ 80%-ის 30 ლარით მოსყიდვა ვერ შეძლო.“

პრეზიდენტმა ალღუშზე ქუთაისის ველობილიკით მოინონათავი, ქუთათურებმა კი ამ 2-მილიონიანი ველობილიკის ფუნქცია დღემდე ვერ გაარკვიეს. აქმოსიერნე ერთი ველობილიკისტიც კი არ მიხანახავს დღემდე. თავდაპირველად იგი კაუჩუკით უნდა გაკეთებულიყო, მაგრამ ბოლოს ბეტონი დააგეს და ნითლად შეეღებეს, კაუჩუკის იმიტაციისთვის. ამ ველობილიკის გაკეთებისას კი აღმაშენებლის გამზირზე კაკლის ხეები გაჩენეს და მის ნაცვლად პალმები დარგეს. ეს ბილიკი სამტრედიასა და აბაშაში რომ გაეკეთებია ხელი-სუფლებას, ფუნქცია ექნებოდა. თუმცა, ისევე, როგორც სახელმწიფო ბიუჯეტი, ქალაქის ბიუჯეტიც მხოლოდ „ნაციონალების“ პიარზეა გათვლილი და არა საზოგადოების კეთილდღეობაზე“.

მოამზადა
ქაპ რობაქიძე

სერბეთის ახალი პრეზიდენტის არ იყოს, ბიძინა ივანიშვილის მიმართაც დღითიდღე კლინარდება ის მოსაზრება, რომ „ქართული ოცნების“ რესპუბლიკურ პარტიასთან ჩახუტება პოლიტიკურ-პარამეტრული გზით... რათა დროზე ადრე არ აიხსნად აშშ-ის ნეოლიბერტალიანური ძალაბი, რომლებიც, მიუხედავად რესპუბლიკურ-ნატოური კომუფლაჟისა, არც ახლა სწყალობენ განსაკუთრებულად „ქართულ ოცნებას“.

პოლიტიკა

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

შუაგულ ევროპაში, ბალკანეთზე, ჩვენს ერთმორწმუნე მართლმადიდებელ და, ალბათ, ამიტომაც ჩვენსავით დაჩაგრულ სერბეთს ახალი პრეზიდენტი ჰყავს. ამ „უმნიშვნელო“ ამბის სათანადოდ გაშუქება, რა თქმა უნდა, საჭიროდ არ ჩათვალეს „მიშვილებმა“ და, თუ რატომ, ამას ადვილად მიხვდებით, როდესაც ერთ-ერთ რუსულენოვან საიტზე განთავსებული ინფორმაციიდან ამონარიდებს გაეცნობით.

სერბეთის ახალი პრეზიდენტი

„სერბეთის ახალი პრეზიდენტი ჰყავს საპრეზიდენტო არჩევნების მეორე ტურში, პოლიტოლოგების პროგნოზების საწინააღმდეგოდ, „სერბეთის პროგრესული პარტიის“ ოპოზიციურმა ლიდერმა, ნაციონალისტმა ტომისლავ ნიკოლიჩმა გაიმარჯვა, რომელმაც მოქმედ პრეზიდენტ ბორის ტაჯიჩის 2%-ით აჯობა“.

...სერბეთის ახალი, 60 წლის პრეზიდენტი დიდი ხნის განმავლობაში იყო „სერბეთის ულტრანაციონალისტური რადიკალური პარტიის“ ხელმძღვანელობაში, ხოლო ჰააგის ტრიბუნალის მიერ ამ პარტიის პირველი პირის — ვოსისლავ შეშელის დაპატიმრების შემდეგ, ნიკოლიჩი მისი მემკვიდრე გახდა. 2008 წელს ნიკოლიჩმა უკვე თავისი, „სერბეთის პროგრესული პარტია“ შექმნა და ულტრანაციონალისტური შეხედულებები (თუ მხოლოდ რიტორიკა? — დ.მ.) შედარებით ზომიერით შეცვალა.

ტომისლავ ნიკოლიჩი

არჩევნებში გამარჯვების შემდეგ ნიკოლიჩმა განაცხადა, რომ უარს არ იტყვის ევროკავშირთან ინტეგრაციის კურსზე (?). და იქვე — „...სერბეთის ახლადარჩეული პრეზიდენტი პირველ საზღვარგარეთულ ვიზიტად რუსეთში, ედინბურგის რუსიას“ ყრილობაზე ჩავა“.

ინტენსივით გავრცელებულ ვიდეორგოლში კი ტომისლავ ნიკოლიჩი კოსოვოს პრობლემის გადაჭრის, კორუფციასთან ბრძოლის, რუსეთთან პოლიტიკურ-ეკონომიკური კავშირების აღდგენისა და სხვა მრავალ პირობასაც აღვნიშნავთ

ინტენსივით გავრცელებულ ვიდეორგოლში კი ტომისლავ ნიკოლიჩი კოსოვოს პრობლემის გადაჭრის, კორუფციასთან ბრძოლის, რუსეთთან პოლიტიკურ-ეკონომიკური კავშირების აღდგენისა და სხვა მრავალ პირობასაც აღვნიშნავთ!

აქედან გამომდინარე, თუ სამხედრო ტერმინოლოგიას ვიხმართ, ნატოს ვეგდით სერბეთის ბომბარდირება ე.წ. საარტილერიო მომხადება იყო მსოფლიო ისტორიაში პირველი ფერადი რევოლუციის ნიშნად, რამაც შემდეგ ეპიდემიის სახე მიიღო და „ფერადმა ჭირმა“ ჯერ საქართველოში იფეთქა ე.წ. ვარდების რევოლუციის სახით და შემდეგ უკრაინაშიც გადავიდა უკვე ნარინჯისფერად გადაღებული, საიდნაც მთელ პოსტსაბჭოთა სივრცეს დაუშუქრა გადაგვარება-გადაშენება ცისარტყელის ფერადი სრული პალიტრით.

უბრალო ხალხისთვის ეროვნული გმირები არიან, ხოლო მარშან ბოლო ტესტი ჩააბარა ევროკავშირ-ნატოსკენ მიმავალ გზაზე — გაძლიერებული სამხედრო-პოლიციური კორდონი, ბელგრადის ცენტრში შედგარის პარადი სპეციალურად ამ „ღორსშესანიშნავი“ დღისთვის ჩამოსულმა ევროპარლამენტის ლიბერალმა დეპუტატებმა ჩაიბარეს!

გასული საუკუნის მიწურულს, 1999 წლის გაზაფხულზე, დაიწყო ნატოს ავიაციის მიერ მთელი სერბეთის უმთავრო დამბომბვა, რომელიც 77 დღის მანძილზე 24-საათიან რეჟიმში მიმდინარეობდა. სხვათა შორის რომ თავი დავანებოთ, მხოლოდ ბელგრადი ორასზე მეტჯერ დაიბომბა. რა დროსაც ათასობით მშვიდობიანი მოსახლე დაიღუპა — მათ შორის ქალები და ბავშვები. მიუხედავად იმისა, რომ ამერიკელები დღესაც ამტკიცებენ, მხოლოდ სამხედრო თვალსაზრისით მნიშვნელოვან ობიექტებს ვბომბავდით, „შემთხვევით“ დაინგრა მრავალი სამოქალაქო შენობა, მათ შორის 15 მართლმადიდებლური ეკლესია!!!

ამ ყველაფერს რომ ერთი დამკვეთი და დამფინანსებელი ჰყავდა აშშ-ის სახით, დღეს აღარავინ დავობს. უფრო მეტიც — სერბეთში, საქართველოში და შემდეგ უკრაინაში ფერადი რევოლუციების მთავარი რეჟისორი ერთი და იგივე პერსონა, ავადსახსენებელი რიჩარდ მაილსი ბრძანდებოდა (ჩამოთვლილ ქვეყნებში თავდავის დროზე აშშ-ის ელჩი), რომელიც ბებერმა მეღამე — ედუარდ შევარდნაძემ, როგორც ამბობენ, კაბინეტიდან გააპანაღურა, მაგრამ, სამწუხაროდ, გვიანი აღმოჩნდა „თითზე კებენი“...

ამ ყველაფრით აშკარად კმაყოფილმა ევროპარლამენტის „მაღალზნობრივმა“ დეპუტატებმა ერთი მცირე უკმაყოფილება მინც დააფიქსირა — ძალოვან კორდონში მდგარი უბრალო ბელგრადელების უკმაყოფილო შეძახილები თუ, უბრალოდ, უილაჯობის გამო ზეღმართული მართლმადიდებლური ხატ-ჯვრებით გამოხატული მღუმარე პროტესტი არ მოეწონათ. აქედან გამომდინარე კი, ყველაფერი ფართო მასების გაუნათლებლობას მიანერეს და ამ მასების „გასანათლებლად“ აღმზრდებლობითი ღონისძიებების ჩატარებისთვის დაფინანსების პირობა მისცეს სერბეთის ხელისუფლებას ევროპიდან მოსულმა მაღალმა სტუმრებმა.

სიტყვამ მოიტაცა და ბარე ერთ რამესაც ვიტყვი: მაშინ, როდესაც სერბეთში მისთვის საბედისწერო ისტორიულ არაჩვენებისთვის ემზადებოდნენ, თბილისში დაიწყო და სიბრძნეა ახალი „ფერადი რევოლუციისა“, რომელიც ოკეანის გაღმადან დანიშნულ-დაფინანსებული „ოპოზიციის“ მეშვეობით უნდა განხორციელდეს და რომელიც, თუ ეს მოხვდება, სავარაუდოდ, „თეთრი რევოლუციის“ სახელით შევა „ფერადი რევოლუციის“ მატინაში, რადგანაც „ვენისის ტემნაია ოპოზიციამ“ თეთრი ლენტები აირჩია საკუთარ სიმბოლოდ.

მაგრამ ახლა მთავარ თემას დავუბრუნდეთ, ანუ რატომ — შორსად, სერბეთში, და თან რა გზაა სწორი მისთვის? რა და ის, რომ სერბეთის „ფერადი რევოლუციის“ შედეგების აღმოფხვრით, აშშ-ის ფერადი პროექტი, პრაქტიკულად, ტოტალური კრაზიტი იქნება. ერთადერთი ქვეყანა, რომელშიც ჯერ კიდევ „ფერადი ხელისუფლება“ ბოგინობს, მხოლოდ საქართველოა. რაც შეეხება რუსეთს, მას დაშლა არ ეშუქრეთვის კიდევ ერთი მცდელობა, რომელიც ასევე კიდევ ერთხელ „ჩაიბარეს“ მოსკოვის პოლიციამ და რიგითმა მოქალაქეებმა ერთად, რაც თავიპირის დანგვიფეთ დაუშთავრდათ ადგილობრივ „ქათმებს“.

თუმცა აქ ნატოს ხსენება, ვფიქრობ, არც თუ სამართლიანია, რადგან ამ ვითომდაც თავდაცვითი სამხედრო ბლოკის სახელით ბალკანეთში ბომბებით დემოკრატიის დამყარების მისიას აშშ-ის სამხედრო მანქანა პრაქტიკულად მართმდართო ახორციელებდა. პიტლერული გერმანიის შემდეგ ევროპაში ამ გაუგონარ ვანდალიზმს მთელი „პროგრესული“ მსოფლიო იმდენად თანხმობით შეხვდა, იმდენად

კიდევ ერთი საერთო მახასიათებელი აქვთ „ფერადი რევოლუციების“ სამიზნე ქვეყნებს — რევოლუციამდე თუ ვერა, რევოლუციის შემდეგ მაინც აუცილებელია გენდერის ჩატარება მოცემულ ქვეყანაში. ჰოდა, სერბეთის მართლმადიდებლურმა ხელი-სუფლებამ ჯერ ერთმანეთის მიყოლებით წინილებივით დაიჭირა „სამხედრო დამანაშვენი“ და ჰააგის ტრიბუნალს გადასცა (რომლებიც

თბილისი, კიევი, ერევანი და ახლა მოსკოვი... ვითომ შემთხვევითია „პიდორ-შეტვის“ აგორებული ტალღა პოსტსაბჭოთა სივრცეში? მოსკოვი უპირველესი სამიზნეა ახალი „ფერადი რევოლუციისა“, რომელიც ოკეანის გაღმადან დანიშნულ-დაფინანსებული „ოპოზიციის“ მეშვეობით უნდა განხორციელდეს და რომელიც, თუ ეს მოხვდება, სავარაუდოდ, „თეთრი რევოლუციის“ სახელით შევა „ფერადი რევოლუციის“ მატინაში, რადგანაც „ვენისის ტემნაია ოპოზიციამ“ თეთრი ლენტები აირჩია საკუთარ სიმბოლოდ.

მაგრამ ახლა მთავარ თემას დავუბრუნდეთ, ანუ რატომ — შორსად, სერბეთში, და თან რა გზაა სწორი მისთვის? რა და ის, რომ სერბეთის „ფერადი რევოლუციის“ შედეგების აღმოფხვრით, აშშ-ის ფერადი პროექტი, პრაქტიკულად, ტოტალური კრაზიტი იქნება. ერთადერთი ქვეყანა, რომელშიც ჯერ კიდევ „ფერადი ხელისუფლება“ ბოგინობს, მხოლოდ საქართველოა. რაც შეეხება რუსეთს, მას დაშლა არ ეშუქრეთვის კიდევ ერთი მცდელობა, რომელიც ასევე კიდევ ერთხელ „ჩაიბარეს“ მოსკოვის პოლიციამ და რიგითმა მოქალაქეებმა ერთად, რაც თავიპირის დანგვიფეთ დაუშთავრდათ ადგილობრივ „ქათმებს“.

გასული საუკუნის მიწურულს, როდესაც ამერიკის უკვე საბოლოოდ გადაჭრილი ფრანკი „რუსული საკითხი“ და ამიტომ „ძალადაც აღარავინ აგდებდა“ რუსეთს მსოფლიო გეოპოლიტიკაში, პუტინის მოსვლის შემდეგ, რომ იტყვიან ფენიქსივით აღსდგა ფერფლიდან და ახლა ისეთი სიძლიერეს მიაღწია, რომ ნელ-ნელა იბრუნებს დაკარგულ პოზიციებს და ტრადიციულ გავლენის სფეროებს მთელ მსოფლიოში, რისი დასტურიცაა თუნდაც სერბეთის მაგალითი.

სიტყვამ მოიტაცა და ბარე ერთ რამესაც ვიტყვი: მაშინ, როდესაც სერბეთში მისთვის საბედისწერო ისტორიულ არაჩვენებისთვის ემზადებოდნენ, თბილისში დაიწყო და სიბრძნეა ახალი „ფერადი რევოლუციის“ შედეგების აღმოფხვრით, აშშ-ის ფერადი პროექტი, პრაქტიკულად, ტოტალური კრაზიტი იქნება. ერთადერთი ქვეყანა, რომელშიც ჯერ კიდევ „ფერადი ხელისუფლება“ ბოგინობს, მხოლოდ საქართველოა. რაც შეეხება რუსეთს, მას დაშლა არ ეშუქრეთვის კიდევ ერთი მცდელობა, რომელიც ასევე კიდევ ერთხელ „ჩაიბარეს“ მოსკოვის პოლიციამ და რიგითმა მოქალაქეებმა ერთად, რაც თავიპირის დანგვიფეთ დაუშთავრდათ ადგილობრივ „ქათმებს“.

მაგრამ ახლა მთავარ თემას დავუბრუნდეთ, ანუ რატომ — შორსად, სერბეთში, და თან რა გზაა სწორი მისთვის? რა და ის, რომ სერბეთის „ფერადი რევოლუციის“ შედეგების აღმოფხვრით, აშშ-ის ფერადი პროექტი, პრაქტიკულად, ტოტალური კრაზიტი იქნება. ერთადერთი ქვეყანა, რომელშიც ჯერ კიდევ „ფერადი ხელისუფლება“ ბოგინობს, მხოლოდ საქართველოა. რაც შეეხება რუსეთს, მას დაშლა არ ეშუქრეთვის კიდევ ერთი მცდელობა, რომელიც ასევე კიდევ ერთხელ „ჩაიბარეს“ მოსკოვის პოლიციამ და რიგითმა მოქალაქეებმა ერთად, რაც თავიპირის დანგვიფეთ დაუშთავრდათ ადგილობრივ „ქათმებს“.

გასული საუკუნის მიწურულს, როდესაც ამერიკის უკვე საბოლოოდ გადაჭრილი ფრანკი „რუსული საკითხი“ და ამიტომ „ძალადაც აღარავინ აგდებდა“ რუსეთს მსოფლიო გეოპოლიტიკაში, პუტინის მოსვლის შემდეგ, რომ იტყვიან ფენიქსივით აღსდგა ფერფლიდან და ახლა ისეთი სიძლიერეს მიაღწია, რომ ნელ-ნელა იბრუნებს დაკარგულ პოზიციებს და ტრადიციულ გავლენის სფეროებს მთელ მსოფლიოში, რისი დასტურიცაა თუნდაც სერბეთის მაგალითი.

სულ უფრო მიმზიდველი ხდება არა მხოლოდ პოსტსაბჭოთა ქვეყნებისთვის, არამედ ევროკავშირის წევრი ე.წ. მეორე ხარისხის ქვეყნებისთვისაც. ყოველივე ზემოთ თქმულიდან გამომდინარე, სავარაუდოდ, რომ უკანასკნელ პერიოდში სერბეთის ახალი პრეზიდენტის ულტრანაციონალური რიტორიკის შედარებით ზომიერით ჩანაცვლება ერთგვარი პოლიტიკური ბლევი იყო, რაც ტომისლავ ნიკოლიჩს ხელისუფლებაში მოსასვლელ გზაზე აშშ-ის სავარაუდო წინააღმდეგობის განეიტრალებისთვის დასჭირდა.

სხვანაირად გაუგებარია, თუ როგორ აპირებს ნიკოლიჩი კოსოვოს პრობლემის გადაჭრას ევროკავშირთან ინტეგრაციის გზით. ევროკავშირის, რომლის წევრებაც აშშ-თან ერთად ხმა მისცა კოსოვოს დამოუკიდებლობას.

და ბოლოს, ორიოდ სიტყვით 27 მაისს თბილისში გამართულ აქციასაც შევეხოთ, წინამდებარე წერილის პათოსიდან გამომდინარე.

სერბეთის ახალი პრეზიდენტის არ იყოს, ბიძინა ივანიშვილის მიმართაც დღითიდღე ძლიერდება ის მოსაზრება, რომ „ქართული ოცნების“ რესპუბლიკურ პარტიასთან ჩახუტება პოლიტიკურ-პრაქტიკული ბლუფია. რათა დროზე ადრე არ აიხსნად აშშ-ის ნეოლიბერტალიანური ძალაბი, რომლებიც, მიუხედავად რესპუბლიკურ-ნატოური კომუფლაჟისა, არც ახლა სწყალობენ განსაკუთრებულად „ქართულ ოცნებას“.

ანუ, შემოდგომაზე გამარჯვების შემთხვევაში, რისი წინა პირობაც ის არის, რომ აშშ თუ არ დაგვხმარება, როგორც მინიმუმ, ხელი მაინც არ უნდა შეგვიშალოს, სავარაუდოდ, „ქართული ოცნებისა“ და რესპუბლიკის გზები გაიყვება და მუდამ 3%-იანი რესპუბლიკის სახით დარჩება. სხვანაირად წარმოუდგენელია დაკარგული ტერიტორიების ამა თუ იმ ფორმით (ძველი სტატუსით, ვერც რუსეთთან ერთად და ვერც მის გარეშე აფხაზეთ-სამაჩაბლო არასოდეს დაგვიბრუნდება. ყოველ შემთხვევაში „ვობაზირიმომ ბუდუშემე“) დაბრუნება, რადგანაც „ნატო, ნატოს“ უაზრო ძახლი და ჩვენი უმთავრესი პრობლემის მოგვარება, ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა, ერთმანეთთან არათავსებადია.

ინტერვიუ

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობის დაძაბვა იწყება იმ პერიოდთან, როცა უშუალოდ ამერიკელი ინსტრუმენტები ჩართვნიან ამ კონფლიქტურ სიტუაციაში და ანტიტერორისტული კამპანიის კონტაქტში დაიწყეს ქართული ნაწილების წვრთნა და მათთვის დახმარების აღმოჩენა.“

კოჭოიას ტერორისტობა არ გაიშვა!

ბადრი ნაჭყვიაძე ცნობილი ტელეჟურნალისტი — წლების განმავლობაში ხელმძღვანელობს სახელმწიფოთაშორისი ტელერადიო კომპანია „მირის“ საქართველოს ფილიალს, რომელიც საერთაშორისო ორგანიზაციის სტატუსით ფუნქციონირებს ჩვენს ქვეყანაში.

ამასთან ერთად, იგი სამეცნიერო მუშაობასაც ეწევა — ტერორიზმის საკითხების ცნობილი ექსპერტი, 25-მდე წელიწადია შეისწავლის, წერს, აქვეყნებს სპეციალურ სტატიებს პერიოდულ პრესაში. სპეციალურ ლიტერატურაში მითითებულია, რომ თანამედროვე ტერორიზმის თავისებურებათა შორის ერთ-ერთი მთავარია საზოგადოებაზე მყისიერი და მძაფრი რეაქციის მოხდენა მასმედიის საშუალებით. უფრო მარტივად, „თანამედროვე ტერორიზმი წარმოუდგენელია მასმედიის გარეშე... შაჰიდს სიკვდილს უადვილებს სატელევიზიო უკვდავების იდეა“.

ე.ი. ტერაქტი და მასმედია ორგანულ ურთიერთობაშია.

ბადრი ნაჭყვიაძისთვის ტელევიზიაც და ტერორიზმის ანალიტიკაც პროფესიული ერთსახეობაა. მასმედიაზე, თანამედროვე ტერორიზმის პრობლემებზე სალაპარაკოდ იგი, ღმერთმა მოგცეს, იდეალური რესპონდენტი.

ბადრი ნაჭყვიაძე:

ეს იმდენად საშიში თემაა, რომ შეიძლება საქართველოს ოკუპაციის საბაზი გახდეს

— ბატონო ბადრი, ორიოდე დღის წინათ მინას მიაბარეს გენერალი დუმბაძე, რომელიც მოსკოვში მოკლეს. გავრცელებულ ვერსიებს შორის ერთ-ერთი მომხდარს ტერაქტის კვალითაა აღიქვას; არ გამოირჩევა ე. ი. ვრცელი ხელის მეთოდს, რომლის მიხედვით დაინტერესებული სახელმწიფოს სპეცსამსახური მონიშნულ მსხვერპლს მსოფლიოს ნებისმიერ ქვეყანაში მისწვდება.

ასეთი ვერსიის დამადასტურებელი არგუმენტები ექვსი იმედი, რომ დუმბაძე, რომელიც თავდაცვის სამინისტროს ბათუმი 25-ე ბრიგადის მეთაური იყო, 2004 წელს განუდგა სააკაშვილს და ასლან აბაშიძის მხარეს გადავიდა. იგი სამშობლოს ღალატის ბრალდებით დააპატიმრეს და 17 წელიწადი მოუსაჯეს. 2008 წლის აგვისტოს ომის შემდეგ დუმბაძე საქართველოს ხელისუფლებამ რუსეთის ქართველ ტყვეებში გაუცვალა. გენერალი დუმბაძე ისეთ სახელმწიფო საიდუმლოებას ფლობდა, რომ, ქვეყნის ინტერესებიდან გამომდინარე, მისი ლიკვიდაცია იყო საჭირო.

— ჰიპოთეტურად ასეთი ვერსია. ქართველებზე ასეთი თავდასხმა პირველი შემთხვევა არ არის, მით უმეტეს, გენერლებზე. 1994 წელს მოსკოვში თავს დაესხნენ გენერლებს — გაიყარა სააკაშვილსა და პაატა დათუაშვილს. დათუაშვილი, მოგესხნებათ, დაიღუპა, ყარყარაშვილი — დანიშნულად. თუ ამ შემთხვევაში ასე თუ ისე იკვეთებოდა პოლიტიკური ინტერესები, რადგან ორივე ძალიან გავლენიანი გენერალი იყო და მათი მწყობრიდან გამოყვანილი საკმაოდ სერიოზული საკითხები წყდებოდა, გენერალ დუმბაძეზე, ალბათ, იმავეს ვერ ვიტყვით, რადგან მან თავისი ფუნქცია საქართველოში უკვე ამოწურა. ამიტომ

საქართველოს სპეცსამსახურების მისდამი ინტერესი, ჩემი აზრით, ნაკლებ საფარაუდოა. მე არ გამოვიცხავ სხვა კვალს — პირადად, ბიზნესკვალს. ქართველი მაღალჩინოსნების ბიზნესსაქმიანობა ახალი ამბავი არ არის.

გენერალი დუმბაძე, ჩემი სუბიექტური აზრით, საქართველოს ხელისუფლებისთვის ინტერესის საგანს არ წარმოადგენდა.

— მოგეხსენებათ, რომ ერთი ხანია, გახშირდა რუსეთის მხრიდან საქართველოს ხელისუფლების დადანაშაულება ტერორიზმისთვის ხელშეწყობაში. ასეთი ბრალდებები გენერალური შტაბის დონეზეც გაისმა, თანაც — დაბეჯითებით, ლამის საპროტესტო ნოტის კატეგორიულობით.

— საქართველოს დადანაშაულება ტერორიზმის მფარველობაში დაინსო წინა ხელისუფლების დროს, მაშინ, როცა რუსეთში ჩეჩნეთის კამპანია მიმდინარეობდა და საქართველომ ჩეჩენი ლტოლვილები, მათ შორის დაჭრილი შეავიკოვებები, შეიფარა პანკისის ხეობაში. ამან რუსეთის ხელისუფლების სერიოზული პროტესტი გამოიწვია. ამ ხეობას ჩეჩენი ხელისუფლება ვერ აკონტროლებდა, სანამ არ ჩატარდა სპეციალური ანტიტერორისტული ოპერაცია.

მე ვთვლი, რომ რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობის დაძაბვა იწყება იმ პერიოდთან, როცა უშუალოდ ამერიკელი ინსტრუმენტები ჩართვნიან ამ კონფლიქტურ სიტუაციაში და ანტიტერორისტული კამპანიის კონტაქტში დაიწყეს ქართული ნაწილების წვრთნა და მათთვის დახმარების აღმოჩენა.

ამ ხელისუფლების პერიოდში რუსეთი და საქართვე-

ლო გარკვეულად შეთანხმდნენ სასაზღვრო ჯარების თანამშრომლობაზე, მაგრამ ეს ძალიან მცირე ხანს გაგრძელდა: 2004 წლის კონფლიქტი, 2006 წელს ჯაშუშების დაკავება და აგორდა ბრალდებების მორე ტალღა: სპეცსამსახურების მხარდაჭერა, ტერორისტების მხარდაჭერა და ა. შ.

ის გარემოება, რომ საქართველოს ხელისუფლება განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევს კავკასიურ თემას, არა მინც და მაინც ჩეჩნურ, არამედ ჩერქეზულ თემას, ჩეჩენი ჩრდილოელი მეზობლის სერიოზულ გაღიზიანებასა და პროტესტს იწვევს.

მე ასე მიმაჩნია.

— რამდენად საჭირო და აუცილებელი იყო ჩერქეზთა გენოციდის თემის წინა პლანზე წამოწევა მაინც და მაინც ახლა — ამ პირობებში, როცა ჩვენი პრობლემები გვაქვს მოსაგვარებელი?

— გენოციდის პრობლემა ჩერქეზებსაც ანუხებს და სომეხებსაც. ამაზე, რა თქმა უნდა, სალაპარაკოა. მაგრამ სპონტანურად ამ თემის მთავარ კოზირად გამოყენება საქართველოს მიერ არ იყო სწორი. ჩერქეზებისთვის, ვფიქრობ, საკმარისი იქნებოდა, ამ თემაზე ჟურნალური და ტელევიზიური ანტიტერორისტული კამპანიის დაწყება და მათთვის დახმარების აღმოჩენა.

გამწვევაც აქედან მოდის. სოჭის ოლიმპიადის ახლოვდება. ამასთან დაკავშირებით ექსცესები მოხდა, იყო განცხადება, რომ აფხაზეთის ტერიტორიაზე ნაღმები და შეიარაღება იპოვეს, დოკუმენტები ახსენეს, მასთან დაკავშირებით — ქართული სპეცსამსახურები და ა. შ.

— ასეთი ლაპარაკი და სიტყვიერი დაპირისპირება ადრეც ყოფილა.

— მაგრამ დღეს ისეთი ვითარებაა, ეს იმდენად საშიში თემაა, რომ შეიძლება საქართველოს ტერიტორია ოკუპაციის საბაზი გახდეს. ამას სრული პასუხისმგებლობით ვაცხადებ. პარალელურმა ანტიტერორისტულმა ოპერაციამ შეიძლება კონფლიქტის ახალი ესკალაცია გამოიწვიოს.

— არ მინდა საგაზეთო „მოდეირებული ქრონიკა“ გამოგვივიდეს, მაგრამ მაინც გკითხვას: რა შეიძლება მოხდეს?

— უშიშროების საბჭოს მდივანმა გოგა ბოკერიამ ახლახან თქვა, რომ არ არის გამორიცხული ახალი კონფლიქტი რუსეთთან. ეს სერიოზული განცხადებაა.

— და საშიშიც.

— ამ საშიშროებისგან თავის დასაცავად საქართველოს რა მექანიზმები გააჩნია? ერთადერთი — ევროდაპირის ვებლები, რომელთა დიდი იმედები არ უნდა გექონდეს. ამიტომ მთავარი იყო და რჩება საქართველოს ხელისუფლების სამშვიდობო პოლიტიკა.

რამდენად საერთაშორისო მხარეში შენსაქლო კონფლიქტის შემთხვევაში ტანკების იზოლაციას შეიძლება, მაგრამ ბენოციდის ოფიციალურ აღიარებას, ვფიქრობ, საკმარისი იქნებოდა, ამ თემაზე ჟურნალური და ტელევიზიური ანტიტერორისტული კამპანიის დაწყება და მათთვის დახმარების აღმოჩენა.

— უფრო რეჟიმი, რომელიც ჩვენს შემოვლელზე?

— ეს შექმნის გარკვეულ აურას, გარკვეულწილად განაწყობს რუსეთის საზოგადოებრივ აზრს საქართველოს სასარგებლოდ, მაგრამ უფრო მეტს არც უნდა მოველოდეთ. ნატოს წევრები ჩვენ არ ვართ, ომში ჩვენი ხელშეკრულება აშშ-თან არ გვაქვს, კონფლიქტის დროს რომ დაგვიცვას და ა. შ.

ამიტომ თავიდან ბოლომდე დამოკიდებული ვართ ჩვენს

დიპლომატიაზე და ჩვენს მოქნილობაზე.

— რამდენად დიპლომატიურია შეურაცხყოფელი შეცდომები რუსეთის ხელისუფლების მიმართ, რაც ჩვენი ქვეყნის უმაღლესი პირებისგან ლამის ყოველდღე გვესმის?

— რუსული ანდაზაა „Папка с двух концов“, ამიტომ პრობლემას ცალმხრივად არ უნდა მივუდგეთ. მე მგონი, ჩვენს შემთხვევაში ორივე მხარე მაქსიმალისტურ მიდგომას ანიჭებს უპირატესობას. ოქროს შუალედის გამოხატვა ასეთი დაპირისპირების შემთხვევაში თითქმის გამორიცხულია.

ბანაცხადა, რომ მთიანი ყარაბაღისა და აფხაზეთის პრობლემაში მერ გვარდება იმიტომ, რომ რუსეთში არის ძალები, რომელთა ინტერესები რუსეთის ინტერესების კი არა, ადგილობრივი სეპარატისტების ინტერესების თანხვედრია.

ერთ-ერთ გულაშთულ აფხაზს ვკითხე — რომლის შიშითაა აფხაზები ქართველებთან აფხაზებს შორის შიში ვნახე მაშინ, რომელთა საბრძოლველად ამოუჩინებულ სახელმწიფოთა თანამშრომლობის შედეგად გაიშვა?

— ორი ძველი ურთიერთობის დათხოვა ხელს არ აკლავს სეპარატისტულ ძალებს, არა მარტო ჩვენს რეგიონში, არამედ რუსეთშიც. გავიხსენოთ თათარების პრეზიდენტის — მინტიმირ შაიმიევის განცხადება, რომლითაც მან დაგმო შუმიეკოს გამოსვლა უშაღლესი საბჭოს სესიაზე, როცა ამ უკანასკნელმა არძინბას წინააღმდეგ ჩვენ დაგვიჭირა მხარი.

— მასმედიაზე, როგორც ადრე იყო ნათქვამი, საქართველოში კონფლიქტების მოგვარების გასაღები რუსეთში დევს?

— სანამ არ მოგვარდება ურთიერთობა რუსეთთან, საქართველოს კონფლიქტების მოგვარება შეუძლებელი იქნება. დღეს საამისო ხიდეტი დამწვარია. მაგრამ თუ ინტერესთა თანხვედრა მოხდება, მაშინ უნდა დაითანხმონ რუსეთის ექსპანსიისგან. არა მგონია, რომ ვეროპა რუსეთის დაშლითა და სლავური ცივილიზაციის განადგურებით იყოს დაინტერესებული, რადგან ამ შემთხვევაში სხვა ცივილიზაცია დაემუქრება მას, როგორც ეს შუა საუკუნეებში უკვე იყო.

— ორიოდე დღის წინათ „მესტროტი“ გამოვიდა ბიძინა ივანიშვილი და არ გამოირჩევა ტერაქტის შესაძლებლობა მის წინააღმდეგ.

— კატეგორიულად გამოვიცხავ ხელისუფლების მხრიდან ამ ნაბიჯის გადადგმას, რადგან ეს მის ვეებერთელადისკრედლიტაციას გამოიწვევს. მაგრამ შესაძლებელია, რომ მესამე ძალამ, აუცილებელი არ არის მაინც და მაინც ჩრდილოეთი ვიგულისხმობ, ძალამ, რომელიც დაინტერესებულია საქართველოს დესტაბილიზაციით, გამოიყენოს ეს მომენტი სიტუაციის ასარეკად.

ესაუბრა არაფხ სანაბლიკა

„მშვიდი ადამიანი მტარია დემოკრატიისა, მას არ აინტერესებს (სხვისა თუ თავისი) სიჭარბე...“

SOS

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ბის მიღებისგან, რომელ-...
უნერენ საკუთარ თავს. ასევე უარი უნდა თქვან გადამეტე-
ბულ გასართობ ღონისძიებებ-

— ბატონო შოთა, შეიძლე-
ბა ითქვას, რომ ჯანდაცვის
სამინისტროს მიერ დადგენი-
ლი საარსებო მინიმუმისა და
სასურსათო კალათის ნორმე-
ბი სხვა არაფერია, თუ არა
ადამიანის ნელი მოკვდინე-
ბის დაკანონება?

— რაც ზემოთ ვილაპარაკე,
სამწუხაროდ, ამის დასტურია.
როცა ადამიანს 100 ლარი აქვს
პენსია, ხოლო, თქვენი თქმისა
არ იყოს, მხოლოდ 34 ლარი
აქვს შემწეობა და სხვა არანა-
ირი შემოსავალი არ აქვს, ამ
დროს 370-400 ლარია საჭირო
საინფორმაციო, რომ იარსებოს,
ეს ნორმები, მართლაც, ადამიან-
ების სასიცოცხლოდ გამეტე-
ბაა.

— არის თუ არა ხელისუფ-
ლების ეს ქმედება საქართვე-
ლოს მოსახლეობის მიზანმი-
მართული „სასურსათო გე-
ნოციდი“?

— მე სამართლებრივ შეფა-
სებას ვერ მივცემ ხელისუფ-
ლების ქმედებას, მაგრამ,
ვფიქრობ, რეალურად აფას-
ებთ შექმნილ სიტუაციას.

— თუ დაგინგარმობით,
რა თანხა საინფორმაციო
რომ საარსებო მინიმუმი
თუნდაც 370 ლარი გახდეს?

— ცხადია, ესეც ვინაგარი-
შე. 2 მილიარდ 200 მილიონი
ლარი დასჭირდება დამატე-
ბით ბიუჯეტს, რომ არსებული
პენსია რეალურ საარსებო მი-
ნიმუმს მიუახლოვოს. ეს ის
თანხაა, რომლის გაგონებაც
არა მარტო ხელისუფლებას,
ოპოზიციასაც აფრთხობს და
აკრთობს. მე ეს მონაცემები,
რასაც ვისაუბრებ, და კიდევ
უამრავი რამ დაგერჩა სათქმე-
ლი, ოპოზიციურ ძალებსაც
მივანოდე. კაცი არ გამოხმა-
ვრებია. ყველაზე საგულისხ-
მო ის არის, რომ ოპოზიცი-
ონარებს მი მივაცინო ხე-
ლისუფლების, არ მოვი-
რიდები და ვიტყვი, დანა-
შაულებრივი ძვირფასი
დამადასტურებელი სტა-
ტისტიკა და დოკუმენტუ-
რი მტკიცებულებები. ამ
დროს ოპოზიციის, რომე-
ლიც არც ერთ შეცდომას
და დანაშაულს არ აკატი-
ობს ხელისუფლებას და
მეტიერად აკრიტიკებს
მას, ამ ყველაფერზე
დუმს. ჩემი ინფორმაცია, ელ-
ემენტარულად, ხელისუფლე-
ბის გასაკრიტიკებლადაც არ
გამოიყენეს. ეს ის პრობლემა
და თავის ტკივილია, რომე-
ლიც იმ ოპოზიციურ ძალებსაც
დახვდება წინ, რომელიც მო-
ვა ხელისუფლებაში.

— ეს პრობლემაზე მეტია
— ადამიანების სიცოცხლესა
და ჯანმრთელობაზეა ლაპა-
რაკი, სიკვდილ-სიცოცხლის
საკითხია.

— გეთანხმებით, სასწრა-
ფოდ მოსაგვარებელია ეს სა-
კითხი. მე რომ მოგახსენებ, ის
2 მილიარდ 200 მილიონი ლა-
რი 850 ათას პენსიონერს რომ
დაუმატონ 100 ლარზე და გა-
უზარდონ საარსებო მინიმუ-
მის შესატყვისად პენსია (ანუ
370 ლარი გაუზარდონ), მხო-
ლოდ ამისთვისაა საკმარისი.
ამას დაუმატეთ ის ადამიანე-
ბი, რომლებიც არ არიან პენ-
სიონერები, მაგრამ სიღარი-
ბის ზღვარს მიღმა ცხოვრო-
ბენ. ახი ათასობით ასეთი ადა-
მიანია და მათაც ხომ უნდა

მისცე ეს 370 ლარი — რეალ-
ური საარსებო მინიმუმი? ესეც,
ალბათ, რამდენიმე მილიარ-
დია, რომელიც მომავალმა ხე-
ლისუფლებამ, დღეს რომ
ოპოზიციამა, აუცილებლად
უნდა მოიძიოს. ნელ-ნელა,
მაგრამ ეს აუცილებლად გასა-
კეთებელია. აი, რატომ დუმს
ოპოზიცია. რა ვიცი, შესაძ-
ლოა, ფიქრობენ, გეგმავენ რა-
იმეს და კიდევ გააკეთებენ
განცხადებას, რომ დღეს
ხალხი სასიკვდილოდ
გამეტებულია და ეს დაკა-
ნონებაა. მაგრამ მათი
დუმობა მაფიქრებინებს, რომ
ისინი ხელისუფლებას არ აკ-
რიტიკებენ იმის გამო, რომ სა-
არსებო მინიმუმს თავადაც
ვერ გაზრდიან ხელისუფლე-
ბაში მოსვლისთანავე 370 ლა-
რამდე.

ამ, გადაჭარბებული არ იქ-
ნება თუ ვიტყვი, დანაშაულს,
საფუძველი 2003 წელს ჩაეყა-
რა — „ვარდების რევოლუცი-
ამდე“. მაშინ, მოგეხსენებათ,
მძიმე სოციალური მდგომარე-
ობა იყო ქვეყანაში. 2003 წელს
და წინა წლებშიც მოსახლეო-
ბა, ძირითადად, პური იკვე-
ბებოდა. ერთი სული მოსახლე
დღიურად 650 გრ პურსა და
პურპროდუქტებს იღებდა,
350 გრ-ის ნაცვლად. ხორცსა
და ხორცპროდუქტებს მხო-
ლოდ 80 გრ-ს მიირთმევდა,
რაც საერთაშორისო ნორმის
თითქმის მესამედი იყო, ე. ი. ეს
პროდუქტი ყოველდღიურად
200 გრ მაინც უნდა მიეღო. რძე
და რძის პროდუქტები დღიურ
რაციონში 650 გრამს შეად-
გენდა, ნაცვლად აუცილებე-
ლი 960 გრამისა და ა. შ. და რა
გაკეთეს, იცით, მაშინ? 2003
წლის 8 მაისს ჯანდაცვის
სამინისტრომ გამოსცა
საჩინაობაზე და ნაბრ-
მეო საბანგაშობო მიჩნე-
ული მდგომარეობა სასა-
საზო მინიმუმად მონათ-
ლეს — ის მინიმუმი, რა-
საც ხალხი მოიხმარდა

«იმა დროს, როცა მოსახლეობის გენეზი
დღე 2 დოლარზე არ იქნებოდა და ახლს
პრაქტიკულად აღიარებს, საუბრო დონის ჩინოვნიკებს,
სელფსერვისს და პრაქტიკულად სხვად,
აქვთ, ზოგადად — 800 დოლარზე. საპრაქტიკო
საარსებო მინიმუმი 370-400 ლარი უნდა იყოს»

ყვეა სათანადო უწყების რეა-
გირება. რევოლუციის მერე
ამ საკითხით არავინ დაინტე-
რესებულა და ამ ბრძანებუ-
ლების გადახედვა არც არა-
ვის გახსენდება. დღეს კი, ხომ
ხედავთ, იმ 80 გრამ ხორცს,
650 გრამ რძესა და რძის პრო-
დუქტსაც ვერ მოიხმარს
დღიურად ადამიანი, ისევე,
როგორც სასურსათო კალა-
თაში არსებულ სხვა პრო-
დუქტებს, პურის გამოკლე-
ბით.

მიხეილ სააკაშვილის და
„ნაციონალური მოძრაობის“
ნებისმიერი კრიტიკის გაბა-
თილებას, დიდი ხანია, შეჩვე-

ნაღობი უდანაშაულო ადამიანია
ცხებში, ანდა როგორი საარ-
ჩევნო გარემოა ქვეყანაში.
პროტესტის გრძობა მოსახ-
ლეობის ამ კატეგორიის, მის
უდიდეს ნაწილს მაინც, ჩამ-
ცხრალ-ჩახშობილი აქვს. ამ
ხალხს ერთადერთი საფიქრა-
ლი აქვს (თუკი აქვს ფიქრის
თავი) — რა ჭამოს და რა აჭა-
მოს შეიძლება. დიან, „ნაციონ-
ალური მოძრაობა“ სიკვ-
დილ-სიცოცხლის ზღვარ-
ზე ამყოფებს საკუთარ
მოქალაქეების უდიდეს
ნაწილს და თვლის (შე-
საძლოა, საფუძველზეა და-
ნაც), რომ მათგან საფრ-
თხა არ ეშვება, მათი
მართვა იოლია. იოლია,
თუნდაც იმიტომ, რომ 1 მილი-
ონ 800 ათასი ადამიანი სიღა-
რის ზღვარს მიღმა იმყოფე-
ბა, მათ თვეში მხოლოდ 34
ლარს უხდის ხელისუფლება
და ამ ადამიანების დიდი ნაწი-
ლი ფიქრობს (თუ აფიქრები-
ნებენ), რომ თუ ეს ხელისუფ-
ლება წავა, იმ 34 ლარს, ყო-
ველთვიურად მხოლოდ პუ-
რის ფულად რომ ვყოფნის,
დაკარგავენ. ასეთი ადამიან-
ების ნებისმიერ ანკესზე წამო-
გება იოლია, დიდი პიარ-ტექ-
ნოლოგიები არ არის საჭირო,
ნებისმიერი ტყუილი დააჯე-
რო. ცხადია, მათი დაპირისპი-
რებით შეყოლიებაც იოლია
და კაპიტალად მათი ხმების სა-
არჩევნოდ ყიდვაც.

ახლს არაფერს ვიტყვი —
მშვიდი ადამიანი მტერია დე-
მოკრატიისა, მას არ აინტე-
რესებს (სხვისა თუ თავისი) სი-
ჭარბე (საკუთარი უფლებე-
ბით) და რაღაც მხოლოდ
ერთს — სიცოცხლეს ებლაუ-
ჭება. როცა სულს მოითქე-
ამს, კუჭს ამოივსებს, მაშინ
გახსენდება, რომ საჭმლის

«საპრაქტიკო საარსებო მინიმუმი სასურსათო
უსაფრთხოების დაცვის საყოველთაოდ
აღიარებულ ნორმას უნდა უკლებიყოფს»

ერთ სულ მოსახლეზე,
ნორმად დააკანონეს. მა-
გალითად, ის 80 გრამი
ხორცი, რომელიც ნორ-
მად იქნება, ერთ სულ მო-
სახლეზე მოხმარებული
ხორცის მარცხენაა. მი-
თხედ, სასურსათო მი-
ნიმუმად გადაუტყვის
მოხმარებული პროდუქ-
ტის ოდენობა.

სამწუხაროდ, ამ საგანგაშო
მონაცემებს არც „ვარდების
რევოლუციის“ შემდგომ მოპ-

ულნი ვართ, ამას ე. წ. სახელი-
სუფლო ექსპერტები ცდილო-
ბენ. მართალია, ამ „ექსპერტე-
ბისა“ ბევრს არაფერი სჯერა,
მაგრამ მაგანთა „დაბოლებას“
მაინც ახერხებენ. ამიტომაც
უპრაპირაა, თუ ხელისუფლებას
ისეთ მყარ არგუმენტებსა და
სტატისტიკას დაუდებენ წინ,
როგორც ბატონმა შოთა ჩხე-
იძემ მოგვანოდა. ამ ციფრებს,
რომლებიც მართლა რეალურ-
ბურ ლოგიკაზეა დაფუძნებუ-
ლი, ყველგან მძრომი ნაცქეს-
პერტებიც კი ვერ ნაუფლენ,
ვერ გააბათილებენ. საგულის-
ხმოა ის ფაქტი, რომ საპრაქ-
ტიკო და მისი ხელისუფ-
ლება სწორად იმ ნაბრ-
მეო დადგენილ ნორ-
მებს, უპაცრავდა და, ფე-
ხეზე იკიდებენ, რომე-
რიც უნდა იყოს, ადამიანი, რო-
მელიც სანახევროდ მშვი-
დია და თავისი ერთი უარი
სარკვევანაა. ასეთ ადამიანს
ნაცვლად აინტერესებს, რამ-

სუფლების ყიარათიანობა სა-
კუთარი მოსახლეობის ჯანმ-
რთელობისა და სიცოცხლის
ხარჯზე.

«გვიბეჭებენ, რომ ხსოველი ხსივების
ჩანახლება შესაძლებელია მხანაქალი ხსივებით.
მხანაქალი ვერ ჩანახლებს ხსოველს ხსივს
და ეს კალიან კარგად იხიან ხელისუფლებანი...»

გარდა სხვა რამეც სჭირდება.
აი, სწორედ ეს სულმოქმე-
ლი, ფერზე მოსული ხალხია
ხელისუფლების საფრთხე და,
იმედია, ახალი შეთქმულების
თეორიის ფუძემდებლობას
არ დამაბრალებენ ნაცქეს-
რტები, თუ ვიტყვი — ხელი-
სუფლებას ხელს აკლავს
უპრაპირი სოციალური
ფონი, სახელმწიფოს მო-
წყალებაც და მოქალაქე-
ლი მართალი მილიონები,
რადგან მათგან საფრთ-
ხის ვერ ბრძანებს, მათიც,
30-ლარიანი სასურსათო
ვაუჩარით (თითქმის ერთ-
ვინი შეშენების დამატების
საფასურად) გვერდით მათგან-
ნის ხმებს იყიდის.

შოთა ჩხეიძეს რომც არ ეთ-
ქვა, ისედაც ცნობილი იყო: ცი-
ლების დეფიციტი ჯერ ადამი-
ანის ორგანიზმის გამოფიტვას
ინვევს, მერე — ათასგვარ პა-
თოლოგიას.

დღეს საქართველოში, დაა-
ვადებათა კონტროლის ეროვ-
ნული ცენტრის მონაცემებით,
C პეპატივით 120 ათასი ადა-
მიანია დაავადებული, ონკო-
ლოგიის ეროვნული ცენტრის
მონაცემებით კი — ქვეყანაში
ყოველწლიურად 7 ათასი ავთ-
ვისებანი სიმსივნის დიაგნო-
ზი დაინდება. ვინმეს ეპარება
ექვი, რომ ამ ადამიანთა შორის
მრავლად არიან ისეთები, რო-
მელნიც არასრულფასოვანი
კვების „წყალობით“ დაავად-
დნენ? პრინციპში, ამის გარკვე-
ვაზე შეიძლება — ეჭვი არ მე-
პარება, რომ C პეპატივით
და კიბოთი დაავადებულ
ადამიანთა შორის უმრავლეს-
საშიშროს პროგრამის
წინა იმდენად და სწორად
იმ 34-ლარიან შემწეობა-
ზე იმდენად დამოკიდებუ-
ლი, უკვე არაერთხელ რომ
გახსენე. მათ შორის ასევე
მრავლად იქნებიან ის პენსიო-
ნერები, რომელთაც 100 ლა-
რით ძლივს გააქვთ თავი თვი-
დან თვემდე და ასარჩევად არ
აქვთ საქმე, თუ რა სახის ვიტა-
მინები, ცილები და ცხიმები
მიიღონ, ოღონდ რიგაინად და-
პურდნენ, შიმშილის გრძობა
მოიკლან და სხვას არას დაეძე-
ბენ.

იმზე აღარაფერს ვიტყვი,
საერთაშორისო ნორმე-
ბის მიხედვით, საარსებო
მინიმუმი 370-400 ლარი
რომ უნდა იყოს. როცა სა-
არსებო მინიმუმი 156,10
ლარია და 850 ათასი ადა-
მიანს ხელისუფლება 100
ლარს, საარსებო მინი-
მუმზე 56,10 ლარით ნაკ-
ლებს, უხდის პენსიას, ხო-
ლო 1 მილიონ 800 ათას
ადამიანს 34-ლარიან შემ-
წეობას აძლევს, ეს არ
არის ხალხის დაინება და
აპურად აგდება, ეს უკვე
საკუთარი მოსახლეობის
მიზანმიმართული გენ-
ოციდია.

გენოციდი გენოციდია —
გინდა, ატომური ბომბი ჩამო-
ავდეს და გინდა, შიმშილით და-
ხოცე ხალხი. ფორმა აქვს გან-
სხვავებული, თორემ ერთ მი-
ზანს ემსახურება — ადამიან-
თა გარკვეული ჯგუფის ამო-
წყვეტას.

მიხეილ სააკაშვილი და მისი
„ნაციო“ პენსიონერებსა და
სიღარიბის ზღვარს მიღმა
მყოფ საქართველოს მოსახ-
ლეობას ამოწყვეტას უპირებს.
ამოიღეთ, ხალხო, ხმა და და-
იცავით თქვენი და თქვენი შვი-
ლების სიცოცხლე, თუ ამის და-
ლა კიდევ შეგერჩათ!

ლევან ჯავახიშვილი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ყველაზე დიდი საფრთხის შემცველი პრიორიტეტის მინიჭება სახელმწიფო უსაფრთხოებისთვის. პრიორიტეტი უნდა იყოს ადამიანი. ადამიანის ნორმალური არსებობისთვის კი საჭიროა დემოკრატია. საფრთხის შემცველი ისაა, როცა უნდა თითოეულ ადამიანს, მის სიცოცხლეს, მის ჯანს, ზოგად და, ფინანსურ და სხვა რაღაც ეფემერული სახელმწიფო უსაფრთხოების გამო.“

ისრაელის არტილერია გვომბავდა, ალაჰს გადაარჩენა შეევედრე. გაიხსნა ცა, ჩამოეშვა მზის სხივი, რომელმაც წრე შემოხაზა ჩემი სახლის ირგვლივ. გარშემო ყველაფერი დაინგრა, ჩემი სახლი გადაარჩაო.

ქრისტიანმა უბასუხა, რომ შენმა ღმერთმა მარტო შენ და შენი ოჯახი გადაარჩინა, და მოყვა ამბავს, როცა აბოტოქრებულ ოკეანეში გემს უეჭველი ჩაძირვა დაემუქრა, მან ღმერთს გადაარჩინა შესთხოვა, ჩამოეშვა ციდან მზის სხივი, წრე შემოხაზა გემის გარშემო და ათასი სხვადასხვა ჯურის ადამიანი გადაარჩინა.

ბოლოს იუდეველმა თქვა: დაგენაცვლეთ, ალბათ, იელოვა უფრო ძლიერი არის. მივსინებო ერთ შაბათს იერუსალიმის ქუჩაში. ვხედავ, — გადა ჩემოდანი, ვხედავ, — ღიაა, ვხედავ, — დოლარებითაა სავსე. გარშემო არავინ არის, მაგრამ ადამებს ვერ ვხედავ, რადგან შაბათია. ღმერთს შევევედრე, მიშველეთ ჩემი. გაიხსნა ცა, გამოჩნდა მზის სხივი, შემოხაზა წრე ჩემ გარშემო და წრის შიგნით უკვე კვირა იყო, გარშემო კი შაბათი გრძელდებოდა.

(ვიციზიო). ასე დავრჩით ჩვენც წრის შიგნით ფულთან ერთად: მსოფლიოში ისევე შაბათია, კრიზისია, ჩვენთან კვირაა და ფულიც ბლომად გვაქვს ნაბოძები.

— ეს გრანტები და სესხები თუ არა, გვაქვს კი ეკონომიკა, რომელმაც მზის სხივის როლი უნდა შეასრულოს?

— რომ ვთქვათ, საქართველოს ეკონომიკა საერთოდ არ გაჩანია, არ იქნება მართალია. მაგრამ ისიც მართალია, რომ სერიოზული პრობლემები გვაქვს.

სახანძრის პრაზიდიანტ-მა წარსულთან ნახარბაევმა ამასწინათ საკმაოდ სერიოზული კრიტიკული შეფასება გამოთქვა საპარტიო ხელშეწყობის მიხედვით, როცა განაცხადდა, რომ ისინი განაგრძობენ საპარტიო კარდინალიზაციას.

ობიექტურად რომ ვთქვათ, ნახარბაევი ის კაცი არ არის, ვისაც საქართველოზე ლაპარაკის უფლება აქვს, რადგან თვითონ ყოფილი ავტორიტარული მმართველობის მოადგილე დაამკვიდრა. მაგრამ ყაზახეთი, რომელსაც ნათობისა და გაზის უზარმაზარი რესურსები აქვს, მდიდარი ქვეყანაა. მას აქვს იმის ფუნქციონირება, რომ იყოს ავტორიტარული მმართველი. შეიძლება არ უნდა ვთქვა, მაგრამ, რაც თქვა, სიმართლეა.

საქართველოში ეკონომიკის განვითარებას, პირველ რიგში, ხელს უშლის საკუთრების დაცვა. ხელს უშლის სახელმწიფოს ჩარევა ბიზნესში. ჩვენი ხელისუფლების „ფანჯარა პოლიტიკას“ ზოგი ნორმალური ადამიანის უნდა დასაწყისად, ზოგი — ლიბერტარიანულს, სახელმწიფო ვითომ არ ირავს, მაგრამ

სინამდვილეში შინაარსი ამ ფანჯარას ემორჩილება — ჩარევა, კონტროლი, შინაარსი. ასეთი რეჟიმის პირობებში ეკონომიკა, რა თქმა უნდა, ვერ განვითარდება.

როცა სახელმწიფოს მამები მშენებლობით არიან გატაცებული, ეს კარგია, რადგან მოთხოვნა ჩნდება საშენ მასალებზე, მუშახელზე, მაგრამ ეს არ არის მთავარი, რადგან შენ როგორი სტიმული არ უნდა მისცე საბიუჯეტო დანახარჯებით — გზების დაგებით თუ ქუჩათაში პარკინგების შენობის აგებით, ეს ყველაფერი დასრულდება... თუ ბიზნესი დამოუკიდებელი არ არის, ვერც განვითარდება.

— ეს იგი, თუ ეს ხელისუფლება შერჩება ქვეყანას, განვითარების პერსპექტივა რეალურად არა გვაქვს?

— რეალურად ნინ ორი ურთულესი წელიწადი გვიდევს — 2012-ის საპარლამენტო არჩევნების უმძიმესი წელიწადი და 2013-ის არანაკლებ მძიმე საპრეზიდენტო არჩევნების წელიწადი. ამ პერიოდში საქართველოს რთული ეკონომიკური პრობლემები დაუდგება, რადგან მთავრობა კიდევ უფრო შეცდებდა, ბიზნესის მაქსიმალურად შეზღუდვას და მისი რესურსის თავისი საარჩევნო მიზნებისთვის გამოყენებას.

სტატისტიკის ფოკუსები და არაბიზნესი ტოვალთაქცობა

— მიჩნეულია, რომ ქართული ბიზნესის ნათელი წერტილია საბანკო სისტემა. მთელ მსოფლიოში კი სწორედ ბანკებში საქმიანობაში გამოიწვიეს უმწველესი საპროტესტო მუხტი. მხედველობაში მოხდა თუნდაც მოძრაობა „ომი უოლ-სტრიტის!“, აქაც ციდან გადმოშვებული მზის სხივის ეფექტთან გვაქვს საქმე?

— მიუხედავად იმისა, რა უკანონობაც საქართველოს მთავრობამ განახორციელა „ბანკ ქართუს“ წინააღმდეგ, საბანკო სისტემა მთლიანობაში მაინც ჯანსაღია. თუმცა მისთვის ისეთივე შეცდომებია დამახასიათებელი, როგორც მთელ მსოფლიოში შეიმჩნევა: აბსოლუტურად გაუგებარი ანაზღაურება მაღალი დონის მენეჯმენტის — უმაღლესი ხელფასები, ბონუსები. არაადეკვატურობა არის ერთ-ერთი მიზეზი საბანკო სისტემის სიმყიფის. და, მეორე: ჩვენი საბანკო სისტემა ჩვენი და ვერ მოქმედებს მართლმართლად. იგი მუშაობს ან ფინანსური პირამიდის ბაჰლიერებაზე, ან უცხო ქვეყნის ეკონომიკის დაპირისპირებაზე. ფინანსური პირამიდები ჩამოშლის საფრთხეშია. საბანკო სისტემის დასაცემი ვალდებულებების შესრულებისთვის არის სახალხო ახალ ვალდებულებებს იღებენ, მაგრამ ახალსაც ვერ ასრულებენ. ასეთია ფინანსური პირამიდა.

ამას გარდა, ე. წ. სამომხმარებლო სესხები. სამომხმარებლო პროდუქცია — ტელევიზორები, მობილური ტელეფონები, მაცივრები თუ სხვა ასეთი, იმპორტულია; ე. ი. ჩვენი საბანკო სისტემა განსაკუთრებით ახალ ვალდებულებებს იღებს, მაგრამ ახალსაც ვერ ასრულებენ. ასეთია ფინანსური პირამიდა.

რები, მობილური ტელეფონები, მაცივრები თუ სხვა ასეთი, იმპორტულია; ე. ი. ჩვენი საბანკო სისტემა განსაკუთრებით ახალ ვალდებულებებს იღებს, მაგრამ ახალსაც ვერ ასრულებენ. ასეთია ფინანსური პირამიდა.

— მეფასშეობა?

— ბანკი ბევრად უფრო ცივილიზებულია, ვიდრე მეფასშეობა. სამწუხაროდ, მეფასშეობა საქართველოში ხელშეწყობილია, არსებობს, ხშირად — არაღელვარებით.

— ხალხს კი ამასობაში ძალიან უჭირს ცხოვრება. ხვალზე უფრო გავიჭირდება?

— რა თქმა უნდა, გავიჭირდება!

დაგადსატურებთ კონკრეტული მაგალითით. სულ ახლახან შიშობდა ფონდი „ომიგაბი“, რომელსაც მიზნად

«საპარტიო გარეგნო პრაქტიკის ეკონომიკის შიშო ჩასურსებით, არაბედ დონორთა დახმარებით»

ამჟს დასახული, მათრია-ლურად დახმაროს პოლიტიკური რეჟიმისთვის მსხვერპლთა მოხარებას. კონტროლის ახალსაც ვერ ასრულებენ. ასეთია ფინანსური პირამიდა.

რა გამოვიდა?

ხელისუფლებამ ხალხის გარკვეული ნაწილი შევიწროვა, „ჩარევა“, უმძიმეს მდგომარეობაში ჩააყენა, გამოკეტა საპარტიო ადგილებზე და, როგორც კი გამოჩნდა რეალური მექანიზმი ამ ხალხის დახმარებას, იმ წამსვე დახურა...

— პოლიტიკური მოსაზრებებიდან გამომდინარე, ამას უნდა დაეხმარებოდნენ ქვეყნის?

— ხელისუფლების ამ რეაქციის შემდეგ, არა მგონია, საზოგადოების ამ ფენიდან ვინმე დარჩეს სააკაშვილის ხელისუფლების მომხრე. მაგრამ პოპულისტური პრეზიდენტის აცხადება, რომ, მართალია, ჩვენს საზოგადოებაში არ არის საჭირო საპარტიო რეჟიმის დანერგვა, მაგრამ მათ დასაქმებს ბიზნესი, სამეცნიერო-განათლებლო და სხვა ვითარების უფლებით.

მაგრამ სამეცნიერო და სახალხო ინტელექტუალური ადამიანი. ბიზნესისთვის რა შედეგიათ? არც არავითარი. არც არავინ აუყვანიათ. ეს ადამიანები, თუ ასე კარგები და საჭირონი იყვნენ ქვეყნის მშენებლობისთვის, რატომ დაითხოვეს?

— ნეოგაულებსაც ჰგავს ან „ლიბერალიზმს“ (მოქალაქეთა უფლებებში შეზღუდვას), რასაც ბოლშევიკებმა ოციანი წლების დასასრულს მიმართეს, მაგრამ მალევე უარი თქვეს.

— ასე რომ, სოციალური თემა განმეგავდება.

რას აკეთებს ამ დროს საქართველოს სტატისტიკის ეროვნული სააგენტო?

პირველ კვარტალში აჩვენა, რომ პრაქტიკულად ადგილი აქვს უარყოფით ინფლაციას, ანუ დეფლაციას, თითქოს ფასები კლებულობდეს.

— ანუ „ღმრთი ყითორ ოურ-ში, ირვთაშმმ. ღმრთი ყითორ ვეყიე“, როგორც ოცდაათიან წლებში იყო?

— ძალიან ჰგავს. მაგრამ, მოდით, გკითხავთ: თქვენ იგრძენით რაიმე გაიაფება, შედავით, გაუმჯობესება? ან — მე, ან ვინმემ საერთოდ?

— გაიასხებთ: არა, არ მიგრძენია.

— ოფიციალური სტატისტიკა კი გვაჩვენებს, რომ გაიაფდა, გავიოცდა ცხოვრება.

— სიცოცხლე გაიაფდა, ბატონო ლლო...

— წლის ბოლოს, საარჩევნო პერიოდისთვის უნდა ველოდოთ საკმაოდ მაღალ ინფლაციას. ამიტომ ნლოური მაჩვენებელი რომ არ გაუფუჭდეთ, ახლა დეფლაციას აჩვენებენ, მერე დაახალანსებენ და წლის ბოლოს ოფიციალურად მაღალი ინფლაცია არ გვეჩვენება.

— შევალამაზოთ, როგორც ყველა ფასადი საქართველოში?..

— ასეა...

ჭურჭრული შიშობის გალი

— სახელმწიფო ვალის შესახებ: მთლიანი საგარეო ვალი სახელმწიფო საგარეო ვალი. ჩემთვის, როგორც მოვალე სახელმწიფოს მკვიდრისთვის, რა განსხვავებაა? რომელი გამაღატაკებს?

— ქვეყნისთვის ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს საქართველოს მთლიანი საგარეო ვალს და საქართველოს სახელმწიფო ვალს.

საქართველოს სახელმწიფო საგარეო ვალი არის ის, რაც უნდა გადაიხადოს საქართველოს სახელმწიფოს, ხოლო ქვეყნის მთლიანი საგარეო ვალი, სახელმწიფო საგარეო ვალის გარდა, კერძო სექტორის ვალსაც მოიცავს.

საპარტიო მთლიანი

ბელტიკლავიაშილი, ამას მნიშვნელობა აღარ ექნება...

— შეიძლება ვთქვათ, დღეს ბავშვი რომ იბადება საქართველოში, მას უამრავ სხვა პრობლემასთან ერთად, დიდ ვალსაც ვახვედრებთ?

— რა თქმა უნდა, მაგრამ ასეა ახლა მთელი მსოფლიო...

— ვალები, ვალები, ვალების პატივბა... რამდენად რეალურად მიგაჩნიათ, რომ პარიზის კლუბი ჩამოგვანერს ვალს? ერთ-ერთმა თქვენმა კოლეგამ თქვა, რომ ვალს არ გადაგვახდევინებენ. მაგრამ აქეთ — საბერძნეთი, იქით — ევროს ციებ-ცხელება და სადღაც ამ ორომტრიალით ატაცებული საქართველო.

გავიწვევენ ანგარიშს?

— არა. ვალების ჩამონერს პროცედურა ჩვენ არ გვეხება. ჩვენ გვეხება რესტრუქტურირება, ანუ გადავადება.

ჩამონერა პანაცეა არ არის. პირიქით, ძალიან ცუდია. ჩამონერა ნიშნავს, რომ ეს ქვეყანა ეკონომიკურად უპერსპექტივოა, საგარეო ვალი მთლიან შიშა პროდუქტთან შედარებით დასაშვებ ზღვარს თუ რამდენიმეჯერ გადააჭარბებს, იქ ინვესტიციების განხორციელება გამორიცხულია. ჩამონერა ნიშნავს, რომ ქვეყანა კატასტროფულ მდგომარეობაშია. ღვთის მადლით, საქართველოში ჯერ-ჯერობით ასე არ არის.

— ვერჯერობით... ევროზონა კრიზისშია, ამერიკას ტრილიონობით დოლარის ვალები ახრჩობს, ალმოსავლეთი, უნინარეს ყოვლისა, ჩინეთი, ეკონომიკის აღმავლობის გზაზე დგას. ასეთ ვითარებაში, საით — საქართველო?

— საქართველოს სხვა არჩევანი არ აქვს, გარდა ევროპული ინტეგრაციისა. როგორ გეოპოლიტიკურ სივრცეში ვიმყოფებით, ყველასთვის ცხადია. დიდი არჩევანის შესაძლებლობა არ გავაჩნია.

დღეს რომ ვთქვათ, საქართველო რუსეთს დასცილდა, ძალიან პირობითი იქნება. მართლმეტრები ჩვენს საბანკო პროცენტის ოკუპაციას კი არ ვგულისხმობ, არამედ იმას, რომ რუსეთისთვის დამახასიათებელი პოლიტიკური სისტემა საქართველოში ძლიერაა ფესვგადგმული. რუსეთის სახელმწიფოსთვის დამახასიათებელი ავტორიტარული მმართველობა, პრაქტიკულად, ხელშეწყობილია საქართველოში.

კიდევ ერთი მომენტი: რუსული კაპიტალი სერიოზულად არის წარმოდგენილი ქართულ ბაზარზე.

ამის უფლებელყოფა არ შეიძლება. მართალია, ახლა საპარტიო მთლიანი ჩინური ენის მასწავლებლები ჩამოიყვანეს, რაც ჯერჯერობით მხოლოდ ლიმის ინვესტ, მაგრამ რა არის იმაში ცუდი, თუ ქართველი ახალგაზრდების უფროს ცივილიზება ჩინური ენა?

ჩინეთის უფლებელყოფაც დანაშაულია.

— რუსულის ცოდნა, როგორც ჩანს, ცოდვა.

— რუსული რომ ამოიძიკვა, ეს, შეცდომა კი არა, დანაშაულია...

— მოკლევ: ჩინეთი კარგია, მაგრამ შორსაა. რუსეთი აქვეა, მაგრამ კონფლიქტმა დაგვალმორა, რჩება ევროპა, რომლისკენაც უნდა გვეჭიროს გეზი?

— ჩვენი ვექტორი დასავლეთისკენაა მიმართული... მაგრამ სხვა მიმართულებით ურთიერთობათა დალაგების უფლებელყოფა დაუშვებელია.

ესაუბრა არაფე სანგალიკა

«ჩვენი საბანკო სისტემა კარდინალიზაციას განსხვავს არა საპარტიო ეკონომიკის განსაზღვრებით, არამედ — იმპორტიზაციის, ანუ სხვა ქვეყნის ეკონომიკის განვითარებისთვის»

გეგენა

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

სოფელ ყულიშკარის მცხოვრებლებმა LIVEPRESS.GE-ს განუცხადეს, რომ ახალმა ტრაქტორმა სოფელში მიწის მოხვნა დაიწყო, თუმცა მაღევე გაფუჭდა, რის გამო სახნავ-სათესი ფართობების დამუშავება დაბრუნდა.

«სოდორკოვსკის სია» ნაყალბევი აღმოჩნდა

გავრცელებული ინფორმაცია იმის შესახებ, რომ „იუკოსის“ ყოფილი ხელმძღვანელმა მიხაილ ხოდორკოვსკიმ ლონდონში გაგზავნა რუსეთის იმ მოხელეთა სია, რომელთაც ბრიტანეთში შესვლა უნდა აეკრძალოთ, ნაყალბევი აღმოჩნდა. Sunday Telegraph-ში გამოქვეყნებული სტატიის ბრიტანელი ავტორი გამოტყდა, რომ არავითარი სია რედაქციაში ხოდორკოვსკის არ გაუგზავნია და ეს ისტორია თავად შეთხზა.

სწორი თარგმანის გამო მოხდა, — აცხადებს ხოდორკოვსკის პრესცენტრის ხელმძღვანელი მაქსიმ დობარი. ინფორმაცია „ხოდორკოვსკის სია“ შესახებ უარყო მისმა ადვოკატმა იური შმიდტმა. მან განაცხადა, რომ Sunday Telegraph-ის სტატია სენსაციანუვად ნაღობს წარმოადგენს: „ერთი კვირის წინ ვიყავი მიხაილ ხოდორკოვსკისთან კოლონიაში. ჩვეულებრივ, ასეთ საკითხებზე მესაუბრება ხოლმე, განსაკუთრებით, თუ საქმე 308-კაციან სიას ეხება. ხოდორკოვსკის შეუძლებელია ჰქონდეს ინფორმაცია ყველა ჩინოვნიკზე და მათ მიერ ადამიანის უფლებების დარღვევის ფაქტებზე“.

Sunday Telegraph-ის ჟურნალისტმა ტომ პარფიტმა, რომელმაც ამ დღეებში „ხოდორკოვსკის შავი სია“ გამოაქვეყნა, აღიარა, რომ ეს ინფორმაცია ნამდვილი არ იყო. სტატიაში იგი ირწმუნებოდა, რომ გამოცემას ხელში ჩაუვარდა „იუკოსის“ ექსელემენტის ნერილი, რომელმაც ხოდორკოვსკიმ მოუწოდა ბრიტანეთის ხელისუფლებას, ქვეყანაში შესვლა აეკრძალოთ რუსეთის 308 მოხელეს.

რადიო „თავისუფლება“-თან ინტერვიუში პარფიტმა განაცხადა: „რაკი ხოდორკოვსკი გარი კასპაროვის მიერ შედგენილ 308-კაციან სიას დაეყრდნო, რომლებიც ადამიანის უფლებების დარღვევაში არიან გარეულნი და ბრიტანულ საზოგადოებას მოუწოდებდა, შეედარებიათ ეს სია ოლიმპიადზე მწვეულ-თა სიისთვის. მე მივიჩნიე, რომ მას სწორედაც სურდა, რომ ამ პირებისთვის ბრიტანეთში შესვლა აღეკვეთათ“.

სიაში დასახელებული გვარებს შორის ფიგურირებდა ვიცეპრემიერი ვლადისლავ სურკოვი, მოძრაობა „ნაშის“ დამფუძნებელი ვასილ იაკუშენკო, ცენტრალური საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე ვლადიმერ ჩუროვი, გენერალური პროკურორი იური ჩაიკა და მოსკოვის ხამოვნიკის სასამართლოს თავმჯდომარე ვიქტორ დანილინი.

ადვოკატმა ისიც აღნიშნა, რომ ხოდორკოვსკის არ მიუცია ინტერვიუ Sunday Telegraph-ისთვის, მან წერილობით გაუგზავნა რედაქციას პასუხები ჟურნალისტის შეკითხვებზე.

სტატიის ავტორმა აღიარა, რომ არავითარი წერილი რედაქციას არ მიუ-

სწორი თარგმანის გამო მოხდა, — აცხადებს ხოდორკოვსკის პრესცენტრის ხელმძღვანელი მაქსიმ დობარი. ინფორმაცია „ხოდორკოვსკის სია“ შესახებ უარყო მისმა ადვოკატმა იური შმიდტმა. მან განაცხადა, რომ Sunday Telegraph-ის სტატია სენსაციანუვად ნაღობს წარმოადგენს: „ერთი კვირის წინ ვიყავი მიხაილ ხოდორკოვსკისთან კოლონიაში. ჩვეულებრივ, ასეთ საკითხებზე მესაუბრება ხოლმე, განსაკუთრებით, თუ საქმე 308-კაციან სიას ეხება. ხოდორკოვსკის შეუძლებელია ჰქონდეს ინფორმაცია ყველა ჩინოვნიკზე და მათ მიერ ადამიანის უფლებების დარღვევის ფაქტებზე“.

ადვოკატმა ისიც აღნიშნა, რომ ხოდორკოვსკის არ მიუცია ინტერვიუ Sunday Telegraph-ისთვის, მან წერილობით გაუგზავნა რედაქციას პასუხები ჟურნალისტის შეკითხვებზე.

Vz.ru

შაშკინი პარაზიტი

„მარაზმს თაბი ბანაბაბი“, — ასე უპასუხა განათლების და მეცნიერების მინისტრმა დიმიტრი შაშკინმა მათ მიმინოშვილის გათავისუფლებასთან დაკავშირებით ჟურნალისტების კითხვას — „ხომ არ აქვს თქვენს გადაწყვეტილებას აოლიტიკური სარჩული?“.

განათლების სამინისტრომ მათ მიმინოშვილის გამოცდების ეროვნული ცენტრის ხელმძღვანელის თანამდებობიდან დათხოვნის შესახებ განცხადება 28 მაისს გაავრცელა. ოფიციალურ მიზეზად განცხადებში „პრინციპული პოზიციების შეუთავსებლობა“ დასახელდა. თუმცა ნიშანდობლივია, რომ მათ მიმინოშვილის გათავისუფლება მისი ვაჟის — ლაშა ყანჩაველის „ქართული ოცნების“ 27 მაისის აქციაში მონაწილეობას მოჰყვა.

გამოსვლებში თანადგომა გამოცხადდა და მწუხარება გამოთქვა იმის გამო, რომ თავად ამ შეკრებაში მონაწილეობას და ბიძინა ივანიშვილის გუნდის ფიზიკურ თანადგომას ვერ ახერხებდა.

განცხადება გააკეთა მათ მიმინოშვილის ძმამ, ჯგუფ „შინის“ სოლისტმა ზაზა მიმინოშვილმა. მუსიკოსმა მათ მიმინოშვილის თანამდებობიდან გათავისუფლების მთავარ მიზეზად საკუთარი პოლიტიკური პოზიცია დაასახელა. მისი განცხადებით, 26 მაისს თავის ბავშვობის მეგობარს, ბიძინა ივანიშვილის პრესსპიკერ მათა ფანჯიქიძეს დაუკავშირდა, დაამუქებლობის დღე მიულოცა, 27 მაისს დაგვიმღო

„მიგვანია, რომ ნებისმიერი უთანხმოების გადაჭრის გზა უნდა იყოს მოლაპარაკება, დისკუსია და არა ხისტი გადაწყვეტილება. ვფიქრობთ, პირადი პოზიციის შეუთავსებლობას არ უნდა ეწირობოდეს განათლების ხარისხი და მისი დაცვისთვის განხორციელებული ღონისძიებები, რა-

საც გამოცდების ეროვნული ცენტრი ყოველთვის უზრუნველყოფდა. ბატონო პრეზიდენტო, დაბეჯითებით ვაცხადებთ, რომ ბატონ დიმიტრი შაშკინის შემოღობილული გადაწყვეტილება რეალური საფრთხის ქვეშ აყენებს როგორც ერთიანი ეროვნული გამოცდების, ისე მასწავლებელთა სასერტიფიკაციო და საერთო-სამაგისტრო გამოცდების ჩატარებას. ამიტომაც მთხოვთ, უშუალოდ თქვენ მიიღოთ ისეთი გადაწყვეტილება, რომელიც მოხსნის მსგავს საფრთხეს და საზოგადოების უნდობლობას და ნიშლიზმისგან დაგვიცავს“, — ნათქვამია მიმინოშვილი.

ახალი ტრაქტორები გვალვის შედეგად გაფუჭდა

სამეგრელო-ზემო სვანეთის სამხარეო ადმინისტრაციის ოფიციალურ ვებ-გვერდზე გამოქვეყნებული ინფორმაციის თანახმად, ზუგდიდის მუნიციპალიტეტის „ბელორუსის“ მარკის 13 ერთეული ახალი ტრაქტორი გადაეცა, რომელიც 30 ტერიტორიულ ორგანოს მოემსახურება.

მოიხნა თუ არა სოფლად მიწები? — ამ კითხვით livepress.ge-მ ზუგდიდის მუნიციპალიტეტის გამგეობის სოფლის მეურნეობის განვითარების სამსახურის უფროსს ლერი დოჩიას მიმართა, რომელმაც კითხვებს ელექტრონული ფოსტის საშუალებით უპასუხა.

სამეგრელო-ზემო სვანეთის სამხარეო ადმინისტრაციის ოფიციალურ ვებ-გვერდზე გამოქვეყნებული ინფორმაციის თანახმად, ზუგდიდის მუნიციპალიტეტის „ბელორუსის“ მარკის 13 ერთეული ახალი ტრაქტორი გადაეცა, რომელიც 30 ტერიტორიულ ორგანოს მოემსახურება.

„გაცნობებთ, რომ ზუგდიდის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე სახნავ-სათესი ფართობების 80 პროცენტი დამუშავებულია. ცხადია, რომ მხოლოდ ახალი ტრაქტორების ძალისხმევით ვერ მოხდებოდა 30 ტერიტორიული ერთეულის სახნავ-სათესი მიწების დამუშავება, ამ პროცესში ჩართულები იყვნენ როგორც ამხანაგობების ტრაქტორები, ასევე მოსახლეობის კერძო საკუთრებაში არსებული ტექნიკა“, — განაცხადა ლერი დოჩიამ.

მუნიციპალიტეტის გამგეობიდან მიღებულ წერილში აღნიშნულია, რომ „ახალი ტრაქტორების განაწილება სოფლების მიხედვით მოსახლეობის მოთხოვნის შესაბამისად ხდებოდა“, თუმცა, სოფელ კოკის მცხოვრებლების თქმით, მინების დასამუშავებლად სახელმწიფოს მიერ „ახალი ტრაქტორების“ გამოყოფის შესახებ ინფორმაცია კი არ აქვთ.

წვითარების სამსახურის უფროსი გვალვას მიიჩნევს.

სოფელ ყულიშკარის მცხოვრებლებმა livepress.ge-ს განუცხადეს, რომ ახალმა ტრაქტორმა სოფელში მიწის მოხვნა დაიწყო, რის გამო სახნავ-სათესი ფართობების დამუშავება დაგვიანდა.

„მაისის თვე დასავლეთ საქართველოში საკმაოდ გვალვიანი გამოდგა, გაძნელდა მიწების დამუშავება ახალი ტრაქტორების საშუალებითაც კი. მუშაობის პროცესში ტრაქტორებს უფუჭდებოდა სახნავი გუთანი, რამაც გარკვეული გავლენა მოახდინა აღნიშნული პროცესის დროულად წარმართვაზე“, — განაცხადა ლერი დოჩიამ და აღნიშნა, რომ სახნავ-სათესი ფართობების დამუშავება წარმატებით მიმდინარეობს. სოფლის მცხოვრებთა განცხადებით, მიწის დამუშავებას თავისი ვადები აქვს. გლეხები ამბობენ, რომ 10 მაისს შემდეგ ყოველი ერთი დღე მოსავლის 1%-ით კლებას ნიშნავს.

ზუგდიდის რაიონის სოფელ ახალსოფლის მოსახლეობა ამბობს, რომ ახალი ტრაქტორი ჯერჯერობით არ უნახავთ. გამოცემას ამავე სოფლის მკვიდრმა ავრორა დარასელაძემ უთხრა, რომ სოფლის მოსახლეობის ნაწილმა მიწის დამუშავება დაიწყო.

„ახალი ტრაქტორის მხოლოდ გამოცდის მიზნად გამოყენების მუნიციპალიტეტის გამგეობის სოფლის მეურნეობის განვითარების სამსახურის უფროსის განცხადებით, ახალი ტრაქტორების მიწის მოხვნა დაიწყო, რის გამო სახნავ-სათესი ფართობების დამუშავება დაგვიანდა.“

31 მაისიდან მოსკოვის მიმართულებით ფრენა აღდგება

ზაფხულის განმავლობაში ბათუმის საერთაშორისო აეროპორტში რამდენიმე ავიაკომპანია დამატებით რეისებს განახორციელებს. მათ შორის განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი მოსკოვი-ბათუმის რეისია, რომელსაც ავიაკომპანია Sibir S7 Airlines 31 მაისიდან დაიწყებს და რაც 25 ოქტომბრამდე გასტანს.

სამწლიანი პაუზის შემდეგ Sibir S7 Airlines მოსკოვის დოდედოვოს აეროპორტიდან ფრენას ყოველ ხუთშაბათს შეასრულებს. ფრენა 31 ტიპის თვითმფრინავით შესრულდება და 2-გზის ბილეთის ფასი 370 ევროდან დაიწყება. აღნიშნული ავიაკომპანია ფრენას თბილისისა და ბათუმის მიმართულებით 2003 წლიდან ასრულებდა, თუმცა 2008 წელს ავიაკომპანია ბათუმის მიმართულებით რეგულარული რეისები შეაჩერა. როგორც ბათუმის აეროპორტის საინფორმაციო ცენტრში tspress.ge-ს განუცხადეს, რომ უკვე დანიშ-

ლია და შემოდგომიდან ისევ გაუშვებია. ბათუმის საერთაშორისო აეროპორტმა 2007 წლის 26 მაისიდან დაიწყო ფუნქციონირება. აეროპორტის მშენებლობა თურქულმა კომპანია შპს TAV URBAN GEORGIA-მ ააშენა, რისთვისაც 28,5 მილიონი დოლარის ინვესტიცია განახორციელდა. „ტავ პოლდინგს“ მოპოვებული აქვს ბათუმის საერთაშორისო აეროპორტის 29 წლით ოპერირების უფლება.

ჩონატაურის საავადმყოფოს შენობის დანახვისთანავე, მინისტრმა აღნიშნა, რომ საავადმყოფოში შესვლის სურვილი არ გაუჩნდა, რაზეც გამგებელმა ლელა იმედაშვილმა დასძინა, რომ „ადითის“ ხელში სულ ჯანმრთელად ვერ არიან. მიუხედავად სურვილის არქონისა, მინისტრმა საავადმყოფოს შენობა მაინც დაათვალიერა, თუმცა მიმდებარე შენობისთანავე, მასპინძლებს სთხოვა, რომ იმ სუნი, რომელიც საავადმყოფოში იყო, დიდხანს ნუ გააჩერებდნენ.

რატომ დაეკარგა საავადმყოფოში შესვლის სურვილი და რის სუნამა შეანუსა ჭიანჭველური

მაშინ, როცა ბიძინა ივანიშვილი და „ქართული ოცნება“ თბილისში აქციას მართავდა, საქართველოს ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრი ზურაბ ჭიანჭველური გურიას სტუმრობდა.

მინისტრმა გურიაში ვიზიტი ლანჩხუთიდან დაიწყო, ოზურგეთში გააგრძელა და ჩოხატაურში დაასრულა. რეგიონული მედიისთვის მინისტრის სტუმრობა არავის შეუტყობინებია. თავად მინისტრმა კი მისი ვიზიტის მედიისგან დამალვა ასე გაამართლა: „ვიცი, რომ საქართველოში ყველაზე განვითარებული მედია სწორედ გურიაშია. ვიცოდა, რომ მაინც გაიგებდით ჩემს ვიზიტს და აღარ შეგატყობინებო. თუმცა მომავალში აუცილებლად შეგატყობინებ“ — უთხრა „გურია ნიუსს“ ჭიანჭველურმა.

ლიც საავადმყოფოში იყო, დიდხანს ნუ გააჩერებდნენ. ჭიანჭველური საავადმყოფოს ქირურგიული განყოფილებაზე დაათვალიერა და აღნიშნა, რომ შპს „ადითის“ ის კომპანიაა, რომელიც ნაკისრ ვალდებულებებს არ ასრულებს. ჭიანჭველურის სტუმრობის შესახებ ინფორმაცია არ მიუწოდებიათ საავადმყოფოს მდებარეობის მფლობელისთვის, ამიტომაც მინისტრთან გასაუბრება მხოლოდ მორიგე ექიმებმა და ექიმებმა მოახერხეს.

„ყველას ინტერესია, რომ ახალი კლინიკები იყოს. სამსახურად, ამ კონკრეტულმა ინვესტორმა რამდენიმე რაიონი ჩაგვიფარა. ლანჩხუთი და ჩოხატაურია მათ შორის. სამსახურად, ინვესტორს ვალდებულება აქვს, რომ 2013 წლის 1 აპრილამდე გააკეთოს რაღაც, მაგრამ ეჭვი მეპარება, ამ დარჩენილ დროში მათ რამე გააკეთონ. ამიტომაც რვა რაიონს, სადაც „ადითის“, მათ შორის ლანჩხუთსა და ჩოხატაურს, არ დაგვტოვებთ უყურადღებოდ. გურიაში მზღვეველი არის „ალფა“, მათთან მიმდინარეობს მოლაპარაკებები, რომ გაკეთ-

დეს ამისგან დამოუკიდებლად ალტერნატივა“, — განაცხადა ჭიანჭველურმა. მინისტრმა მედპერსონალის ხელფასების პრობლემებზეც ისაუბრა და აღნიშნა, რომ „ადითის“ ამის გამო გამგებლებსაც და სამინისტროსაც ყოველთვიურად უწევთ საუბარი. მაგრამ არ დაუკონკრეტებია, ამ შესრულებული ვალდებულებების გამო რა სანქციები გატარდება კომპანიის მიმართ.

„ადითის“ იმ კომპანიის შეიქმნილია, რომელიც პროექტ „100 ახალი საავადმყოფოს“ ფარგლებში მონაწილეობდა და რომლის მიმართ უკმაყოფილება სწორედ შეუსრულებული ვალდებულებების გამო რამდენიმე წლის წინ პრემიერმა გიორგიშვილმა საჯაროდ გამოხატა.

ჩოხატაურში ვიზიტი ჯანდაცვის მინისტრმა გადაუდებელი სასწრაფო დახმარების სამსახურის დათვალიერებით დაასრულა, რომლის უფროსის კაბინეტში პრეზიდენტის ფოტო, ხოლო შესასვლელთან, ფანჯარაზე „ნაციონალების“ საარჩევნო ნიშანი — წითელი ხუთიანი დახვდა გაკრული.

ოზურგეთის პოლიციაში ხელკეტებს გაგალებით იმპრეზიას

ოპოზიციური სპექტრის გააქტიურებასთან ერთად პოლიციის შეფარული მობილიზებაც დაიწყო. ცხადია, პოლიტიკური აქციები მასობრივ სახეს მიიღებს და ეს პროცესი რეგიონებში გადაინაცვლებს. „გურია ნიუსის“ ინფორმაციით, შსს გურიაში სამხარეთო მთავარ სამმართველოში უკვე დაწყებულია სპეცდანიშნულების რაზმების შექმნა. რამდენიმე დღეა, რაც გურიაში პოლიციაში სპეცდანიშნულების მანქანებიდან დიდი რაოდენობის ხელკეტებს („დუბინკებს“) ეზიდებიან.

პერაციის შესახებ გვითხარით. არც ამასთან დაკავშირებით ხართ საქმის კურსში?

— არ გამოვიცა არაფერი. პირველად მესმის ამის შესახებ.

— ანუ ორივე ფაქტს უარყოფთ?

— არაფერს უარყოფ, უბრალოდ, არ ვარ საქმის კურსში და არ ვიცი-მეთქი, გეუბნებით.

— საქმის კურსში როგორ არ ხართ? თქვენ ხომ გურიის სამხარეთო მთავარი სამმართველოს ოზურგეთის პოლიციის უფროსი ბრძანდებით? შეიძლება, არ ფლობდით ინფორმაციებს?

— არ ვფლობ. ძალიან გთხოვთ, მიმართეთ პრეს-სამსახურს.

ამ სატელეფონო საუბრის შემდეგ გამოცემა გურიაში სამხარეთო მთავარი სამმართველოს უფროსი — დავით ცირაქიძის და მის მოადგილეს — ლაშა ჩიქვილაძის დაუკავშირდა, რომლებმაც კითხვებს ამ ფაქტებთან დაკავშირებით მოუხმინეს, თუმცა პრესსამსახურის კენ გადაამისამართეს.

შინაგან საქმეთა სამინისტროს პრესსამსახურის უფროსმა ზურაბ გვიანტაძემ „გურია ნიუსის“ სატელეფონო ზარებს ამჯერადაც არ უპასუხა.

დაკავების მიზეზი ამ ეტაპზე გასაიდუმლოებულია. ერთ-ერთ ვერსიად თბილისის რობოტულა ბანკიდან დიდძალი რაოდენობის თანხის გატანა სახელდება.

ამ ინფორმაციის გადასამოწმებლად „გურია ნიუსი“ ჯერ გურიაში სამხარეთო მთავარი სამმართველოს ოზურგეთის პოლიციის უფროსს — ზვიად სვანიძეს დაუკავშირდა, რომელმაც აღნიშნული ინფორმაციები არ უარყო, თუმცა, მისივე თქმით, ის საქმის კურსში არაა.

გავრცელდა ინფორმაცია, რომ გურიაში სამხარეთო პოლიციაში სპეცდანიშნულ მანქანებში სპეცდანიშნული რაოდენობით ხელკეტები მიიტანეს. იქნებ გვითხრათ, რა მიზეზით ხდება ეს?

— არ ვარ საქმის კურსში მაგ საკითხთან დაკავშირებით. ვერაფერს გეტყვით.

— მაშინ სოფელ ჭანიეთში გუშინ ჩატარებული სპეცო-

აქივები ხელფასებს ვერ იღებენ

საქართველოს პრეზიდენტმა მიხეილ სააკაშვილმა გურჯაანში სადაზღვევო კომპანია „ჯი-პი-აი“ პოლიციის „მიერ ამენებულნი“ ახალი მრავალპროფილიანი სამედიცინო ცენტრი 24 აპრილს გახსნა.

„მინდა, მკაცრად გავაფრთხილო სადაზღვევო კომპანიები. საავადმყოფოებში ხელფასების ერთი დღით დაგვიანებასაც არ ავიტან. როგორც უნდა, ყურებზე იარონ თუნდაც, მაგრამ ხალხმა ხელფასები მიიღოს დროზე“, — ეს განცხადება პრეზიდენტმა სააკაშვილმა 9 თებერვალს გააკეთა. 29 მაისისთვის კი გურჯაანისა და საგარეჯოს სამედიცინო ცენტრების თანამშრომლებს აპრილის ხელფასი არ მიუღიათ, — წერს კახეთის საინფორმაციო ცენტრი.

„ახალი სამედიცინო ცენტრის გახსნის შემდეგ ხელმძღვანელობა შეიცვალა, შტატიები შეამცირეს. ოცზე მეტი ადამიანი გაათავისუფლეს. ეს ყველაფერი ოპტიმიზაციით ახსნეს და დაგვირდნენ, რომ ხელფასებს დროულად ავიღებდით. აპრილის

თუმცა, მისი თქმით, კომპანიას ხელფასების დაგვიანების სერიოზული მიზეზი აქვს.

„თუ ობიექტური მიზეზი არ არსებობს, მაშინ უნდა დაისაჯონ სადაზღვევო კომპანიები, მაგრამ, როგორც ვიცი, ამ შემთხვევაში არსებობს ხელფასების დაგვიანების ობიექტური მიზეზი. რაც შეეხება დეტალებს, მე კომპეტენტური არ ვარ“, — აღნიშნა იოსებ მაგალიბლიძემ.

კახეთის საინფორმაციო ცენტრი „ჯეო პოსპიტალის“ დირექტორ დავით ჯორბენაძესაც დაუკავშირდა, თუმცა მოუცვლელი მიზეზით მან კომპეტარ არ გააკეთა. კომენტარი არც საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროში გააკეთეს.

პრეზიდენტის გაფრთხილების მიუხედავად, ექიმები უხელფასოდ დარჩნენ. სამსახურთან გათავისუფლებების შიშით ისინი ხმაზე დაბლა საუბარსაც ვერ ბეძებენ.

ბიძინა ივანიშვილი «სახალხო კრებასთან» თანამშრომლობას არ გამოიყენებს

ამის შესახებ ივანიშვილმა ბრიფინგზე განაცხადა. „ეს უკვე იყო თანამშრომლობა. როგორც ნახეთ, ერთად ვიდგეთ. სამეზამიკ შევხვდით ერთმანეთს. თანამშრომლობა ნებისმიერ ქართველთან აუცილებლად იქნება, თუმცა თანამშრომლობა და გაერთიანება სხვადასხვა რამეა. ასეთი ტიპის თანამშრომლობა, ვფიქრობ, მომავალშიც ბევრი გვექნება. ჩვენ მოვასწავებთ და ყველა ქართველთან საერთო ენას გამოვინახავთ, რომ როგორმე ჩვენი ქვეყნის საკეთილდღეოდ ერთმანეთს დავეხმაროთ და ერთმანეთის გვერდით დავდგეთ“, — განაცხადა ივანიშვილმა.

ლება მიიღო და ამ აქციაზე მისვლით „ქართული ოცნებისადმი“ სოლიდარობა ლიად გამოხატა. ყველა იმ ოპოზიციურ ძალას, რომელიც ხელისუფლების წინააღმდეგ ბრძოლას დაიწყო, წარმატებებს ვუსურვებთ. ჩვენ აქციაზე მისვლა ძალიან კორექტულად დავგეგმეთ, რომ აქციის ორგანიზატორები ცუდ მდგომარეობაში არ ჩაგვეყვებინა. ჩვენ ხალხთან ერთად ვიდგეთ და, როგორც კი ივანიშვილმა გამოსვლა დაასრულა, აქციიდან წამოვედით. ჩვენი იქ მისვლით პოლიცია დაავიქსირეთ და ამასთან, ივანიშვილის მესიჯები გვიანტირებს“, — განუცხადა „პირველს“ ბურჯანაძემ და დასძინა, რომ ივანიშვილის ნაბიჯი (სამების ტარში მისვლა და თუნდაც ის, რომ 26 მაისის ტრაგედია განსაკუთრებით აღნიშნა) „სახალხო კრების“ მხრიდან პოლიტიურად არის აღქმული.

თავის მხრივ, ნინო ბურჯანაძის განცხადებით, ის მზადაა „ქართულ ოცნებასთან“ თანამშრომლობისთვის.

„სახალხო კრება“ საკუთარ განცხადებებში თუ ქმედებებში ყოველთვის თანმიმდევრული ვართ. ჩვენ ყოველთვის ვამბობდით, რომ ძალიან მნიშვნელოვანია ერთიანი ოპოზიციური სოლიდარობის დაფიქსირება. მნიშვნელოვანია, რომ ოპოზიციის ერთმანეთს სოლიდარობას უცხადებდეს და არ ებუტებოდეს. სამსახურად, მარშან, როცა „სახალხო კრებას“ მართლაც გადამწყვეტი ბრძოლა ჰქონდა გამოცხადებული, ოპოზიციის მხრიდან აქციებისადმი არა სოლიდარობა, არამედ პირდაპირი დარტყმა განხორციელდა, რამაც მნიშვნელოვანწილად განაპირობა ის, რომ ჩვენ წინამძებნის მიღწევა ვერ შევძელით. აქედან გამომდინარე, როგორც ყოველთვის, ახლაც ერთიანობის, კოორდინირებული ქმედებისა და სოლიდარობის მომხრენი ვართ. მას შემდეგ, რაც ივანიშვილმა თქვა, რომ ეს არის აქცია, რომელმაც ქართველების ერთიანობის დემონსტრირება უნდა მოხდინოს, სრულიად ბუნებრივი იყო, კრებამ ასეთი გადაწყვეტი-

ბური ჯანაძე არც სხვა ოპოზიციურ ძალებთან თანამშრომლობას გამორიცხავს. მისი თქმით, თანამშრომლობისთვის მზაობა კოალიციაში შევლას არ ნიშნავს.

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მსოფლიო შემოწმების სახით პატივად წაიკითხა 150 მილიარდ დოლარს იღებს, წლიური შემოსავლის საერთო მაჩვენებელი კი ამ ციფრს ბევრად აღემატება. მაგრამ მთავარი ფული არაა, მთავარი ეგრეთ წოდებული ადამიანური კაპიტალია. პატივად ფლოზს ქალაქულაბას მილიონობით ადამიანის ტვინზე და ამის ფულით შეფასება შეუძლებელია. ამას ემატება ცოდნა, რომელიც კაცობრიობის ყველა თაობას დაუბრუნდა და რომლის საკუთარ ხელში კონცენტრირებაც მოახერხა პატივად. სწორედ ეს იყო ჯვაროსნული მოგზაობის, მისიონერობისა და სამხრეთ ამერიკაში მოგზაურობის მიზანი.

პატივად და «შეთქმულების თეორია»

სხვადასხვა ქვეყნის კონსპიროლოგებს შორის მცნება „შეთქმულების თეორია“ ასოცირდება „მასონების მსოფლიო შეთქმულებასთან“, რომლებმაც „მზაკერულად მიიტაცეს“ მთელი მსოფლიოს ფინანსური ბაზრები და შექმნეს რაღაც „მსოფლიო მთავრობა“. მაგრამ ეს მხოლოდ მითია, ეს ილუზიაა, რომელიც მონოდებულა იმისათვის, რომ ყველას, ვისაც ჯერ კიდევ არ სჯერა, დაუმტკიცოს — მსოფლიოს მართლაც რომელიღაცების, როკფელერებისა და სხვა ბანკირების ძლიერი ოჯახური კლანები. ამაში სიმართლე საკმაოდ დიდი რაოდენობითაა. მართლაც, მსოფლიო ისტორიის მრავალი მოვლენა მე-19 საუკუნიდან გავლენის სფეროების მოსაპოვებლად სწორედ ამ კლანების ერთმანეთთან ბრძოლის შედეგი იყო. მაგრამ ეს მხოლოდ გარსია, უბრალო პიარი, რომლის მიზანია, ყურადღება გადაიტანოს სხვა რამეზე მთავარი ძალისაგან, რომელიც ცდილობს, რაც შეიძლება შეუმჩნეველი დარჩეს, მაგრამ მართოს მსოფლიოში მიმდინარე ყველა პროცესი. სწორედ ამ ძალამ შეუწყო ხელი ზემოხსენებული კლანების ზრდას და მან შექმნა სტრუქტურა, რომელსაც ობიექტური „საიდუმლო მსოფლიო ხელისუფლებას“ უწოდებს და რომელიც ბილდებერგის კლუბის ან „ქალა და ძვლებს“ მსგავს ორგანიზაციებს მოიაზრებს. მაგრამ ეს ყველაფერი მხოლოდ საფარველია, რომლის უკანაც უზარმაზარი ძალის გლობალური ინტერესები იმალება, ძალისა, რომელიც ცდილობს, დაიძალოს არა მხოლოდ კულისებს მიღმა, არამედ უფრო შორსაც. ეს ძალა უფრო მაღლა დგას, ვიდრე „შეთქმულების თეორია“. ის დგას „სიკეთისა და ბოროტების მიღმა“.

პატივად ფლოზს უფრო მეტ კალს, ვიდრე ნებისმიერი ხელისუფლება და ნებისმიერი ტრანსნაციონალური კორპორაცია

თუ ბიბლიას მივმართავთ, „მისი სახელი ლევიონია“. თუ სიმართლეს გავუწინავთ თვალს, მისი სახელია ვატიკანი. ეს ლამის ყველაზე პატარა და ამასთანავე ყველაზე ჩაკეტილი ქალაქი-სახელმწიფოა ჩვენს პლანეტაზე. ეს არის ქვეყანა, რომელიც მოიცავს სულ რაღაც 0.44 კვადრატულ კილომეტრს და განლაგებულია რომის დასავლეთ რაიონში — ტიბრის მარჯვენა სანაპიროზე. მოსახლეობა სულ რაღაც ორი ათასი ადამიანისაა, სადაც შედგება, საერთოდ, ვატიკანი დამოუკიდებელი სახელმწიფო მხოლოდ 1929 წლის 7 ივნისს გახდა, პაპის — პი XI-ის მიერ ირტალიურ სახელმწიფოსთან გაფორმებული შეთანხმებების საფუძველზე. სხვათა შორის, იმ პერიოდში ხელისუფლებას სათანადო მუსოლინი ედგა. სახელმწიფო ვატიკანს აქვს თავისი საზღვარი, რადიო და ტელევიზია, საკუთარი დროშა, არმია და, რაც უნდა საკვირველი იყოს, ციხეც, მიუხედავად იმისა, რომ ამ სახელმწიფოს პოლიცია არ ჰყავს.

ბისმირი ტრანსნაციონალური კორპორაცია. თითოეული კათოლიკესათვის არსებობს ერთადერთი რომის პაპი და მისი სიტყვა გაცილებით მნიშვნელოვანია, ვიდრე ნებისმიერი პრეზიდენტის ბრძანებულება, პაპი ხომ დედამისზე უფლის დანიშნულია. ფაქტობრივად, პაპის კვერთხს შეუძლია აკონტროლოს მთელი ანგლოსაქსური მსოფლიო და ტრადიციული კოლონიები, რომლებშიც წმინდა „ცეცხლითა და მახვილით“ იწერებოდა, მაგრამ ვატიკანს არ შეუძლია მთელი მსოფლიოს გაკონტროლება. ამას ეწინააღმდეგება რუსული მართლმადიდებლური ეკლესია და პეკინი, ასევე ახალი ძალა, რომელიც ნელ-ნელა წინააღმდეგობას უწევს — ისლამური სამყარო. ამიტომ ახლა სწორედ ამ მიმართულებებზეა კონცენტრირებული ვატიკანის ძირითადი ყურადღება და ის იყენებს თავის მთელ გავლენას, ამ ძალების ნაჭოს ხელით ნეიტრალიზებისათვის. საკუთარი თავიდან, როგორც მთავარი მამოძრავებელი ძალიდან, ყურადღების გადასატანად კი ვატიკანი აქტიურად იყენებს „შეთქმულების თეორიას“, როგორც გვერდითა ობიექტზე ყურადღების გადატანის საშუალებას. სწორედ ყურადღების გადატანის საშუალებებს წარმოადგენენ როტმილდები, როკფელერები, მასონები და სხვა დანარჩენი, რომლებიც თავად ვატიკანმა გამოკვება სწორედ ამ მიზნით.

„შეთქმულების თეორიის“ შექმნის აუცილებლობა დიდი ხნის წინ გაჩნდა. ვატიკანის ძლევა მოსილდება ჯერ კიდევ მე-19 საუკუნეში შეირყა, მას შემდეგ, რაც რუსეთმა და აზიამ რეალურ ძალად ჩამოყალიბებდა დანიშნული. სწორედ ამ დროს აღმოჩინეს ვატიკანში, რომ პონტიფიკს უკვე აღარ შეეძლო, საკუთარი სურვილით ეცვალა მმართველი ნებისმიერ ქვეყანაში. მსოფლიოს უკვე მართავდა არა მხოლოდ კაპიტალი, არამედ იდეით გამყარებული კაპიტალი. რაც შეეხება ფინანსურ კაპიტალს, რომის კათოლიკური ეკლესიისათვის ის პრობლემას არასდროს წარმოადგენდა. ვატიკანის რესურსები უზარმაზარია და არავის შეუძლია, თუნდაც დაახლოებით, შეაფასოს მისი მოცულობა. ყველაზე მოკრძალებული შეფასებებით, მსოფლიო შემოწმების სახით წაიკითხა 150 მილიარდ დოლარს იღებს, წლიური შემოსავლის საერთო მაჩვენებელი კი ამ ციფრს ბევრად აღემატება. მაგრამ მთავარი ფული არაა, მთავარი ეგრეთ წოდებული ადამიანური კაპიტალია. ვატიკანი ფლობს ძალაუფლებას მილიონობით ადამიანის ტვინზე და ამის ფულით შეფასება შეუძლებელია. ამას ემატება ცოდნა,

რომელიც კაცობრიობის ყველა თაობას დაუბრუნდა და რომლის საკუთარ ხელში კონცენტრირებაც მოახერხა ვატიკანმა. სწორედ ეს იყო ჯვაროსნული მოგზაობის, მისიონერობისა და სამხრეთ ამერიკაში მოგზაურობის მიზანი. როგორც წესი, ითვლება, რომ ვატიკანი პატარა სახელმწიფოა და არ მონაწილეობს დიდ პოლიტიკაში, მაგრამ ეს საფუძველზე მცდარი მოსაზრებაა. შუა საუკუნეებში ვატიკანი ევროპის პოლიტიკურ არენაზე ყველაზე მნიშვნელოვანი მოთამაშე იყო და არა მხოლოდ მონარქებს ცვლიდა, არამედ მოუსავეთში აგზავნიდა მთელ სამეფო დინასტიებს.

კოლონიალურ ეპოქაში კათოლიკური საფრანგეთი, გერმანია, ავსტრია, ესპანეთი და ბელგია სარგებლობდნენ პრივილეგიით, რომელიც ვატიკანმა მიანიჭა. ისინი ერთგვარი კურატორების როლს ასრულებდნენ არაკათოლიკური ქვეყნებისათვის მათში კათოლიკეთა უფლებების დაცვის მიზნით. მაგალითად, ავსტრო-უნგრეთი სერბეთის კურატორი იყო, რაც მას უფლებას აძლევდა, კათოლიკეთა უფლებების დარღვევის შემთხვევაში, შეიარაღებული ჯარით შეჭრილიყო სერბეთის ტერიტორიაზე. სერბეთში 1903 წელს მეფის პოლიტიკით უკმაყოფილო არმიამ ალექსანდრე პირველი ჩამოაგდო და მის ტახტზე ავიდა პეტრე

პირველი კარაქორჯევიჩი, რომელმაც უარი თქვა ახსოვლულ ხელისუფლებაზე, ქვეყანაში პარლამენტის როლი გააძლიერა და დემოკრატიული რეფორმები დაიწყო. მაგრამ დემოკრატია ვატიკანს არ აწყობდა, რადგან მას კათოლიციზმის საფრთხედ მიიჩნევდა, როგორც ახლაც მიიჩნევს. ამიტომ XX საუკუნის დასაწყისში გაჩნდა იდეა, ხელი მოეწერათ კონკორდატისათვის უშუალოდ სერბეთთან. მოლაპარაკებების საწარმოებლად დაინიშნა ახალგაზრდა ეუგენიო პაჩელი, მომავალი პაპი პი XII. მოლაპარაკებები კურატორი ავსტრია-ავსტრო-უნგრული იმპერიისათვის ეს დიპლომატიური ალიკური იყო. სერბეთთან კონკორდატს ხელი მოეწერა 1914 წლის 24 ივნისს, რამაც მნიშვნელოვნად გააუარესა ავსტრო-უნგრული ურთიერთობები. კონკორდატის ხელმოწერიდან ოთხი დღის შემდეგ ცხრაშეტი წლის სერბმა გავრილო პრინციპმა სარაევოში ავსტრიელი ერცჰერცოგი ფერდინანდი და მისი ორსული ცოლი დახოცა. შემდეგ რაც იყო, ყველამ კარგად იცის — პირველი მსოფლიო ომი.

ვატიკანმა არც მეორე მსოფლიო ომის გაჩაღებაში შეასრულა ნაკლები როლი. ხელისუფლებაში მოსვლიდან ექვსი თვის შემდეგ, 1933 წლის 20 ივლისს, ცხადია, საკუთარი მიზნებისთვის, ხელი მოაწერა ადოლფ ჰიტლერმა. საბჭო-ლინსმონა, რომ ებრაელების სოციალურ მოღონება არ იყო — მისი ბაჩინამდე 400 წლით ადრე რომის პაპმა აპოსტოლ IV-მ რომის ებრაელების გეტოში შეაჩრა ბრძანა. სწორედ მან გამოიბონა ტანსაცმელზე ყვირთული მარსკვლაპებით ებრაელების დანიშნვა.

ეუგენიო პეჩალი, რომელიც ადრე ჰიტლერთან აწარმოებდა მოლაპარაკებებს კონკორდატთან დაკავშირებით, 1939 წლის აგვისტოში უკვე პაპი პი XII იყო და მსოფლიოს ახალ რუკაზე მუშაობდა. მან წამოაყენა წინადადება, მოეწვიათ საერთაშორისო კონფერენცია და დაერწმუნებიათ პოლონეთი, მიელო გერმანიის ცნობილი ულტიმატუმი. 1 სექტემბერს ფიურერმა პი XII-ს აცნობა, რომ მშვიდობიანი მოლაპარაკებების ნაცვლად პოლონეთმა საყოველთაო მობილიზაცია გამოაცხადა.

ზუსტად ერთ თვეში, 1939 წლის 30 სექტემბერს, ავსტრიისა და გერმანიის ყველა ტაძარში პოლონეთზე გამარჯვების აღსანიშნავად რეკდენე ზარებს. პაპი კი დუმდა და მიუხედავად საფრანგეთისა და პოლონეთის ხელისუფლების თხოვნისა, ერთი სიტყვიც არ გაიკვირა გერმანიის აგრესიის. როგორც მოგვიანებით გაირკვა, პაპმა დუმის პირობა ამ საკითხთან დაკავშირებით

მსოფლიო პოლიტიკის კულინაჟის მიღმა დგომა და იქიდან მართვა ადვილი მისაღწევია არ იყო. ამისათვის ვატიკანს მითითებული შეთხზვა დასჭირდა და შეთხზვა კიდევ, თანაც საკმაოდ წარმატებულად. ამ მითითებულ ვატიკანს თანამართლებელი მთავარი მსხვერპლი იქნა კატასტროფის წინ სულთა ერთადერთი გადასარჩენი. უამრავი მითითებულ ვატიკანს მითითებული მსოფლიოს წინააღმდეგ და ილუმინატების შეთხზულება რომის კათოლიკური ეკლესიის წინააღმდეგ.

ჯერ კიდევ კონფლიქტამდე დადო.

ვატიკანმა აშშ-სა და მისი მოკავშირეების დახმარებით ძლიერ ჩამოიხრეცხა ფაშიზმთან კავშირის ლაქა, ამ უკანასკნელთა კი გულში ჩაიკრეს მის მიერ გადარჩენილი ნაცისტები. სამაგიეროდ ვატიკანმა ამ გაკვეთილით ჭკუა ისწავლა და მიუხედავად იმისა, რომ ომის შემდგომ მსოფლიოზე გავლენებით მტერი გავლენა ჰქონდა, უფრო ფარულად იწყო მუშაობა. ახლა მას ორი მიზანი ჰქონდა — კომუნიზმთან ბრძოლა აღმსარებლობის თავისუფლებისათვის ბრძოლის ეგიდით და კათოლიციზმის გავრცელება, როგორც პოლიტიკური და ეკონომიკური გავლენის საშუალება.

1965 წლის დეკემბერში, ვატიკანის მეორე შეკრების გახსნისას, პაპმა იოანე XIII-ემ განაცხადა, რომ მსოფლიოში მომხდარი ცვლილებების შესაბამისად ეკლესიაც უნდა განახლდეს, და ისტორიაში პირველად მოუწოდა თავის ქვეყნდრომებს კომუნისტებთან და სხვა რელიგიის წარმომადგენლებთან დიალოგისკენ. „უნდა დასრულდეს სილატაკი, ადამიანთა უფლებების ურყეფა, რასიზმი... კომუნიზმთან დაპირისპირების ერთადერთი მეთოდი მისთვის გააზრდეს, აწონილ-წონილი ალტერნატივის მოძებნა“. მართალია, აშშ-მა ვერაფრით ვერ გაიგო, რას უკულისხმობდა პაპი, მაგრამ ამ უკანასკნელმა ახსნა-განმარტებების გარეშე დაიწყო ახლებური პოლიტიკის გატარება და მისი თანამშრომლების მიერ გაგრძელებული პაპ იოანეს დიალოგი კომუნიზმთან რთაც დასრულდა, ყველა ამ მშვენიერად ვიცით. **საბჭოთა კავშირის დაშლის საკმარისი ვატიკანის როლი** საბჭოთა არ ჩანს, მან, უბრალოდ, ხელსაყრელი პირობები შექმნა სხვათა ხელით საბჭოს კათოლიკისთვის და ამით აღნიშნა თავისი დაბრუნება მსოფლიო პოლიტიკის კულინაჟს მიღმა.

ახლა ვატიკანი არის სახელმწიფო, რომლის გავლენაც, ოფიციალურად, თითქმის უტოლდება აშშ-ის გავლენას, არაოფიციალურად კი მის მსოფლიო პოლიტიკის ერთ-ერთი საკვანძო მოთამაშეა. მას დიპლომატიური კავშირები აქვს მსოფლიოს 179 ქვეყანასთან და ამ მხრივ მხოლოდ აშშ-ს ჩამორჩება.

ვატიკანის ოფიციალური პოლიტიკა უცვლელად მიმართულია დედამიწაზე მშვიდობის შენარჩუნების, სოციალური თანასწორობის და ხალხთა თანასწორობისკენ. ამასთან, ის განსაკუთრებულ აქცენტს აკეთებს განვითარებადი ქვეყნების მხარდაჭერაზე, რადგან მიიჩნევს, რომ სწორედ მათ აზარალებს ყველაზე მეტად დასავლეთში დასავლეთისე დანაშაულით გამოწვეული ეკონომიკური კრიზისი. ეს ყველაფერი თითქოსდა სწორია, მაგრამ პონტიფიკის სხვა გამოსვლები დაფიქრების საბაზს იძლევა. მისი განცხადებით, რელიგიურად მოტივირებული ტერორიზმი, კერძოდ ისლამური, მრავალ მსხვერპლს აჩენს, განსაკუთრებით — აზიასა და აფრიკაში. ამ დროს იგი პაპისტანსა და ნიგერიას ასახელებს და ბოლო პერიოდში სწორედ ეს

ქვეყნები გახდნენ აშშ-ისა და ნატოს თავდასხმის ობიექტები. ნუთუ შემთხვევითი დამთხვევაა?

ჯერ კიდევ 2011 წლის დასასრულს პაპმა განაცხადა, რომ იმედოვნებს, სირიაში სისხლისღვრის მალე დასრულებას და საერთაშორისო დამკვირვებლების თანდასწრებით ნაყოფიერი დიალოგის დაწყებას. პაპი არაბულ გაზაფხულსაც გამოეხმაურა და, მიუხედავად იმისა, რომ მისი შედეგების შეფასებით თავი არ შეუწუხებია, ეს სისხლისღვრები დაჩაგრული ქვეყნების ხალხთათვის სასარგებლო მოვლენად მიიჩნია. ამასთან, მან მშვენივრად იცის, რომ დაჩაგრული ხალხი არაფერ შუაშია და არაბული გაზაფხული ხელოვნურადაა შექმნილი.

პაპს არც აფრიკის პრობლემები დაუტოვებია უკომენტაროდ და ყველა ცხელი წერტილისთვის მაგალითად გამოაცხადა სუდანის ორად გაყოფის შემთხვევა. ვატიკანი აქტიურად უჭერს მხარს დამოუკიდებელი პალესტინური სახელმწიფოს შექმნასაც, მიუხედავად იმისა, რომ მშვენივრად იცის, თუ რა რეაქცია მოჰყვება ამას ისრაელის მხრიდან.

ზემოჩამოთვლილი კომენტარებიდან, რომელთაც პაპი სხვადასხვა დროს აკეთებდა, შეიძლება მსოფლიო ეგოპოლიტიკის პროგნოზების გაკეთება და იმის დადგენაც, თუ ვინ მართავს მსოფლიოს სინამდვილეში. მაგრამ მსოფლიო პოლიტიკის კულინაჟის მიღმა დგომა და იქიდან მართვა ადვილი მისაღწევია არ იყო. ამისათვის ვატიკანს მითითებული შეთხზვა დასჭირდა და შეთხზვა კიდევ, თანაც საკმაოდ წარმატებულად. ამ მითებში ვატიკანი თავადაა შეთხზულებების მთავარი მსხვერპლი და კატასტროფის წინ სულთა ერთადერთი გადასარჩენი. უამრავი მითითებულ ვატიკანს მითითებული მსოფლიოს წინააღმდეგ და ილუმინატების შეთხზულება რომის კათოლიკური ეკლესიის წინააღმდეგ.

პირველ შეთხზულებასთან დაკავშირებულ მითში დიდი გამომგონებლობითაც არავის შეუწუხებია თავი: ნამდვილად არსებობს რამდენიმე ფინანსური ჯგუფი, რომელთა შორისაც ყველაზე გავლენიანები როკველერებისა და როტ-შილდების კლანები არიან. მათი ინტერესები, რომლებიც მთელ მსოფლიოზე ვრცელდება, ხან ემთხვევა და ხან ეწინააღმდეგება ერთმანეთს, გლობალური კონკურენცია კი ემზება ნამყვანი სახელმწიფოების პოლიტიკური ელიტების ინტერესებსაც. ამიტომ გაჩნდა მოლაპარაკებათა მაგიდებზე, რომელთაგან ერთ-ერთი ბილდერბერგის კლუბია და, ვინაიდან ეს მოლაპარაკებები საყოველთაოდ გახსნილად არ მიმდინარეობს, შეთხზულების იარღილის მინებება, ისევე,

კოტვილდაიხა და როკველერების უზარმაზარ თანხებს სწირავენ ვატიკანს, მეორე მხრივ კი, დიდი სიამოვნებით განათავსებენ მის ფულს თავიანთ ბანკებში

როგორც აბრის ჩამოკიდება წარწერით „მსოფლიოს საიდუმლო ხელისუფლება“, არც ისე ძნელი საქმეა. ჩვეულებრივი მოკვდავებისთვის ეს ყველაფერი მონათლულია დაწყვეტილი ებრაელი ბანკირების მასონურ შეთხზულებად მთელი კაცობრიობის წინააღმდეგ.

სხვათა შორის, არაერთხელ ამოიქექა იმის დამადასტურებელი საბუთები, რომ, ერთი მხრივ, იბრევი როტვილდებიც და როკველერებიც და სხვა დანარჩენებიც თავიანთ სახსრებს ვატიკანის ბანკის და მის მიერ კონტროლირებადი ოფორული კომპანიების გავლით ატარებენ. ბანკის ოფიციალური სახელწოდებაა „Istituto per le Opere di Religione“ (რელიგიურ საქმეთა ინსტიტუტი). ბანკის ერთადერთი მფლობელია ეწინააღმდეგება ერთმანეთს, გლობალური კონკურენცია კი ემზება ნამყვანი სახელმწიფოების პოლიტიკური ელიტების ინტერესებსაც. ამიტომ გაჩნდა მოლაპარაკებათა მაგიდებზე, რომელთაგან ერთ-ერთი ბილდერბერგის კლუბია და, ვინაიდან ეს მოლაპარაკებები საყოველთაოდ გახსნილად არ მიმდინარეობს, შეთხზულების იარღილის მინებება, ისევე,

ვატიკანის ბანკი ყველაზე უნიკალური ბანკია მსოფლიოში. ის არ იცავს არც ერთ ნორმალურ ფინანსურ კანონს, ემორჩილება მხოლოდ

თავის წესებსა და ტრადიციებს. მის თანამშრომლებს ვერ დაკითხავენ და ვერაფერს დაავალდებულებენ ვერც სამართალდამცავი და ვერც საგანგებო ორგანოები. ამაშია მისი უნიკალურობა მათთვის, ვისაც არ სურს თავისი ქონების გამოჩენა და ფინანსური ოპერაციების გამოშვება. ეს ინფორმაცია ვატიკანის ბანკში აღსარებასავით საიდუმლოდ შეინახება. იქ არაფერს ლაპარაკობს კლიენტებზე და მათ ანგარიშებზე, მონაცემები კი იქ არ მუშავდება ელექტრონულად შეინახება, რაც გამორიცხავს ინფორმაციის გაჟონვას კომპიუტერული ქსელით. ბანკი ანგარიშებს არ აქვეყნებს არანაირ პირობებსა და გარემოებებში.

ცხადია, ხდება კონფუზებიც, კერძოდ, რეგულარულად ისმის სკანდალები, რომლებიც უკავშირდება ვატიკანის ბანკის მიერ ფულის გათეთრების ოპერაციებს.

2009 წლის დეკემბერში იტალიელმა გამოძიებლებმა უკვე არაპირველად აღმოაჩინეს ვატიკანის მფლობელთა კავშირები. ახლა იტალიის ფინანსურ დანაშაულებთან ბრძოლის კომისია ვატიკანის ბანკის ტრანზაქციებს ამოწმებს, მაგრამ რაც არ უნდა აღმოაჩინონ და დამტკიცონ ამ შემთხვევების შედეგად, ვატიკანს სანქციები არ ემუქრება — ის იტალიის იურისდიქციაში არ შედის.

ვატიკანთან და მის ბანკთან დაკავშირებული არც ერთი საქმის გამოძიება ბოლომდე არასდროს მისულა. ეს საქმეები ან დასრულებამდე შეწყდა იმის გამო, რომ ვატიკანელი მოღვაწეები იტალიის იურისდიქციას არ ექვემდებარებიან,

ან იმის გამო, რომ ნებისმიერი ვინც ვატიკანის მხრიდან გამოძიებასთან თანამშრომლობს სურვილი გამოხატა, მოულოდნელად მოკვდა ან თავი მოიკლა.

მაგრამ რაც არ უნდა კარგად ეწყობოდა ვატიკანს საფრთხე ვატიკანს, მის ფარგლებს გარეთ სიტუაცია კონტროლს აღარ ექვემდებარება. გველენის სფეროებისა და ბაზრების დანაწილებისათვის ბრძოლა მსოფლიო ეკონომიკაში ნეგატიური ტენდენციები და ახალი ეკონომიკური ზრდის ცენტრების გაჩენა განაპირობა. თავიდან ეს „აზიური ვეფხვები“ იყვნენ, რომლებიც რეგიონული კრიზისით შეაკავეს, შემდეგ კი გაჩნდა კავშირი ბრაზილია-ინდოეთი-რუსეთი-ჩინეთის სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკა, რომლის შექმნა მხოლოდ ძირითად ნევრებზე — რუსეთსა და ჩინეთზე დარტყმითაა შესაძლებელი. შედეგად, სახეზეა ახალი ეკონომიკური კრიზისი, რომელიც საზღვარგარეთ გაყიდვებზე ორიენტირებულ ჩინეთს ბაზრების დაკარგვით, რუსეთს კი ნავთობისა და გაზის ექსპორტის დაკარგვით ემუქრება. საბოლოო ჯამში კი ეს ყველაფერი გლობალურ კატასტროფას მოასწავებს.

ამ დროს კი ვატიკანმა განაგრძო ზარი შემოჰკრა და განაცხადა, რომ როტვილდებიც და როკველერების საქმეების გარჩევა საფრთხეს უქმნის მას, მოასწავებს ევროს კრახს, უზარმაზარ ფინანსურ დანაკარგებს, ფინანსური სისტემის ნგრევას და შედეგად დაასუსტებს რომის კათოლიკური ეკლესიის როლს.

ვატიკანმა დაიწყო იმ მტკიცებულების გავრცელება, რომელიც ძალზე ახლოსაა სიმართლესთან და რომლის თანახმადაც გლობალურ ფინანსურ სისტემას დაუყოვნებლივ განახლება ესაჭიროება. ვატიკანის აზრით, უნდა შეიქმნას ერთიანი მსოფლიო ცენტრალური ბანკი, სწორედ ამას მიიჩნევს მინდა ტახტი ერთად

დერთ სწორ გზად პროლეტის მოსაგვარებლად. ამის შემდეგ ლოგიკურად მოდის შემდეგი ნაბიჯი: მსოფლიო ცენტრალური ბანკს, რომელსაც საკუთარი ვალუტა ექნება, სათავეში უნდა ჩაუდგინდეს არა სახელგატყეხილი ბანკირები, რომლებიც საკუთარ მოგებაზე ფიქრობენ, არამედ ისინი, ვინც კაცობრიობის სულების გადარჩენაზე ზრუნავენ. ახლო მომავალში ამ იდეის განხორციელებას, სავარაუდოდ, არ უნდა ველოდეთ, მაგრამ ვინ იცის, როდის მივა ან მიიყვანენ სიტუაციას იქამდე, რომ სწორედ ეს გახდება ის ხალხი, რომელსაც წყალნაღებული მსოფლიო ჩაეჭიდება.

რაც შეეხება მითს, ილუმინატების შესახებ, რომელთა საიდუმლო ორდენსაც რომის ეკლესიის განადგურება აქვს დასახული მიზნად, ის უკავშირდება 1776 წელს ბავარიელი იურისპრუდენციის პროფესორის — ადამ ვეიცვაუპტის მიერ ჩამოყალიბებულ ერთ-ერთ ყველაზე გასაიდუმლოებულ სამოსს, რომელსაც ილუმინატების საძმო ერქვა. ორდენი იმიტომ იყო გასაიდუმლოებული, რომ ისტორიულად მისი ნევრები ვატიკანის დაუძინებელი მტრები იყვნენ, ვატიკანი კი მათ სასტიკად დევნიდა ყველგან და ყოველთვის.

ეკლესია ანადგურებდა ყველას, როგორი წარმატებული მეცნიერიც არ უნდა ყოფილიყო, ოღონდ ხელუხლებლად შეენარჩუნებია საკუთარი დოკუმენტი. სწორედ ამის შედეგად დადეს პირობა ილუმინატებმა, რომ შურს იძიებდნენ ვატიკანზე. ესაა და ეს. უნდა გახსოვდეს, რომ ილუმინატები იმავე რომის კათოლიკური ეკლესიის მრევლის ის წარმომადგენლები იყვნენ, რომელთაც ხელს არ აძლევდათ მისი კონსერვატიზმი და მეცნიერების უარყოფა. ილუმინატების მიზანი ვატიკანის განადგურება კი არა, მისი თანამედროვე მსოფლიოს რეალობასთან შესაბამისი გარდაქმნა იყო.

ვატიკანმა კი ილუმინატები ანტიქრისტიანებად გამოაცხადა და დაიწყო ნამდვილი საიდუმლო ომი ორ საიდუმლო ძალას შორის, რომელთაგან არც ერთი არ ერიდებოდა ფიზიკური განადგურების მეთოდების გამოყენებას. ამ ომის მიზეზი იმის იყო, რომ ვატიკანს საუკუნეების მანძილზე არ სურდა, ელიარება მეცნიერება და ოდნავი ცვლილება შეეტანა შუასაუკუნოვან დოკუმებში.

ახლა ვატიკანი თავად იზიარებს უამრავ იდეას, რომელთა გამოც ადრე კოცონზე წვავდა ყველას. ანუ ილუმინატებსა და რომის კათოლიკური ეკლესიის შორის სხვაობა გაქრის მას, მოასწავებს ევროს კრახს, უზარმაზარ ფინანსურ დანაკარგებს, ფინანსური სისტემის ნგრევას და შედეგად დაასუსტებს რომის კათოლიკური ეკლესიის როლს.

ვატიკანმა დაიწყო იმ მტკიცებულების გავრცელება, რომელიც ძალზე ახლოსაა სიმართლესთან და რომლის თანახმადაც გლობალურ ფინანსურ სისტემას დაუყოვნებლივ განახლება ესაჭიროება. ვატიკანის აზრით, უნდა შეიქმნას ერთიანი მსოფლიო ცენტრალური ბანკი, სწორედ ამას მიიჩნევს მინდა ტახტი ერთად

საბჭოთა კავშირის დაშლის საბუთი ვატიკანის როლი საბჭოთა არ ჩანს, მან, უბრალოდ, ხელსაყრელი პირობები შექმნა სხვათა ხელით საბჭოს კათოლიკისთვის და ამით აღნიშნა თავისი დაბრუნება მსოფლიო პოლიტიკის კულინაჟს მიღმა

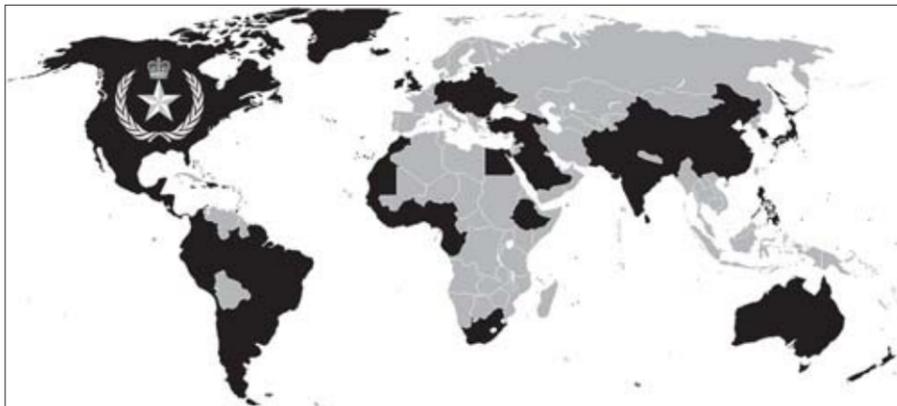
ამერიკული იმპერია, რომელიც რუზველტსა და
გუზს უსიზღვრავდა, დღეს ან მითია, ან სევდიანი
რეალობა, მაგრამ ერთი რამ ცხადია —
ამერიკა იმცა ორი უდიდესი ცივილიზაციის,
ორი ძლიერმოხილი რელიგიის — აღმოსავლეთისა
და დასავლეთის დაპირისპირების გულად.

ამერიკული იმპერია: ფილიპინებთან ერთად

ამერიკელები მუდამ ცდილობდნენ,
დაემტკიცებინათ, რომ მსოფლიო
უზარმაზარი ამერიკული იმპერიის ნაწილია
და მას ემორჩილება.

„ჩვენი ხაზინიდან ექვსი ათასი მილიონი დოლარი
ომში დაიფარება. ათი ათასი ამერიკელი
სამხედრო, ნაციის ნაღები, ამ სასაკლავოზე
დაიღუპა. განადგურებულია უძველესი
ცივილიზაციის უამრავი ძეგლი. გადაინვა მთელი
რეგიონები, რომლებშიც ჯერ კიდევ გუშინ
ცხოვრება დღეს. დაიღუპა ათასობით ადამიანი,
რომელთაც გულუბრყვილოდ დაიჯერეს,
რომ შენ მათ დახმარებას აპირებდი“.

ეს მკაცრი გზავნილი არ
ეკუთვნოდა აშშ-ის პრეზი-
დენტ ჯორჯ ბუშს. ის არ ეხე-
ბა აშშ-ის დანაშაულებს, რომ-
ლებიც მან ერაყში ჩაიდინა,
როდესაც ეს ქვეყანა სისხ-
ლით მორწყა და მიწასთან გა-
ასწორა.

1902 წელი იდგა, როდესაც
რომელიც კონგრესმენმა,
ჯორჯ უილიამ ჯორჯმა, ფილიპი-
ნებში ამერიკის დამანგრეველი
საომარი ინტერვენციის
შემდეგ აშშ-ის იმჟამინდელ
პრეზიდენტს — თავად თეო-
დორ რუზველტს გზავნილი

გაუგზავნა. რუზველტი იმბა-
ნად უკვე ასრულებდა ვაშინგ-
ტონში მმართველობის პირ-
ველ ვადას. იგი 1900 წელს
აირჩიეს, მას შემდეგ, რაც
თავს დაესხნენ პრეზიდენტ
მაკ-კინლის, რომელმაც ვერა
და ვერ გადაწყვიტა ფილიპი-
ნებზე საომარად წასვლა. მაშინ
თვლიდნენ, რომ ერისთვის
სავსებით საკმარისია ამერი-
კულ-ესპანური ომი...

რუზველტი თურ სახლში
გადაბარებამდე ნიუ იორკში
პოლიციის დეპარტამენტს
ედგა სათავეში, მაშინვე შემწ-

ნულ იქნა პაციფისტებისად-
მი უსიყვარულობაში, რადგან
მათ მშვიდობისადმი სწრაფ-
ვას ლაჩრობად აფასებდა...
ნებისმიერი ხელსაყრელი მო-
მენტისთანავე იგი დიდი პა-
თოსით აცხადებდა: „ამ ნაცი-
ისთვის ომი აუცილებელია“!
ასტრალური ველებიდან
მომავალი ხმა შეისმინეს, მო-
ნოდება კი აიტაცეს: ჯორჯ
ბუში ტრაგედიამდე დიდი
ხნით ადრე, 2001 წელს, არა-
ერთხელ იმეორებდა გამოჩე-
ნილი წინამორბედის სიტყ-
ვებს. მას ექვს აძლევდა ორი

თავდაჯერებული „შევარდე-
ნი“ — დი ჩეინი და დონალდ
რამსფელდი.
თავის ახლახან გამოცემულ
წიგნში ცნობილმა ამერიკელ-
მა ისტორიკოსმა გრეგ ჯონს-
მა 1898 წელს ფილიპინებში
აშშ-ის ჯარის შეჭრა 2003
წელს კოალიციური ძალების
ერაყზე შტურმს შეადარა.
მსგავსება არც ისე დიდია,
მაგრამ მაინც...
„ამერიკელებს ფილიპინებ-
ში ხვდებოდნენ, როგორც გან-
მათავისუფლებულ მეგრძო-
ლებს, — ნერს ჯონსი. — მა-

ლე სიყვარული სიძულვილით
შეიცვალა. შტატებმა ნაჩქა-
რეად გამოაცხადეს თავი გა-
მარჯვებულად, თუმცა ომი
გრძელდებოდა და თანდათან
მწვავდებოდა. ზუსტად იგივე
ხდებოდა ერაყში 2003 წლის
გაზაფხულზე. იყო სხვა მსგავ-
სება: ამერიკელი ჯარისკა-
ციები აწამებდნენ და აბუჩად
იგდებდნენ როგორც ფილიპი-
ნელებს, ასევე ერაყელებს. ამ-
ერიკული ბეჭდვითი მედია გა-
დაიგვო ცნობებითა და მო-
ნათხრობებით ამერიკელი ჯა-
რისკაცების „გმობობა“ შე-

სახებ. იქიდან მომავალი ცნო-
ბები შიშს, განგაშსა და სი-
ძულვილს უნერგავდა ადამია-
ნებს. მათი სულები სირცხვი-
ლის გრძობით ივსებოდა“.

ასი წლის შემდეგ ამერიკე-
ლი ჯარისკაცების ფილიპი-
ნურმა გმობობებმა შემდგომი
განვითარება ჰპოვა ბადა-
დის აბუ-გრეების ციხესა და
გუანტანამოს ბაზაზე, სადაც
ტყვეები წარმოუდგენელი
დამცირებისა და სისასტიკის
მსხვერპლი ხდებოდნენ.

დემოკრატია და თავისუფ-
ლება ამერიკულად ცეცხლი-
თა და მახვილით ინერგებო-
და ერაყის ქალაქებსა და სა-
ფლებში. დაუნდობლად წა-
გურდებოდა და იძარცვებო-
და ბაილონის უძველესი ცი-
ვილიზაციის უნიკალური
ძეგლები, იბოლნებოდა ისლამ-
ური სინამდვილე. ვანდა-
ლიზმა თითქოს ჯაჭვიდან
აიწყვია. ნაციის ღირსება
და პატივი ოკუპანტების ჩე-
მებით ითვლებოდა.

შემონახულია ერთ-ერთი
პროვინციის სოფლის უხუცე-
ლის დაკითხვის ოქმები. იგი
ექვსიმინილი იყო ამერიკული
ოკუპაციის ფილიპინურ
წინააღმდეგობასთან

მუვიდობით, ილუზიებო, ნასიონალური ბრუნდება!

ინტერვენციის მიზანი იმაში მდგომარეობს,
რომ ახლო აღმოსავლეთში დემოკრატია უნდა
დამყარდეს, ევროპაში კი — სტაბილურობა.
ახლა, როდესაც ვხედავთ, თუ რა სურათი
იხატება მთელ მსოფლიოში, ვხვდებით,
რომ ეს მხოლოდ ტყუილი იყო. ევროპა და ახლო
აღმოსავლეთი სულ სხვადასხვა დაავადებით
იტანჯებიან და სიმპტომებიც მკვეთრად
განსხვავდება. მიუხედავად ამისა, დღეს
პაციენტები უკვე ერთმანეთს ასწავნიან,
რის შედეგადაც მსოფლიოში გაურკვეველობისა
და შიშის გარემო მკვიდრდება.

რაც შეეხება ახლო აღმო-
სავლეთს, ეგრეთ წოდებული
არაბული გაზაფხულის მოვ-
ლენები თავიდან მხოლოდ
დადებით კონტექსტში განი-
ხილებოდა, მაგრამ გავიდა
უკვე ერთი წელიწადი და სი-
რიამში, ეგვიპტეში, იემენში,
ბაჰრეინსა და ლიბიაში ამ
დრომდე მიმდინარეობს ხე-
ლისუფლებებისთვის ბრძოლა.
თუ ეგვიპტეში დაპირისპი-
რება, ძირითადად, ელექტო-
რალურ ველში ჩანს, სირიაში
ნამდვილი ომია. უფრო მე-
ტიც, ამ ბრძოლის შედეგი აბ-
სოლუტურად ბუნდოვანია.

თუ, მაგალითად, განვიხი-
ლავთ ერაყსა და ავღანეთში
ახლანდელ სიტუაციას, თვა-
ლნათლივ ჩანს, რომ უცხოუ-
რი ინტერვენციის ამგვარი
ფორმა ძალიან ჰგავს იმპერი-
ულ დაპყრობებს. **ინტერვენ-
ციები მხოლოდ საკუთარი
ინტერესებით ხელმძღვანე-
ლდებიან და აბსოლუტურ-
ად არ აინტერესებიან ავ-
ღანელებისა და ერაყე-
ლების პრობლემებით.** მაგა-
ლითად, რატომ არის ერაყის
პრემიერ-მინისტრი ამ დრომ-
დეც ნური ალ-მალიკი, რომე-
ლიც სულ უფრო მეტად გადა-

ინტერვენციები მხოლოდ საკუთარი ინტერესებით ხელმძღვანელობენ და აბსოლუტურად არ აინტერესებიან ავღანელებისა და ერაყელების პრობლემებით

დის მართვის დიქტატორულ
სტილზე? როგორც ერთმა
ერაყელმა პოლიტიკოსმა გან-
მარტა, ამის მიზეზი მხოლოდ
ისაა, რომ „დიდი შაითანი“
(აშშ) და „ბოროტების ღერძი“
(ირანი) მას მიიჩნევენ პოლი-
ტიკოსად, რომელთანაც თანა-
არსებობა შესაძლებელია.
როგორც გაირკვა, სამხედ-

რო ოკუპაცია, რომელზეც მუ-
შაობდა ტონი ბლერი, ისევე,
როგორც ჯორჯ ბუშ უმცრო-
სი 2001 წლის 11 სექტემბრის
მოვლენების შემდეგ, მართა-
დაც, მას ჰუმანიტარულს უწო-
დებდნენ, მაგრამ სულაც არ
იყო ამგვარი. ახალი იმპერია-
ლისტები უცვლელად უთმობ-
დნენ პირველად ყურადღებას

იმ მიზნებს, რომლებიც, მათი
აზრით, მათი ნაციონალური
ინტერესებიდან გამომდინა-
რეობდა.
დაიწყო რა ომი ერაყსა და
ავღანეთში, ვაშინგტონში,
ლონდონსა და სხვა დედაქა-
ლაქებში, ხელისუფლებებმა
საკუთარი თავისათვის ზარა-
ლის მინიმალზე იზრუ-

ნეს, ანუ ეცადნენ, მოეხატათ
მდგომარეობიდან ისეთი გა-
მოსავალი, რომელიც მათგან
დამლუპველი შეცდომების
ალიარებას და სამშობლოში
პოლიტიკური პერსპექტივე-
ბის შესუსტებას არ განაპი-
რობებდა. ამრიგად, 2004
წელს ერაყთან დაკავშირე-
ბით პრეზიდენტ ბუშის პო-
ლიტიკა განისაზღვრებოდა
მხოლოდ საპრეზიდენტო არ-
ჩევნების მიზნებით, კერძოდ
კი ამერიკელი ამომრჩევლის
იმაში დარწმუნების აუცი-
ლებლობით, რომ ომი წარმა-
ტებით მიმდინარეობდა. სი-
ნამდვილეში ამ დროს ერაყში
კატასტროფული მდგომარე-
ობა იყო. სწორედ ასევე იქცე-
ოდნენ ბრიტანელები. მათი
გენერლები ლაპარაკობდნენ
ბრიტანეთისა და ავღანეთის
შეიარაღებული ძალების
ძმურ თანამშრომლობაზე და
ვერც კი ამჩნევდნენ ავღანე-
ლი „მოკავშირეების“ მიერ
დახოცილ ინგლისელ ჯარის-
კაცებს.
**უახლესი ათწლეუ-
ლის მოვლენები მუსლი-
მანური საზოგადოებ-
ის დიდი სახელო-**

ამერიკიდან ლიბიაში სტატუსს „კანონიერი მკვლელები“ მიიღებს ათი ათასობით ადამიანი და ყველაზე საინტერესო ისაა, რომ გარდაამავალი ნაციონალური საბჭოს მიერ მიღებული ამ ერთი კანონით უმაღლესი მთავარ პოლიტიკურ კადრებს მკვლელობის ბრალის დასაბუთება. არადა, ამ მკვლელობის გამოცხადებას მთელი რიგი სახელმწიფოები, მათ შორის რუსეთიც, იტხოვდა. მათ კი კანონი მიიღეს და ხელეჩვენებენ. აი, ესაა ლიბიური დემოკრატია, რომელიც, მარტივად რომ ვთქვათ, ცალ კარში თამაშობს.

საქართველო

www.geworld.net

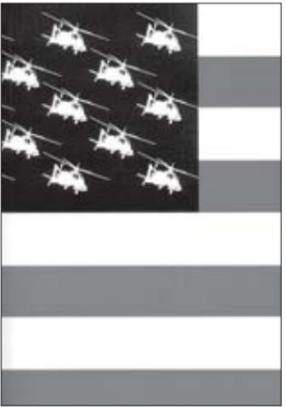
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

კავშირში. მას შემდეგ, რაც ტყვე ჩვეულებრივი მეთოდებით ვერ ალაპარაკეს, „წყლის პროცედურებზე“ გადავიდნენ.

საბრალო ტყვეს მაგრად შეუკრეს ხელ-ფეხი, თვალები აუხვიეს, დაანვიანეს, ყბებს შორის ხის ნაფოტი ჩაუდგეს, რომ პირი არ დაეხურა და წყალი მიუშვებ. შემდეგ მეგობრული ხარხარით ააყენეს და წყლით უსაშველოდ გაბერილ მუცელზე ურტყეს.

თუ „პაციენტი“ ამის შემდეგ არ ამტყველებოდა, პროცედურა თავიდან იწყებოდა.

მაღალი სულიერი კულტურის მატარებელი ამერიკელები ანალოგიური „წყლის პროცედურებით“ ანამებდნენ აბუ-გრეიბის ციხის ტყვეებს, გუანტანამოს ტუსაღებს და ავღანელ მოჯაჰედებს. აბა, რა ექნათ? მტკიცებულებები არ არსებობდა და გამოძიებლები ამ გზით მოიპოვებდნენ საჭირო ჩვენებებს. შემდეგ კი ნივთმტკიცებების არარსებობის გამო „ტერორისტები“ გაათავისუფლეს. ჩვენს თვალ-

ნის „ტერორისტებისა და ბოვეიკების“ შესახებ ყველა ხმაურიანი საქმე ერთმანეთის მიყოლებით დაიშალა.

შედეგად სახეზეა ისლამური სამყაროს სიძულვილი და მრისხანება ამერიკელების, ქრისტიანობის, ყველაფრის მიმართ. შემთხვევითი არ იყო, რომ ერაყში შეჭრილ ჯარს უკან ინგლისელი სასულიერო პირები მისდევდნენ. მისიონერები ოკუპირებულ ქვეყნებში ისლამზე უარის თქმისა და ქრისტიანობის მიღების კამპანიას აწარმოებდნენ. გულუბრყვილოებს სულ დაავინყვანდა, ვისთან ჰქონდათ საქმე...

სხვათა შორის, ფილიპინები ისლამური ქვეყანა სულაც არ იყო. სახელმწიფო რელიგია იქ კათოლიციზმია, მაგრამ ამერიკელი ჯარისკაცები იქაც ანადგურებდნენ სინკრეტებს, ნაბილწავდნენ ტაძრებს, რელიგიურ და ისტორიულ ძეგლებს.

შემდეგ იქ გაჩნდა აშშ-ის სამხედრო ბაზები, თბილ წყლებში ავიამზიდები გამოჩნდნენ, ფილიპინები აღმოსავლეთ აზიაში აშშ-ის ექსპანსიის პლაცდარმად იქცა.

ფილიპინები ამერიკული იმპერიის შექმნაში პირველი შემთხვევა არ იყო, არც ერაყში ბოლო შემთხვევა მსგავსი ქმედებების ჯაჭვში.

ამერიკული იმპერია, რომელიც რუსულტსა და ბუზს ესიზმრებოდა, დღეს ან მითია, ან სევდიანი რეალუბა, მაგრამ ერთი რამ ცხადია — ამერიკა იქცა ორი უდიდესი ცივილიზაციის, ორი კლავამოსილი რელიგიის — აღმოსავლეთისა და დასავლეთის დაპირისპირების გულად.

Al-Mustaqbal

ფოთის, განსაკუთრებით აშშ-ის ნაციონალური ეგოიზმის შავ-ნაწილი შეხსენება იყო. რაც შეეხება ევროპას, მიუხედავად იმისა, რომ ევროკავშირში შავიკანიანი მკვლელების მოქმედებები იმდენად სისხლიანი არ იყო, მაგრამ ისიც თვალსაჩინოა, რომ ეს სახელმწიფოები არც თუ დიდხანს დამორიდდნენ იმ დროს, როდესაც ევროპა დაპირისპირებული ქვეყნების შავკანიანთა წინააღმდეგობის წინაშე იბრძოდა, რომ ამ სახიფათო მსოფლიომ უკვე გაიარა თავისი ცხოვრება და ევროკავშირის მიზანი იყო, საბოლოოდ დაესვა მისთვის წერტილი. პატარა ქვეყნები, ისეთი, როგორებიცაა საბერძნეთი და ირლანდია, ხელგმობი ჩაუფარდნენ ევროკავშირს, რადგან ევროპა, რომ ევროპული სოლიდარობა კრიზისის პერიოდში დაიცავდა მათ. ინგლისსა და საფრანგეთში ნაციონალიზმი ითვლებოდა უკიდურესად მემარჯვენე უტყუარო პოლიტიკოსების უკანასკნელ თავშესაფრად. ირლანდიისა და პორტუგალიისათვის ევროკავშირის წევრობა განსაკუთრებით მიმზიდველად გამოიყურებოდა, რადგან ეს მათ ძლიერ მეზობლებზე — ბრიტანეთსა და ესპანეთზე ნაკლებად დამოკიდებულს ხდიდა.

უპანასკნელ პერიოდში ბერძნულად, ერაყულად, ავღანულად ერთი თვალნათელი გაკ-

ვეთილი ისწავლეს: ისინი, ვინც უცხოურ სახელმწიფოებს აქლავან საკუთარი მოგავლის განსაზღვრის უფლებას, ამისათვის კალიან დიდ საფასურს გადაიხდის.

როგორც ამერიკელები და ბრიტანელები მიიჩნევენ, ერაყელები და ავღანელები ვერ ხვდებიან და არც სურთ, მიხვდნენ, რომ მათი პრობლემების ფესვები აშშ-ის მცდარ პოლიტიკაშია გადგმული და არა ადგილობრივ მარონეტებში. სწორედ ასევე ვერ ხვდებიან გერმანია საბერძნეთში უცხადეს ქვემარტებებს — ხალხის თანხმობის გარეშე მკაცრი ეკონომიის დაწესებით ისინი სასიკვდილო განაჩენს ანუ სხვათა შორის პარტიებისთვის, რომლებიც მხარს უჭერენ ამ ეკონომიას.

ევროპული და ახლო აღმოსავლური კრიზისები ის შედეგებია, რომლებიც თუნდაც სხვადასხვა მეთოდით გვაძლევს საშუალებას, მივხვდეთ, რა ხაფანგში გავყავით თავი სრული ოპტიმიზმით ევროპულ სოლიდარობაზე, გლობალიზაციაზე და „პუმანიტარულ ინტერვენციაზე“ ფიქრით. პოლიტიკური აქტივობის ცენტრი სულ უფრო მეტად იხრება ნაციონალისტური პარტიების მხარეს და ნაციონლის დამპირების ეპოქა ბრუნდება პოლიტიკურ არენაზე. ახლა ბრძოლა გაორმაგებული ძალეებით იწყება, თუმცა სინამდვილეში ამგვარი ბრძოლა არც არასდროს შეწყვეტილა.

The Independent

დემოკრატიის ზეიმი ლიბიაში

ამ თვეში ლიბიაში მიიღეს და უკვე ძალაში შესვლაც მოუხერხეს ძალზე საგულისხმო კანონს. კანონის ავტორები ახალი ლიბიური ხელისუფლების წარმომადგენლები არიან. ამერიკიდან ლიბიაში აკრძალულია სისხლისსამართლებრივი დევნა ნებისმიერი ადამიანისა, რომელიც მუამარ კადაფის რეჟიმის წინააღმდეგ იბრძოდა. კლავდნენ თუ არა ეს ადამიანები მშვიდობიან მოქალაქეებს, რომლებიც ლოიალური რჩებოდნენ პოლიკოვიკის მიმართ, აუპატიურებდნენ თუ არა შეპყრობილ ქალებს, პირდაპირ ესროდნენ თუ არა მათ, ვინც კადაფის პორტრეტით მოდიოდა, არავის აინტერესებს. ადამიანები, რომელთაც ხელეჩვენებთ თავიანთი თანამემამულეების სისხლი არ შეშრობიათ, გასამართლებას არ ექვემდებარებიან.

გარდაამავალი ნაციონალური საბჭო, რომელიც ვერა და ვერ გადავიდა ლიბიის ხელი-სუფლების სტატუსზე, ამ სახით აპირებს რეიტინგი გაიზარდოს მათ შორის, ვინც ჯერ კიდევ გუშინ, და დღესაც, დასერიანობდა ლიბიის ქალაქების ქუჩებში და ლოხვნივით „თავისუფლება და დემოკრატია“ ახალ მსხვერპლს დაეძებდა სისხლიანი ანგარიშსწორებისთვის.

როგორც ვხედავთ, ლიბიაში დემოკრატია ნამდვილად აღწევს აპოგეას... არსი დახლოებით შემდეგნაირია: არ შეგძლია ქვეყნის ნორმალურად მართვა? შექმენი კანონი, რომლის მიხედვითაც მართვა მოსაზრებელი იქნება.

გამოდის, რომ ამერიკიდან ლიბიაში სტატუსს „კანონიერი მკვლელები“ მიიღებს ათი ათასობით ადამიანი და ყველაზე საინტერესო ისაა, რომ გარდაამავალი ნაციონალური საბჭოს მიერ მიღებული ამ ერთი კანონით უმაღლესი მთავარ პოლიტიკურ კადრებს მკვლელობის ბრალის დასაბუთება. არადა, ამ მკვლელობის გამოცხადებას მთელი რიგი სახელმწიფოები, მათ შორის რუსეთიც, იტხოვდა. მათ კი კანონი მიიღეს და ხელეჩვენებენ. აი, ესაა ლიბიური დემოკრატია, რომელიც, მარტივად რომ ვთქვათ, ცალ კარში თამაშობს.

მკვლელობას. გასაგებია, რომ ადამიანთა მეორე ჯგუფი არის პოტენციური საზარბაზნე ხორცი ლიბიური მართლმადიდებლების „ობიექტური“ განდევნილებისთვის. ახალი ხელისუფლების ციხეებში არიან ეგრეთ წოდებული პოლიტპატიმრები, რომელთაც მუდმივად ანამებენ და რომელთა შესახებაც უკვე არაერთხელ განაცხადა არაერთმა საერთაშორისო უფლებადამცველმა ორგანიზაციამ.

საოცარია, მაგრამ თვით ისეთი ორგანიზაციაც კი, როგორცაა „ექიმები საზღვრებს გარეშე“, უარს აცხადებს ლიბიის ქალაქებში მუშაობაზე, რადგან მის თანამშრომლებს საქმე აქვთ არა მათთან, ვინც ბრძოლებში მიიღეს ჭრილობები, არამედ მათთან, ვის სხეულზეც თვალნათლივ ჩანს ნამების კვალი. მაგრამ ახლანდელი ლიბიის კანონებით ხომ ნამება აბსოლუტურად ნორმალური მოვლენაა, მაგრამ განა „ოპოზიციონერები“ არ გაიძახოდნენ, რომ ებრძვიან კადაფის

დემოკრატიის აღდგენა

რეჟიმს იმიტომაც, რომ ის და მისი ხელკვეითები ანამებდნენ პოლიტიკურ დისიდენტებს სპეცციხეებში. გამოდის, რომ თუ კადაფი მართლაც ანამებდა ვინმეს, ეს რაღაც ვირუსივითაა, რომელიც ლიბიის ერთი ხელისუფლებიდან მეორეს გადაეცემა.

ამ დრომდე პრაქტიკულად უცნობია კადაფის შვილის — ხაიფ ალ-ისლამის ბედი. ზოგიერთი ცნობით, ის ნაციონალური გარდაამავალი საბჭოს რომელიც ციხეში კი არა, რომელიც დაპირისპირებული დედაგუფების საპყრობილეშია. ირიბად ეს იმითაც დასტურდება, რომ გარდაამავალი ნაციონალური საბჭო კატეგორიულ უარს ამბობს ჰააგისთვის მის გადაცემაზე. მრავალი ექსპერტი საუბრობს იმაზე, რომ სიამოვნებით გადასცემდნენ კადაფის შვილს საერთაშორისო სისხლის სამართლის სასამართლოს, მაგრამ ამისათვის ჯერ მისი ხელში ჩაგდება სჭირდება.

ეს ინფორმაცია არ დასტურდება, სამაგიეროდ დასტურდება ლიბიაში სრულმასშტაბიანი სამოქალაქო ომის ძველი პროგნოზები. ქვეყანა სამწინაადაა გახლეჩილი. ყველაზე მეტი გავლენა და ეკონომიკური რესურსები აქვს კირენაიკის, დანარჩენი რეგიონების მოსახლეობას კი არ სურს ნავთობით მდიდარი ადგილების დაკარგვა და ამ რეგიონების განსაკუთრებით საომრად განწყობილი წარმომადგენლები კვლავაც განაგრძობენ თავიანთი პრობლემების ავტომატებით გადაჭრის მცდელობებს.

დღეს ბრძოლები მიდის უკვე ლიბიის სამხრეთ საზღვრებზე, რომელიც უკანასკნელ პერიოდამდე საკმაოდ მშვიდობიანად ითვლებოდა. აქ შეტაკებები ხდება ადგილობრივ თემებსა და ზემოხსენებული კანონის ადრესატებს შორის, რომლებიც ქვეყანაში სიტუაციას საკუთარი კონტროლის დამყარებას ცდილობენ.

გაქტორდნენ ბერბერები, რომლებიც საკუთარ ტერიტორიაზე ავტონომიის მსგავსი რაღაცის მოწყობას და საკუთარი კანონებით ცხოვრებას აპირებენ. გარდაამავალი ნაციონალური საბჭოს დემოკრატიული მისწრაფებები, გასაგები მიზეზების გამო, არ ემთხვევა ბერბერების სურვილებს, რის გამოც სულ უფრო ხშირდება ასეულობით მსხვერპლით დასრულებული საბრძოლო შეტაკებები.

დაზუსტებით შეიძლება ითქვას, რომ ლიბიაში დევნიან იმ ქვეყნების მოქალაქეებს, რომლებიც მუამარ კადაფის ხელისუფლების წინააღმდეგ ბრძოლაში მონაწილეობდნენ. ბრძოლა მიმდინარეობს იმ კომპანიების წინააღმდეგაც, რომლებიც აშშ-ის შიდა მარტინი კადაფისთან თანამშრომლობდნენ. თუ საქმე მომავალშიც ამ მიმართულებით გაგრძელდება, ციხე და პატიმრობა ელის ნებისმიერ ადამიანს, ვინც ამა თუ იმ მიზეზით ლიბიაში აღმოჩნდა 1969 წლიდან 2011 წლამდე პერიოდში — იმ დროს ხომ ქვეყანას კადაფი მართავდა.

მოკლედ, ცალკე ალბეული ერთი ქვეყნის მაგალითზე დასავლური დემოკრატიის იდეალები ჩვენს თვალში ყავის და იფურჩქნება...

topwar.ru

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

დემონსტრანტი, რომლებმაც მსვლელობა სამი პუნქტიდან დაიწყეს, რათა ბოლოს თავისუფლების მოედანზე დაგეგმილ აქციას შეერთებოდნენ, ქართულ დროშებთან ერთად ევროკავშირისა და ნატოს დროშებს აფრიალებდნენ, იმის ნიშნად, რომ სააკაშვილის დროს განსაზღვრული მიზნებისადმი მხარდაჭერა, კერძოდ საქართველოს დასავლურ ორგანიზაციებში განხორციელება, კვლავ ძლიერია.

გასობრივი დემონსტრაცია თბილისში საქართველოს პრეზიდენტის წინააღმდეგ ყველაზე დიდი აქცია 2009 წლის შემდეგ

ათიათასობით ადამიანი გამოვიდა საქართველოს დედაქალაქის ქუჩებში პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილის წინააღმდეგ. დემონსტრანტებს შორის უმრავლესობა ქვეყნის ყველაზე მდიდარი ადამიანის — ბიძინა ივანიშვილის მხარდამჭერი იყო. ივანიშვილი პოლიტიკაში შარშან ჩაება. იგი, თავის ოპოზიციურ ალიანს „ქართულ ოცნებასთან“ ერთად, ოქტომბერში დაგეგმილ საპარლამენტო არჩევნებში სააკაშვილს უპირისპირდება.

ლონისძიება ივანიშვილის საარჩევნო კამპანიის დაწყებას უკავშირდებოდა. ეს იყო 2009 წლის შემდეგ ყველაზე დიდი ოპოზიციური დემონსტრაცია თბილისში.

ივანიშვილის ქონება, ამერიკულ ჟურნალ Forbes-ის თანახმად, 4,8 მილიარდი ევროა და, რომელიც პოლიტიკოსი, ძარბოვალაჰს ჰპირდება სილბაქის აღმოსავლეთისა და ევროკავშირისა და ნატოს წევრობას.

„ქართული ოცნება“ რეიტინგით სააკაშვილის მმართველი პარტიის რეიტინგს ჩამორჩება. სააკაშვილი ხელიშეუფლებამი 2004 წელს მოვიდა, ე. წ. ვარდების რევოლუციის შემდეგ. პროდასავლელ პრეზიდენტს ოპონენტები ავტორიტარიზმში ადანაშაულებენ.

WELT.ONLINE

ქართველების აქცია ოპოზიციური მაგნატის მხარდასაჭერად

ათიათასობით ადამიანი მონაწილეობდა კვირას დედაქალაქში გამართულ აქციაში — ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკის ყველაზე მდიდარმა ადამიანმა დაიწყო საარჩევნო კამპანია პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილის მმართველი პარტიის წინააღმდეგ. არჩევნების ჩატარება წელს მოგვიანებით იგეგმება.

„საკაშვილი მხდალია, მას არ აქვს არგუმენტი, გარდა ტყუილისა და ძალადობისა“, — თქვა მან და პირობა დადო, რომ ამ პატარა კავკასიურ სახელმწიფოს ევროკავშირსა და ნატოში გაწევრიანებას და სილბაქიდან ამოიყვანს.

2009 წლის შემდეგ ეს იმ ოპოზიციის მიერ გამართული ყველაზე დიდი დემონსტრაცია იყო, რომელიც გააცოცხლა ბიზნესმენის მიერ სააკაშვილის გამონევის გადაწყვეტილებამ. თუმცა, სტილითა და გოგონის კვლევის თანახმად, მისი ალიანსის რეიტინგი მმართველი პარტიის რეიტინგს ჩამორჩება.

The Washington times

გასობრივი ოპოზიციური გაგონება თბილისში — საქართველოში

ათიათასობით ადამიანმა გაავსო საქართველოს დედაქალაქის ქუჩები, რათა დასწრებოდნენ პოლიტიკურ მიტინგს, რომლის ორგანიზატორიც იყო ქართველი მილიარდერი და ოპოზიციის ლიდერი.

თუმცა ბევრი ქართველი ამომრჩეველი ეჭვით უყურებს ივანიშვილს, რომელმაც ქონება რუსეთში 1990-იან წლებში შეიძინა.

სუფლებამო მოვიდოდა, 2003 წლის „ვარდების რევოლუციამდე“, საქართველო თითქმის არ შემდგარი ქვეყანა იყო, კრიმინალის მაღალი მაჩვენებლით.

ივანიშვილი პოლიტიკაში გასულ ოქტომბერს მოვიდა და განაცხადა, რომ აყალიბებს პოლიტიკურ პარტიას საპარლამენტო არჩევნებში გა-

ნისტრის პოსტის დაკავების მიზნით. მან თავისი ქონება ოპოზიციის გაერთიანებისა და საარჩევნო კამპანიის დაფინანსებისთვის გამოიყენა.

„ჩვენ უეჭველად გავიმარჯვებით, თუმცა მხოლოდ სურვილი გამარჯვებისთვის საკმარისი არ არის“.

„ჩვენი კორესპონდენტის განმარტებით, არსებობს შიში, რომ ხელისუფლების შეცვლა ქვეყანას იმ წარსულთან მიაბრუნებს.“

ბიძინა ივანიშვილი, ქვეყნის უმდიდრესი კაცი, ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნების წინ საარჩევნო კამპანიას ატარებს. ეს იყო უდიდესი ანტი-სამთავრობო დემონსტრაცია წლების განმავლობაში.

„ჩვენ უეჭველად გავიმარჯვებით, თუმცა მხოლოდ სურვილი გამარჯვებისთვის საკმარისი არ არის“.

სანამ სააკაშვილი ხელი-

BBC

ათიათასობით დემონსტრანტი — სააკაშვილის მთავრობის წინააღმდეგ

ათიათასობით ადამიანი გამოვიდა კვირას საქართველოს დედაქალაქის ქუჩებში, რათა გამოეხატა თავისი პროტესტი პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილის მიმართ — ეს ბოლო სამი წლის განმავლობაში ყველაზე ფართომასშტაბიანი ანტისამთავრობო დემონსტრაცია იყო.

პროტესტს განიხილავდნენ, როგორც ოპოზიციის საზოგადოებრივი მხარდამჭერის ტიტულს ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნების წინ.

„ჩემი ოცნება ყოველთვის იყო ძლიერი და ერთიანი საქართველო, სადაც ადამიანები ცხოვრობენ თავისუფლად და დამსახურების მიხედვით“.

ეს ასევე პოლიტიკური დებიუტი იყო აქციის ორგანიზატორ ბიძინა ივანიშვილისთვის, ქართველი მილიარდერისთვის, რომელიც საქართველოს ყველაზე მდიდარი ადამიანი და ცნობილი ქველმოქმედი.

„ჩემი ოცნება ყოველთვის იყო ძლიერი და ერთიანი საქართველო, სადაც ადამიანები ცხოვრობენ თავისუფლად და დამსახურების მიხედვით“.

საკაშვილის მეორე და ბოლო საპრეზიდენტო ვადა იანვარში დასრულდება და მისი სამომავლო გეგმები ბუნდოვანია.

საქართველოში დამოუკიდებლობა 1991 წელს, საბჭოთა კავშირის დაშლასთან ერთად, მოიპოვა და დაიწყო დასავლეთთან დაახლოება, რომელსაც 2004 წელს სააკაშვილი მად, ძალაუფლება ემატება.

მაგრამ ეს უსიამოვნო ანალიზს გააჩენს რუსეთის პრეზიდენტ ვლადიმერ პუტინთან, რომელიც ბოლო ოთხი წლის განმავლობაში პრემიერ-მინისტრად მუშაობდა, რათა მორგებოდა ორ-დასთან დაკავშირებულ კონსტიტუციურ აკრძალვას.

მაგრამ ეს უსიამოვნო ანალიზს გააჩენს რუსეთის პრეზიდენტ ვლადიმერ პუტინთან, რომელიც ბოლო ოთხი წლის განმავლობაში პრემიერ-მინისტრად მუშაობდა, რათა მორგებოდა ორ-დასთან დაკავშირებულ კონსტიტუციურ აკრძალვას.

ორგანიზატორების მართვით, აქციას 110 000 ადამიანი მონაწილეობდა, მათ შორის, როგორც, უმცირესი შეფასებით, დემონსტრანტების რაოდენობა დაახლოებით 30 000 იყო.

2009 წელს სააკაშვილმა გაუქმო ოპოზიციის დამონსტრაციები, რომელიც კვირების განმავლობაში გრძელდებოდა. მათ შორის მონაწილეობა მიიღო მთელი საქართველოს ორი გამოყოფილი რეგიონის ირგვლივ გაჩაღდა და რომლებიც დღეს თბილისის კონტროლის მიღმა არიან და მთლიანად მოსკოვთან არიან დაკავშირებული.

დემონსტრანტები, რომლებმაც მსვლელობა სამი პუნქტიდან მოაწყვეს, რათა ბოლოს თავისუფლების მოედანზე დაგეგმილ აქციას შეერთებოდნენ, ქართულ დროშებთან ერთად ევროკავშირისა და ნატოს დროშებს აფრიალებდნენ, იმის ნიშნად, რომ სააკაშვილის დროს განსაზღვრული მიზნებისადმი მხარდაჭერა, კერძოდ საქართველოს დასავლურ ორგანიზაციებში განხორციელება, კვლავ ძლიერია.

კვირის აქცია გახსნა კახა კალაძემ, საქართველოს ფეხბურთის ეროვნული ნაკრების ყოფილი კაპიტანმა, რომელიც ცხრა სეზონის განმავლობაში „მილანში“ თამაშობდა. აქცია დასრულდა ივანიშვილის ვაჟის, რუპ მუსნიკოსის — ბერას პერფორმანსით.

Associated Press

ჩერჩილმა დარწმუნებით განაცხადა, რომ საბჭოთა ხელმძღვანელი უნდა დავაყენოთო რუსეთის უდიდესი ფიგურების გვირგვინით, იგი იმსახურებს სტალინი დიდის (დიდი სტალინის) წოდებას.

რუდოლფ ბალანდინი, სერგეი მირონოვი

სტალინის აპოქალიფსი

გაბრკალება.
დასაწყისი იხ.
№1-19 (139-157)

დიპლომატიური ორთახროლები

დროულად დაჭერილი თაღარიბი

ოპერაცია „ოვერლორდის“ დაწყების შესახებ გადაწყვეტილების მიღება, რა თქმა უნდა, იყო მთავარი, მაგრამ არა ერთადერთი პრობლემა მეორე ფრონტის რაც შეიძლება ორგანიზებულად და ეფექტიანად განსახორციელებლად.

სტალინმა მიაღწია იმას, რომ ამ ოპერაციაზე პასუხისმგებლობა დაკისრებოდა ერთ სარდალს. უეჭველ პირობად მას მიაჩნდა ერთმართველობის დადგენა, მრავალი ძირის ხელში ბავშვი ნაბანი წყლისთვის რომ არ გაეტანებიათ. ამასთან, მას ამერიკის პრეზიდენტი და ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრი მტკიცედ დაჰპირდნენ, რომ მათი მხარეში იქნებოდა „ოვერლორდი“ განხორციელებული საფრანგეთში საფრანგეთში გადასახლებული დესანტის მხარდაჭერით. ამგვარ ორმაგ დარტყმას სტალინმა მხარი დაუჭირა იმ მოსაზრებით, რომ მონინალმდეგეს თავისი ჯარების გადაჯგუფების საშუალება არ მიეცემოდა.

მომდევნო ძალიან მტკივნეული საკითხი, პოლონეთის ომის შემდგომ სახელმწიფოებრივ მონყოლას ეხებოდა. ინგლისი მოითხოვდა, რომ იქ დაბრუნებულიყო პოლონეთის დევნილი მთავრობა, რომელიც ლონდონს იყო შეხიზნული. სტალინი დათანხმდა: ეს ქვეყანა დამოუკიდებელი უნდა იყოს (რევოლუციამდე პოლონეთი რუსეთის ნაწილი იყო), მაგრამ აუცილებლად მეგობრულად განწყობილი საბჭოთა კავშირის მიმართ.

ყოფილი საბჭოთა დიპლომატის — ვ. ბერეჟოვის წიგნ-

ში, რომელიც 1982 წელს გამოიცა, აღნიშნულია, რომ „ჩერჩილს თავის წიგნში არ უხსენებია სტალინის ნონადი არ-გუმენტი, რომელიც პოლონეთის საკითხის დროს წარმოადგინა: პოლონეთის ლონდონური მთავრობის ოფიციალური ფურცელი ორპირი ლმერის — იანუსის გამოსახულებით, რომელსაც პიტლერისა და სტალინის სახეები ჰქონდა“. უნდა აღვნიშნოთ, რომ შემდეგაც „ლონდონელი პოლონელები“ აქტიურ ანტიდაპროტა პოპაგანდას ეწეოდნენ. ამიტომ იყო მონდომებული სტალინი, რომ საბჭოთა კავშირს მეზობლად მეგობრული პოლონეთი ჰყოლოდა. ეს ხელს არ აძლევდა ჩერჩილს, რომელიც უნინდებურად პოლონეთს დიდი ბრიტანეთის ინტერესებში შემავალ ქვეყანად წარმოადგენდა.

დაბოლოს, იყო კიდევ ერთი საკამათო საკითხი, რომელიც პოლონეთს უკავშირდებოდა

და აღმოსავლეთით მისი მომავალი საზღვრის დადგენას ეხებოდა.

ცნობილია, რომ მოლოტოვი-რიბენტროპის პაქტით საბჭოთა კავშირს შემოუერთდა უკრაინისა და ბელორუსიის დასავლეთის რაიონები. „დიდი სამეული“ მოლაპარაკებული იყო, აღედგინათ საზღვარი ე. კერზონის ხაზის მიხედვით, ანუ ისე, როგორც ეს 1919 წელს დადგინა ანტანტის უმაღლესმა საბჭომ.

ჩერჩილმა კონფერენციის მონაწილეებს წარუდგინა რუკა, რომელზეც ეს ხაზი იყო გავლებული. ინგლისის საგარეო საქმეთა მინისტრმა იდენმა ამ ხაზს თითი გააყოლა და თქვა, რომ იგი ლგოვის აღმოსავლეთით გადის. სტალინმა უარის ნიშნად თავი გააქანა და განაცხადა, რომ მოლოტოვი ჩამოიტანა უფრო ზუსტი რუკა, ორიგინალი. კონფერენციის მონაწილეებს მართლაც წარმოადგინეს დე-

დანი, რომლითაც ლგოვი საბჭოთა კავშირის ფარგლებში გადადიოდა. „მაგრამ ეს ქალაქი ხომ სულ ახლახან პოლონური იყო!“ — აღშფოთდა ჩერჩილი. „უფრო ადრე ვარშავა რუსული იყო“, — შენიშნა სტალინმა.

განხილვა რომ დამთავრებულია, მოლოტოვიმ მოკავშირეებს წარუდგინა კერზონის ტელეფონგრამა, რომელშიც ლორდი ჩამოთვლიდა რუსეთისთვის გადასაცემ ქალაქებს. მათ შორის იყო ლგოვიც. ჩერჩილის ტყუილმა არ გაჭრა. სტალინმა იცოდა, ვისთანაც ჰქონდა საქმე და თადარიგი დროზე დაიჭირა — ისტორიული დოკუმენტების თეირანში ჩატანის განკარგულება იმთავითვე ჰქონდა გაცემული.

...კონფერენციის მონაწილენი დარწმუნებული იყვნენ, რომ მალე გაიმარჯვდნენ. სტალინთან საუბარში ჩერჩილმა უზენაესი ძალა კი დაიმონა:

— მიმანია, რომ ღმერთი ჩვენს მხარესაა. ყოველ შემთხვევაში, მე ყველაფერი გავაკეთე, იგი ჩვენი მოკავშირე რომ გამხდარიყო.

— მაშინ ჩვენი გამარჯვება უზრუნველყოფილია, — ჩაეცინა სტალინს, — ეშმაკი, ხომ, რა თქმა უნდა, ჩემს მხარესაა. ყველამ იცის, რომ სატანა კომუნისტია. ღმერთი კი, უეჭველად, წესიერი კონსერვატორია.

ყველაფრით მტკიცდებოდა, რომ ღმერთი სტალინის მიმართ მონყალედ იყო განწყობილი.

სალამოთი ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრის იუბილეზე სტალინმა წარმოთქვა სადღეგრძელო: „ჩემს მეტროქოლ მეგობარს — ჩერჩილს გაუმარჯოს!“

პასუხად ჩერჩილმა დარწმუნებით განაცხადა, რომ საბჭოთა ხელმძღვანელი უნდა დავაყენოთო რუსეთის უდიდესი ფიგურების გვირგვინით, იგი იმსახურებს სტალინი დიდის (დიდი სტალინის) წოდებას.

ამ მომენტისთვის თუ არა, ომის დამთავრების შემდეგ ეს ტიტული სტალინისთვის მართლაც შესაფერი იყო, მაგრამ რეაქცია ამჯერადაც მოულოდნელი იყო.

— პატივი, — თქვა მან, — რომელსაც მე მდებენ, სინამდვილეში რუს ხალხს ეკუთვნის. ძალიან ადვილია, იყო გმირი და დიდი ლიდერი, თუ საქმე გვაქვს ისეთ ადამიანებთან, როგორებიც რუსები არიან... ნითელი არმია გმირულად იბრძვის, თუმცა რუსი ხალხი ვერც მოითმენდა თავისი შეიარაღებული ძალების სხვაგვარ ქმედებას.

არცთუ მამაცი ადამიანები, მშობრებიც კი, რუსეთში გმირები ხდებიან.

სიპართლის მსგავსი ტყუილის უმსახე

ერთი და იმავე ფაქტების განსხვავებული ინტერპრეტაცია რომ შესაძლებელია, ეს ცნობილია. ბევრი რამაა დამოკიდებული იმაზე, თუ ვინ მსჯელობს და რა მიზნით. ხშირად შეუძლებელია გაიძვერა კომენტატორის მხილება.

აი, მაგალითად, სტალინის ზემოთ მოხმობილი სიტყვები რუსი ხალხის შესახებ. როგორ უნდა გავიგოთ მათში ჩადებულ აზრი? თუ თქვენ პატიოსანი და გულგრილი ადამიანი ხართ, ამ სიტყვებს სამშობლოსთვის თავდადებული ადამიანების გამოხატვად აღიქვამთ. მადლიერების გრძობით მათდამი, ვინც, უწინარეს ყოვლისა, შეინარჩუნა ერთგულება სამშობლოსადმი, ფიცისა და თავისი ხელმძღვანელის ერთგული დარჩა. მით უფრო, რომ იგი იმსახურებს სტალინი დიდის (დიდი სტალინის) წოდებას და არა მარტო არმიას.

კრიტიკოსი იტყვის: რატომ მაინც და მაინც რუსები? ველიკოდერჟავული შოვინიზმი ხომ არ არის — ერთი ერის განდიდება სხვათა დაკნინების ხარჯზე? სტალინს ამ ნაკლებზე ჯერ კიდევ ლენინის დროს მიუთითებდნენ. რატომ არ თქვა ასეთი აღფრთოვანებული სიტყვები მთელ საბჭოთა ხალხზე?

სტალინის — ფულაშვილის სიტყვები მონობის მის ობიექტურ დამოკიდებულებას რუსი ხალხისადმი. ამას ამბობს ქართველი კაცი და არა ველიკოდერჟავული შოვინიზმით შეპყრობილი რუსი თვითმპყრობელი. ▶

თეირანის კონფერენციაზე

სტალინი ლაპარაკობდა იმას, რასაც ფიქრობდა, რაც სწამდა და რისაც სჯეროდა. ეს კიდევ ერთხელ ხაზს უსვამს ამ წიგნის ავტორთა არაერთგზის გამოთქმულ შეფასებას, რომ სტალინი თავის დიქლომატიურ მართებრობაში იყო პატიოსანი, მართალი პოლიტიკოსი და მართალი ადამიანი.

ქართველი მკითხველის ყურადღებას მივაქცევ კიდევ რამდენიმე გარემოებას.

არ დაგვავიწყდეს, რომ დასავლეთში საბჭოთა კავშირის მოიხსენიებდნენ, როგორც რუსეთს, საბჭოთა ხალხს — რუსებად. სტალინიმ მოკავშირეებთან საუბრისას სწორედ ეს მომენტი გაითვალისწინა. ხოლო შემდეგ, 1945 წელს, გამარჯვების დღისადმი მიძღვნილ მიღებაზე სრულად ჩამოაყალიბა თავისი პოზიცია ამ საკითხთან დაკავშირებით.

მოვიხსენიებ ლაპარაკი ამ შემთხვევაში ყალბი ბრალდებაა.

ამავე დროს, დიდი სამამულო ომის პერიოდში რუსი ხალხის განსაკუთრებულ როლზე, იმ უდიდეს მსხვერპლზე, რომელიც მან გაიღო, იმ არნახულ სიმტკიცეზე, გამირობასა და სიმამაცეზე ლაპარაკი, რაც მან სასტიკ მტერთან ბრძოლაში გამოიჩინა, არა მარტო რეალური ვითარების ობიექტურად შეფასებაა, არამედ უდიდესი მადლიერების გამოხატვა, დაფასება, გნებავთ, ნახალისებაც და მორალური მხარდაჭერაც, რაც ქვეყნის ლიდერს უნდა გაეკეთებინა და გააკეთა კიდევ.

ერთი რამეცაა გასათვალისწინებელი, რაც სტალინის გულწრფელობას, მართალ კაცობას ხაზს უსვამს.

სიტუაცია, რომლის დროსაც სტალინიმა ეს სიტყვები წარმოთქვა, არ იყო და არც შეიძლება ყოფილიყო მასობრივ მაყურებელზე გათვლილი პროპაგანდისტული ლოზინგები. მოკავშირე ქვეყნების ლიდერების შეხვედრა, როცა დიდი ომის უმძიმესი წლები ჯერ კიდევ გასავლელი იყო, როცა „მტერს არ ეძინა“, ტარდებოდა გარე სამყაროსგან სრულად იზოლირებულ ვითარებაში. ამიტომ იქ თქმული ყველა სიტყვა გათვალისწინებული იყო მხოლოდ დამსწრეთა საყურადღებოდ და გარე ფაქტორები, „ხალხისთვის ლაპარაკი“ მთლიანად გამოირიცხებოდა. სტალინი ლაპარაკობდა იმას, რასაც ფიქრობდა, რაც სწამდა და რისაც სჯეროდა. ეს კიდევ ერთხელ ხაზს უსვამს ამ წიგნის ავტორთა არაერთგზის გამოთქმულ შეფასებას, რომ სტალინი თავის დიქლომატიურ ორთაბრძოლაში იყო პატიოსანი, მართალი პოლიტიკოსი და მართალი ადამიანი, რაც ყველა სხვა ფაქტორთან ერთად, რაც ამ ბრძოლების

მოსაგებლად იყო საჭირო და რომელთაც იგი სრულად ფლობდა, უზრუნველყოფდა მის გამარჯვებას დიქლომატიის ფრონტზე.

კიდევ ერთი საკითხი, რომელიც თეირანის კონფერენციაზე არა, მაგრამ გამარჯვების შემდეგ წამოიჭრა, უფრო ზუსტად, ანტისტალინისტების სათრევ-საჯიჯგინი გახდა და რომელიც ადამიანების, ხალხის როლისა და ადგილის შეფასებასთანა იყო დაკავშირებული.

ადამიანი ჭანჭიკი?

ამ საკითხთან დაკავშირებით წიგნის ავტორები წერენ: ანტისტალინელები ხშირად იმეორებენ, რომ სტალინი ცბიერობს, როცა მაღლად აფასებს რუს ხალხს, რადგან უბრალო ადამიანებს „ჭანჭიკებად“ მოიხსენიებს, აკონიებს მათ, სახელმწიფო მექანიზმის წვრილი დეტალების დონემდე დაჰყავს, ანუ ადამიანებადაც არ მიიჩნევს, იყენებს მათ, როგორც საშუალებას საკუთარი უსაზღვრო ძალაუფლების უინის დასაკმაყოფილებელ საშუალებას.

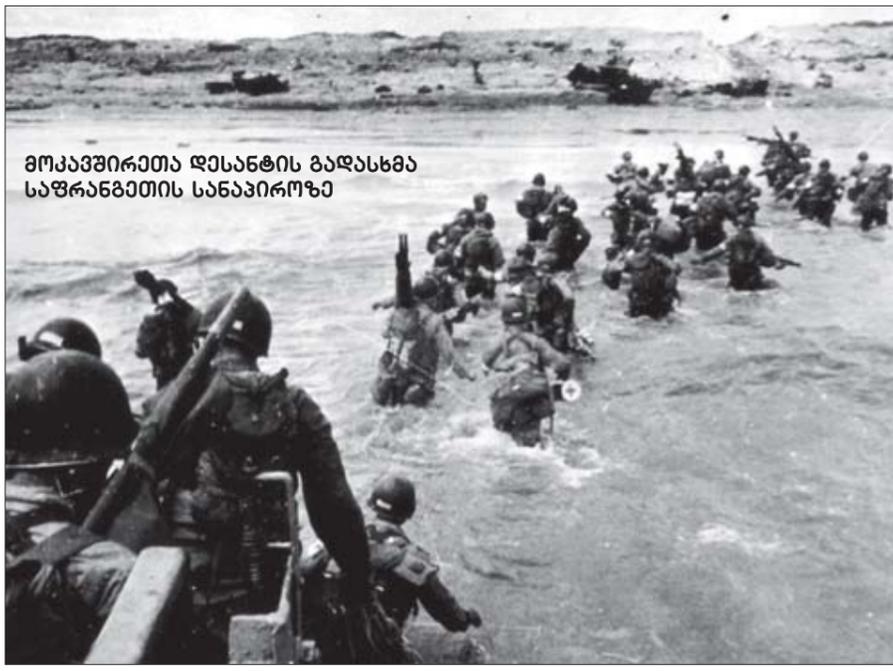
თითქოს სიმართლეს ამბობენ, რადგან სიმართლის ნატამალი მართლაც არის. უბრალო ადამიანების მიმართ მან მართლაც იხმარა სიტყვა ჭანჭიკი, თუმცა ორიგინალური არ ყოფილა: მან გამოიყენა თევდორე დოსტოევსკის გამოთქმა ნანარმოებიდან „ჩანანერები იატაკქვეშეთიდან“, სადაც „შტიფტიკზე“ ლაპარაკი.

(შტიფტიკი — მცირე წვირი ოქტოვის რუსული ენის ლექსიკონში (გვ. 832) განმარტებულია, როგორც სპეციალური ტერმინი: შიმშილი ყივდილზე; ვმნიშ, გვრზლტ ქეზ მოჭკემ // უსენტსმიოტნრ შიმშილი, რაც ქართულად ასე ითარგმნება: ღერუკა (მცირე ღერი), ხრახნი (კინობითი), უთავო ღერსმანი, მცირე წვირი).

ახლა ვნახოთ, როგორ კონსტრუქციის იხმარა ეს სიტყვა სტალინიმ:

„მთელი საქმე ხომ ადამიანია, თითქოს, და სიმართლეს მხოლოდ ისაა, რომ ადამიანი ყოველწუთიერად უმტკიცებდეს თავის თავს, რომ იგი ადამიანია და არა „შტიფტიკი“! ლაპარაკია ნების თავისუფლებაზე, იმის შესაძლებლობაზე, რომ გაილაშქრო ბუნებისა და საზოგადოების დადგენილი მექანიკური კანონების წინააღმდეგ.

სტალინი სწორედ ისაა

მოკავშირეთა დესანტის გადასვლა საზრანგეთის სანაპიროზე

დასავლეთში საბჭოთა კავშირს მოიხსენიებდნენ, როგორც რუსეთს, საბჭოთა ხალხს — რუსებად. სტალინიმ მოკავშირეებთან საუბრისას სწორად ეს მომენტი გაითვალისწინა. სოლო უეფდო, 1945 წელს, გააჩვენა დიქლომატიური უიჯნოე ვიჯნოე სკულად ჩამოყალიბა თავისი პოზიცია ამ საკითხთან დაკავშირებით

ხაზგასმული, რომ დაუშვებელია ადამიანს მოეპყრო, როგორც „შტიფტიკს“: „მე მინდა, შევსვა სადღეგრძელო ადამიანების, რომელთაც ცოტა ჩინები აქვთ და ნოდებებიც — არასახარბიელო. იმ ადამიანებისა, ვისაც დიდი სახელმწიფო მექანიზმის „ჭანჭიკებად“ მოიხსენიებენ (პირდაპირი თარგმანი ხრახნის კინობითი ფორმაა — ხრახნუკა. — ა.ს.). მაგრამ მათ გარეშე ჩვენ ყველანი — მარშლები და ფრონტების სარდლები, უხეშად რომ ვთქვათ, კაპიკადაც არ ვლირვართ“ (სტალინი წმინდა რუსულ გამოთქმას ხმარობს — Ни черта не стоим, რასაც, ალბათ, შეესაბამება ქართული იდიომა — ეშმაკსაც ნაველივართ).

ნუთუ ესეც ყალბი თავმდაბლობით განაცხადა?! არავითარ შემთხვევაში! ასე შეიძლება და გვეფიცოთ მამონ, ეს სიტყვები ხალხის მასის წინაშე, დემაგოგიური ალტკინებით რომ წარმოთქმულიყო, რასაც ხშირად აკეთებენ თანამედროვე პოლიტიკოსები...

მაგრამ ამას იგი ლაპარაკობდა უმაღლესი სარდლობის წინაშე, რომელთა მკერდი ჯილდოებით იყო დამშვენებული. იგი საკუთარი თავსაც ამგვარი ხელმძღვანელებს მიაკუთვნებდა („ჩვენ ყველანი“). იგი ამბობდა იმას, რასაც ფიქრობდა, რაც სწამდა და რისაც სჯეროდა. ...ადამიანები, ვინც თავიანთი ცხოვრების მანძილზე მიეჩნეოდა ტყულის თქმას, ვერ გაუგებენ ადამიანს, რომელსაც საკუთარი ღირსების ძლიერი გრძნობა აქვთ და ვერც კი წარმოუდგენიათ საკუთარი თავის დამცირება პირფრობითა და სიცრუით...

ამ თვალსაზრისით ჩერჩილი უეჭველად უფრო ახლოს იდგა სტალინიდან, რადგან თავად იყო არაორდინალური პიროვნება. იგი სტალინს ეპაექრებოდა არა იმიტომ, რომ აუტანელი ხასიათი ჰქონდა და მისი უხერხულ დეგომარეობაში ჩაყენება სიამოვნებდა, არამედ იმიტომ, რომ ვითარება იყო კატასტროფული, ნერვები უკიდურესობამდე დაძაბული, როცა დიდი ბრიტანეთის იმპერია უმძიმეს მდგომარეობაში აღმოჩნდა და მას, თავისი ქვეყნის ლიდერსა და პატრიოტს, მოღვაწეს, რომელსაც ჩამოყალიბებული იდეური პოზიცია ძვალ-რბილში ჰქონდა გამგდარი, ნებისმიერი აზრი, პოზიცია, რომელიც ამ ჩარჩოებში ვერ ჯდებოდა, მის ნეგატიურ რეაქციას იწვევდა. ბრიტანეთის იმპერია ყველა დაშვებული და აკრძალული ხერხის გამოყენებით იყო გადასარჩენი. ამასთან, ტყუილი, რომელიც სახელმწიფო ინტერესებთან რეზონირებდა, დასავლეთში არასოდეს ითვლებოდა სამარცხვინო საქმედ.

მაგალითად, 1944 წლის 17 იანვარს გაზეთი „პრავდა“ იტყობინებოდა, რომ, სარწმუნო წყაროების ცნობით, გაი-

მართა რობენტროპისა და ინგლისის ხელმძღვანელების შეხვედრა, რომელზეც განიხილეს გერმანიასთან სეპარატული დაზავების პირობების გარკვევის საკითხი. ერთი კვირის თავზე ჩერჩილმა გაუგზავნა წერილი სტალინს, რომელშიც გამოთქვამდა უკმაყოფილებას ამ უბუბლიკაციის გამო:

„ეს ცნობა მით უფრო შეუერაცხმეოა, რომ ჩვენ ვერ ვიგებთ მის ნამდვილ მიზნებს. დარწმუნებული ვარ, თქვენ იცით, რომ მე ცალკე არ გავმარტობდი მოლაპარაკებას გერმანელებთან, და რომ ჩვენ თქვენ გატყობინებთ ისევე, როგორც თქვენ — ჩვენ თითოეული წინადადებას შესახებ, რომლითაც ისინი მოგვმართავენ. ჩვენ არც კი გვიფიქრია სეპარატული მშვიდობიანი დადება იმ წელიწადსაც კი, როცა ჩვენ სრულიად მარტონი ვიყავით და შეგვეძლოა ასეთი სამშვიდობო ხელშეკრულების დადება ბრიტანეთის იმპერიისთვის სერიოზული დანაკარგების გარეშე, და მნიშვნელოვანწილად თქვენს ხარჯზე. რატომ უნდა ვიფიქროთ ამის შესახებ დღეს, როცა ჩვენ სამის საქმეებზე გამარჯვებისკენ მიდის?“

ამ უბუბლიკაციის გარშემო იმართება კამათი, მაგრამ ღირსეული და თავდაჭერილი, თუმცა არა პრინციპების დათმობის ხარჯზე.

ერთ მხარეს იდგა ჩერჩილი შეურაცხყოფილის პოზაში, თითქოს დაივიწყა თავისი პოლიტიკა საბჭოთა კავშირის გამოფიტვისკენ მიმართული. ამასთან, იგი ერთ მნიშვნელოვან ტენდენციასაც შეეხო: ამ პერიოდში გახშირდა ინგლისურ პრესაში ანტისაბჭოთა მასალების გამოქვეყნება. იგი სტალინს წერდა: „თუ რამეს ჰქონდა ადგილი ან რამე დაიბეჭდა ინგლისურ გაზეთებში

ისეთი, რამაც თქვენ გაგალიზინათ, მაშინ რატომ არ გამოვიგზავნეთ დეპეშა ან არ დაავალეთ თქვენს ელჩს, შემოეარა და შეგვედროდა ამ საკითხთან დაკავშირებით?“

ამასთან, ჩერჩილმა მიანიშნა, რომ ხელენიფება მეორე ფრონტის გახსნის შეფერხება: „მე ამჟამად ვმუშაობ, რათა უზრუნველყო მეორე ფრონტისთვის წარმატება და გავშალო იგი უფრო მეტი მასშტაბით, მაგრამ ჩემი მუშაობა ფერხდება ქინძისთვის ჩხვლეტის მაგვარი გამოხდომებით“.

საპასუხო წერილში სტალინი დაიმონმა „გაზეთის უფლება, ცნოს მთავარი ხმები, რომლებსაც გაზეთი იღებს შემონახული აგენტებისგან. ჩვენ — რუსებს... არასოდეს გვექონია ბრიტანეთის პრესის საქმეებში ამგვარი ჩარევის პრეტენზია“. და, მართლაც, მსგავს შემთხვევებში, საქმე ეხებოდა სსრ კავშირისა და მისი ხელმძღვანელების წინააღმდეგ მიმართულ ცილისწამებასაც კი, ბრიტანეთის პრემიერი იშველიებდა პრესის თავისუფლების პრინციპს. გამორიცხული არ არის, რომ „პრავდის“ უბუბლიკაცია მიზნად ისახავდა ინგლისელებისა და ამერიკელების გერმანელებთან შესაძლო მოლაპარაკების პრევენციას.

„საკითხის არსიდან გამომდინარე, — განაგრძობდა სტალინი, — ვერ დაგეთანხმებით, რომ ინგლისის თავის დროზე თავისუფლად შეეძლო სამშვიდობო ხელშეკრულება დაეფორმებინათ, უპირატესად, სსრკ-ის ხარჯზე ბრიტანეთის იმპერიისთვის სერიოზული დანაკარგების გარეშე. ვფიქრობ, რომ ეს ცხელ გულზე ნათქვამი, რადგან მე მასსოვს სხვა ხასიათის თქვენი განცხადებებიც. მე მასსოვს, მაგალითად, ინგლისისთვის ძნელ დროს, საბჭოთა კავშირის გერმანიასთან ომში ჩართვამდე, თქვენ შესაძლებლად მიიჩნევდით ბრიტანეთის მთავრობის კანადაში გადასვლას და ოკეანის გაღმობას გერმანიასთან ომის წარმოებას. მეორე მხრივ, თქვენ აღიარებდით, რომ სწორედ საჭოთა კავშირმა, რომელიც შეებრძოლა შიტლერს, ავაცილათ საშინაო ომში, დიდ ბრიტანეთს გერმანიის მხრიდან უეჭველად რომ ემუქრებოდა. თუ მაინც და მაინც დავუშვებთ, რომ ინგლისი სსრკ-ს გარეშე იოლად გავიდოდა, მაშინ არანაკლებად შეიძლება იმავს თქმა საბჭოთა კავშირის შესახებაც...“

თქვენსავით მეც კარგი შთაბეჭდილებები დამრჩა თეირანში ჩვენი შეხვედრებისა და ერთობლივი მუშაობის შესახებ“.

მართლაც, ეტყობა, ცხელ გულზე შეუტია ჩერჩილმა სტალინს, რადგან წარმოუდგენელია, დაივიწყებოდა, როგორ აიცვალა სტალინი შიტლერის შემოთავაზება „ბრიტანეთის მემკვიდრეობის“ განაწილების შესახებ.

ცალკე აღებულ ამ დიქლომატიურ დაპირისპირებაში სიმართლის მსგავსი სიცრუე სიმართლის წინაშე უფლური აღმოჩნდა.

გაზრძელება იქნება რუბრიკას უძღვება არამაზ სანაბლიკა

წარმატებული შტაპის შემდეგ საზრანგეთში

ქრონოგრაფი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ყველაზე უაფულა სოლი

კორეელი მამაკაცი ლი ჯინ-გიუ დაქორწინდა იაპონურ ბალიშზე, რომელსაც ანიმეს პერსონაჟი ახატია. 28 წლის სიძემ თავის ბალიშს განსაკუთრებული ცერემონიალი მოუწყო. ბალიში თეთრ საქორწინო კაბაში იყო გამოწყობილი. „წყვილის“ ქორწინებას ამუქებდა ლოკალური ტელევიზიაც.

შვიდი ჯუჯა

ეს ჯუჯების ყველაზე დიდი ოჯახია მსოფლიოში. გარე სამყაროდან ისინი ყველასგან გამოირჩეულებად გამოიყურებიან, თავად კი ამბობენ, რომ დანარჩენი ადამიანებისაგან ერთადერთი რამით განსხვავდებიან — მათზე ოდნავ პატარები არიან.

ამგარი და ტრენტი თავიანთ 5 შვილთან ერთად ჯორჯიის შტატში ცხოვრობენ. ისინი საკუთარ ოჯახზე ხუმრობენ კიდევ და თავს ზღაპრიდან გადმოსულ ნამდვილ 7 ჯუჯად მოიხსენიებენ.

მართალია, ტანის პატარა ზომის გამო ცხოვრება არც ისე ადვილია, მაგრამ მშობლები ამბობენ, რომ შვილებს შესაბამისად ზრდიან, ყველაფერს აკეთებენ იმისთვის, რომ მოერგონ იმ სამყაროს, რომელიც მათთვის არაა შექმნილი. არ ცდილობენ, რომ საქმე გაიადვილონ, ვთქვათ,

სახლში ყველაფერი შესაბამის ზომებში ჰქონდეთ მოწყობილი. ისინი სწავლობენ, თუ როგორ გადაჭრან ყოველდღიური პრობლემები გარკვეული ხერხებით, რადგანაც გარემო მათ ფეხს ვერ აუწყობს. მაგალითად, შუქის ასანთები ნორმალურ სიმაღლეზეა განთავსებული, ხელის მისანვდომად კი ბავშვებს რაიმე ნივთის დახმარება სჭირდებათ.

ტრენტ ჯონსონი ჯუჯების ოჯახში გაიზარდა, მის ცოლს, ამბერს კი ჩვეულებრივი ზომის მშობლები ჰყავდა. ამბერი ჯუჯებს პირვე-

ლად თინეიჯერობის ასაკში შეხვდა, როდესაც მათ შეკრებებზე დაიწყო სიარული. ერთ-ერთი ასეთი თავყრილობის დროს კი ტრენტიც გაიცნო. ერთმანეთს 3 წლის განმავლობაში ხვდებოდნენ, შემდეგ კი დაქორწინდნენ. მალე ამბერი დაორსულდა. ეს მართლაც სასიხარულო ცნობა აღმოჩნდა მთელი ოჯახისთვის, მაგრამ ჯონსონებმა ჯერ კიდევ არ იცოდნენ, ბავშვი ჯუჯა იქნებოდა თუ ნორმალური ზომის ადამიანი. 31 კვირის თავზე ბავშვი გამოიკველიეს და აღმოჩნდა, რომ მასაც აქონდროპლაზია სჭირდა. ტრენტიც და ემბერიც სიხარულით შეხვდნენ ამ ამბავს, მათ სწორედ თავისნაირი შვილები უნდოდათ.

2 წლის შემდგომ ამბერმა მეორე შვილი — ელიზაბეტი მოავლინა ქვეყანას, თუმცა ეს საკმაოდ სახიფათო ორ-

სულთა გამოდგა ქალისთვის. მისი მენჯები კატასტროფულად გავიდა განზე და ადამიანი, რომელიც სიმაღლეში სულ 48 ინჩი გახლდათ, ორსულობის დროს სიგანეში 51 ინჩი გახდა....

ჯონსონების ოჯახს არ უნდოდა მხოლოდ ორ შვილს დასჯერებოდა, მათ დიდი და სმაურიანი ოჯახი უნდოდათ. მაგრამ ამბერი მორიგ ორსულობას ვერ გადაიტანდა, ამიტომაც ალტერნატიული გზების ძიება დაიწყო და მალევე გადაწყვიტეს პატარების შვილად აყვანა.

მათ 3 პაპში იშვილეს — ანა სერატიიდან, ალექსი სამხრეთი კორეიდან და ემა ჩინაიტიდან. ჯონსონების მემოზრები მათ პატარა ანჯალინა ჯოლსა და ბრად პიტს უწოდებენ.

ისინი თავს არ თვლიან ავადმყოფებად და უძლურებად, შესაბამისად ამისთვის

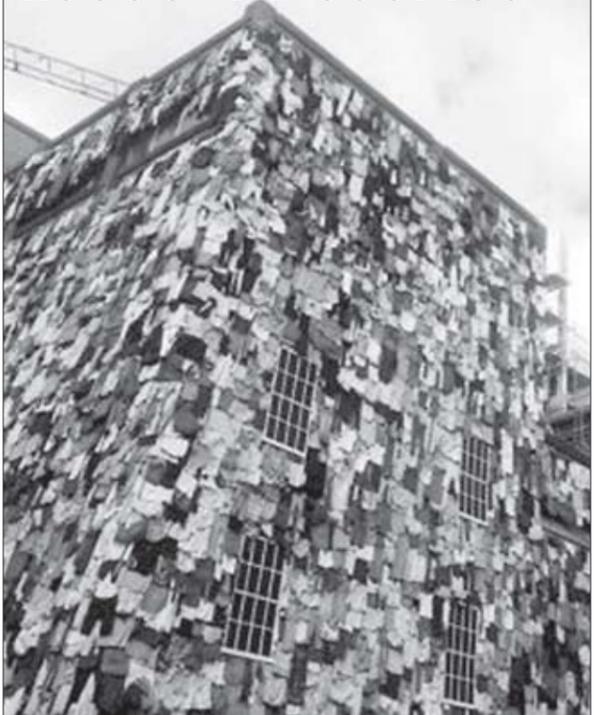
სახელმწიფოსგან ფინანსურ დახმარებას არ იღებენ.

„მე მჯერა, რომ არსებობენ პატარა ადამიანები, რომლებიც შეუძლოდ

ბრძოლებს თავს ან უძლური არიან, მაგრამ ჩემი ოჯახის ასეთი ნამდვილად არაა“, — ამბობს დიდი ოჯახის ბედნიერი დედა.

ჩასვული შენობა

ბრიტანულმა ტანსაცმლის ბრენდმა MARKS & SPENSER-მა უცნაური საქველმოქმედო აქცია გამართა. კომპანიამ თავის მომხმარებელს ფასდაკლება შეუთვალა, თუ ისინი ჩაბარებულს სანაცვლოდ შეთანაბნა.

კომპანიამ ორიგინალური გზა აირჩია. მათ ჩაბარებული ძველი სამოსი გალერეა Dray Walk-ის ფასადზე გამოფინეს. ძველი ტანსაცმლით „შემოსილი“ შენობა საკმაოდ ეფექტური გამოვიდა.

მომხმარებლის ჩაბარებული ძველი სამოსი გაჭირვებულებს გადაეცემათ.

ექსპრესიონისტიზმის უხელო ნახატები აღმოაჩინეს

კიოლში, ლუდვიგის მუზეუმში, სადაც მსოფლიოს თანამედროვე ხელოვნების ერთ-ერთი უმსხვილესი კოლექცია ინახება, გერმანელი ექსპრესიონისტების სურათების მეორე მხარეს დღემდე უცნობი ნახატები იპოვეს.

საუბარია გერმანელი მხატვრების — მაქს ჰეხტინის, ერნესტ ლუდვიგ კირხნერისა და რუსი მხატვრის — ალექსანდი იავლენკოს ნამუშევრებზე.

სურათები აღმოაჩინეს მუზეუმის რესტავრატორებმა, რომელთაც ხელოვნების ნიმუშების გამოფენისთვის მომზადება ევალებოდათ. გამოფენა 2012 წლის აგვისტოსთვის იყო დაგეგმილი და ექსპონიციისთვის ზოგიერთი ნამუშევარი ჩარჩოში უნდა ჩაესვათ.

მუზეუმის თანამშრომლებმა კირხნერის სურათის „ნახევრადმიშველი ქუდი“ უკანა მხარეს ტილოს მიაგნეს, რომელზეც გოგონა — ფრანცისკა ფერმანი გა მოსახული. უკანა ფონზე მხატვარმა სამი შიშველი ფიგურა დახატა. ადრე მხოლოდ ამ ნამუშევრის ესკიზის არსებობის შესახებ იყო ცნობილი.

რაც შეეხება იავლენკოს

ნამუშევარს „ქუჩის ნითელი გამოსახულება“, მისი შავ-თეთრი ფოტო არსებობდა, მაგრამ 1960 წლიდან სურათი ინფორმაციას არ ფლობდნენ. მისი ნახვის შესაძლებლობა დამთავალიერებელს პირველად მიეცემა.

ჰეხტინის ნამუშევარი „მეუღლის პორტრეტი“ 1910 წლით არის დათარიღებული, 1965 წლამდე სურათს საგამოფენო დარბაზებში ფენდენ, მოგვიანებით ტილო შემოაბრუნეს და პირველი ნახატი დაივიწყეს (მეორე მხარეს დახატულია ქალი კატი, რომელიც მწვანე ტახტზე ზის).

ფულისა და მასალის დასაზოგად ექსპრესიონისტები ტილოს ორივე მხარეს ხატავდნენ. გამოფენის კურატორმა იულია ფრიდრიხმა აღმოჩენას „პატარა სენსაცია“ უწოდა. სამივე ნამუშევარი კიოლნელი იურისტის — იოზეფ ჰაუბრიხის კო-

ლექციიდან არის, იგი 1920 წლებში ექსპრესიონისტების ნამუშევრებს აგროვებდა. მან ნაცისტებისგან საკუთარი კოლექციის გადარჩენა მოა-

ხერხა. 1946 წელს ჰაუბრიხმა ნამუშევრები ქალაქს აჩუქა. აგვისტოს გამოფენა სწორედ იოზეფ ჰაუბრიხის ხსოვნას მიეძღვნება.

ორგანიზმების

ჩინელი მხატვარი სიონან სუნ მორგან ფრინველისა და ტიმ რობინსის პორტრეტებს ერთდროულად ორივე ხელით ხატავს. და ეს ერთადერთი გამონაკლისი შემთხვევა არაა მის შემოქმედებაში, მას შეუძლია ერთდროულად ორივე ხელით სხვადასხვა გამოსახულების ხატვა. მხატვარი თვითნასწავლია. მან ეკონომიკურ ფაკულტეტზე ჩააბარა და მხოლოდ ამის შემდეგ გააცნობიერა, რომ უნდოდა მხატვარი გამხდარიყო. მან ძვირფასი მასალები შეიძინა, მაგრამ მალევე მიუბრუნდა ნახშირს, როგორც იაფ და სუფთა მასალას. სუნის თქმით, ერთი ნამუშევრის შექმნას 2-3 საათი სჭირდება, მიუხედავად იმისა, ერთი ხელით მუშაობს თუ ორით.

ქრონოგრაფი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

გაქვება უკვდავებად

ადამიანი ოდითგანვე ოცნებობდა უკვდავებაზე, რაც ამ დრომდე მის აუხდენელ ოცნებად რჩება, მაგრამ დედამიწაზე არიან არსებები, რომლებმაც ასეულობით წლის მანძილზე სპეციფიური განვითარების შედეგად უკვდავებას ან წარმოუდგენელ გამძლეობას მიაღწიეს.

უკვდავი მეღუზა

თურიტოპსის ნუტრიცულა ცნობილია როგორც უკვდავი მეღუზა. ეს არსება ნამდვილად იმსახურებს პირველ ადგილს დედამიწაზე სიცოცხლის ხანგრძლივობის რეიტინგში, რადგან მისი სიცოცხლე უსასრულოდ გრძელდება. მეღუზა წრეზე ბრუნავს, როდესაც განვითარების ბოლო ეტაპზე მივს, ანუ ადამიანურ ენაზე რომ ვთქვათ, დაბერდება, უკუპროცესი იწყება და ახლიდან იწყებს ცხოვრებას, ანუ სიბერეს მოსდევს ახალგაზრდობა და ეს ასე გრძელდება მუდამ.

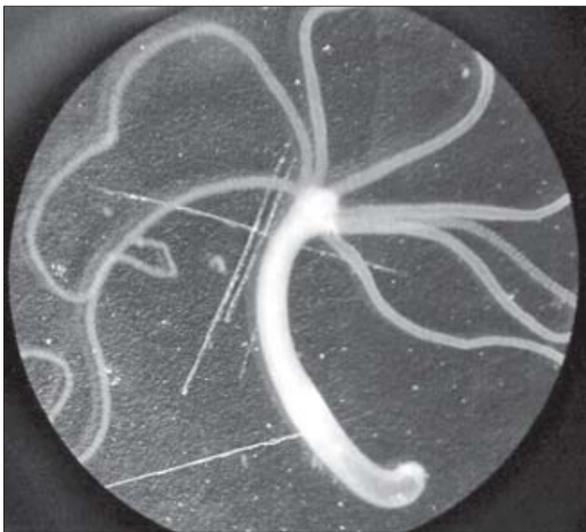
ლანგი

ეს თევზი ბინადრობს ისეთ ადგილებში, სადაც წყალი ხშირად შრება, მაგრამ მისთვის ეს სიცოცხლის დასასრულს სულაც არ ნიშნავს. თევზი ნებისმიერ კლიმატურ პირობებს უძლებს და შეუძლია მთელი წელიც კი გაძლოს უწყლოდ. თევზი ტალახში ჩაფლვობა და ასე დარჩება გაუძირველად, საკვებისა და წყლის გარეშე, უკეთესი დროის დადგომამდე. ერთხელ ექსპერიმენტისას აკვარიუმი, რომელშიც ტალახში ჩაფლული ლანგი „ინახებოდა“, დაიკარგა. ის მხოლოდ 6 თვის შემდეგ იპოვეს. ტალახი მთლად გამხმარიყო. როდესაც გამოშრალ მინას წყალი დაასხეს, მასში ლანგიც გაცოცხლდა.

ხისტობა

ეს არსება ახალ ზელანდიაში ბინადრობს და საკმაოდ დიდი ზომის არის. იგი უფრო მწერთა ოჯახს მიეკუთვნება. ხისტობას უჩვეულო თავისებურება აქვს, რომლის წყალობითაც ფაქტობრივად უკვდავია. მას ნებისმიერი ტემპერატურის გაძლევა შეუძლია. მისი ორგანიზმი ისეა მოწყობილი, რომ სისხლი არ დედება, ყველაზე დაბალ ტემპერატურაზეც კი ის განაგრძობს მოძრაობას და ხელსაყრელი პირობების დადგომისთანავე აცოცხლებს ორგანიზმს, რომლებმაც „უამინდობისას“ მიიძინეს.

ჰიდრა

მეცნიერებს ჰიდრა ამ დრომდეც არ ჰყავთ ბოლომდე შესწავლილი, მაგრამ ის კი იციან, რომ ჰიდრა დაახლოებით იმავე პრინციპით ცოცხლობს, როგორც ზემოხსენებული მეღუზა. ჰიდრას აქვს სპეციფიური კამერები, რომლის დახმარებითაც „მოძველებული“ და მწყობრიდან გამოსული ორგანიზმისგან თავისუფლდება, მათ სანაცვლოდ კი ახლებს ქმნის. ამის წყალობით იგი უკვდავია.

ჩუაქი მავალი

ამ არსებას მეცნიერები წყლის დათვის უწოდებენ, თუმცა დათვები მასავით ამტანნი რომ იყვნენ, გადაშენების პირას აღარ იქნებოდნენ. ეს მიკროსკოპული ზომის არსება, რომლის ზომაც სულ ერთ-ნახევარი მილიმეტრია, წყალში ბინადრობს და მისი ნახვა მსოფლიოს სხვადასხვა კუთხეშია შესაძლებელი. რატომაც არა, ის ხომ აბსოლუტურად ყველანაირ ბუნებრივ პირობას ეგუება. -273-დან +151 გრადუსამდე ტემპერატურა მისთვის რაიმე პრობლემას არ წარმოადგენს. გარდა ამისა, ჩუაქი მავალი უძლებს იმაზე ათასჯერ მეტ რადიაციას, ვიდრე დედამიწის სხვა ყველაზე რადიაციამდიდარ არსებებს.

სიხინათელაგის ფესტივალი

იაპონიაში ტრადიციული ფესტივალი „ჰოტარუ“ გაიმართა, რაც ქართულად ციციანთელას ნიშნავს. ორგანიზატორებმა მდინარე სუიდუში, რომელიც ტოკიოს ცენტრში მიედინება, 100 000 კაშკაშა ბუშტი გაუშვეს.

ბუშტები დღის განმავლობაში მზის ენერგიით იმუხტებიან, ხოლო ღამით წყალთან კონტაქტის დროს ანათებენ. ამ ულამაზეს პერფორმანსს იაპონელებმა „ვარსკვლავების ლოცვა“ უწოდეს. მოგვიანებით წყლის ციციანთელეები მდინარის დინებაში ნაილო და ერთ ადგილას მოაგროვებენ, რამაც კიდევ უფრო ლამაზი სანახაობა შექმნა. არსებობს უამრავი ისტორიული მტკიცებულება იმის შესახებ, რომ ადრე სუიდუში ნამდვილი ციციანთელები ბინადრობდნენ. მწერები გამჭვირვალე წყალში ცხოვრობდნენ და ღამით ანათებდნენ. XVIII საუკუნეში მდინარის ნაპირზე ციციანთელების შეგროვება პოპულარულ იაპონურ გასართობად მიიჩნეოდა.

ეკვიპაჟი მისვალაგული გასოხლდა

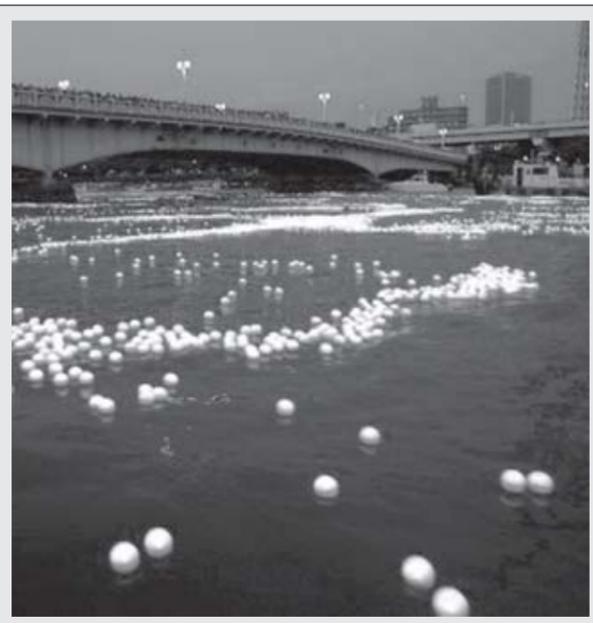
28 წლის ეგვიპტელი ჰამდი ჰაფეზა აღწერა საკუთარი გასვენების დროს გაცოცხლდა და, ცხადია, ეგვიპტეში ეს ფაქტი ნამდვილ სასწაულად მიიჩნის.

ექიმების თქმით მამაკაცი ინფარქტით იმ დროს გარდაიცვალა, როდესაც ვენახში საქმიანობდა. ძალიან ცხელ ამინდში, როდესაც მან თავი ცუდად იგრძნო და გული წაუვიდა, ექიმებმა დალუბულად გამოაცხადეს. როდესაც ჰამდი ჰაფეზა აღწერა აცმევდინენ, რათა კუბოში ჩაენვინათ, ერთ-ერთმა იქ მყოფთაგანმა დაინახა, რომ „მიცვალეული“ სუნთქავდა და ვენები უმოძრავებდა.

მთელ მსოფლიოში ქვეყნების თავდაცვითი სტრუქტურები სულ უფრო ხშირად იყენებენ უპილოტო დაკვირვების აპარატებს. ეს აპარატები სხვადასხვა ტექნოლოგიით მზადდება, თუმცა ახალი უპილოტოს მსგავსი შედეგები, რომლებიც აშშ-ის სამხედრო-საჰაერო ძალების ლაბორატორიის ინჟინრებმა შექმნეს, ჯერჯერობით იშვიათად გვხვდება.

ლაბორატორია Micro-Aviary-ის მეცნიერებმა რაიტ-პატერსონის ავიაბაზაზე ულტრა-მინიატურული საფრენი აპარატი შექმნეს, რომელიც ჩვეულებრივი ნემსიყლაპიის ანალოგია. მანქანის ძირითადი ნაწილის ზომები ციფრული ჩიპის ზომისაა. ამ პატარა კორპუსში მათ მოათავსეს ფრთა დაამაგრეს. პერსპექტივაში ინჟინრები მიკროსკოპული უპილოტო საფრენი აპარატის კორპუსში კიდევ გეგმვენ პატარა კამერის მოთავსებას, რომელიც რეალურ დროში ვიდეო ტრანსლირებას მოახდენს. ინჟინრებმა სხვა მიღწეებიც აღნიშნეს. კერძოდ, მათ შექმნეს ზემგრძობიარე მოძრაობის სენსორი, რომელიც უპილოტოს პოზიციას მაღალი სიზუსტით განსაზღვრავს. ლაბორატორია უფრო დიდ აპარატებზეც მუშაობს, რომლებიც ჩიტების მსგავსად იქნევენ ფრთებს, რათა ჰაერში გადაადგილდნენ. ამისთვის მეცნიერები ნამდვილი ჩიტების ქცევასა და მოძრაობის მანერას სწავლობენ.

რას ემსახურება ბათუმის უნივერსიტეტი კვირადღიერი სათვალთვალო კამერების დაბრუნება?

თვეზე მეტია, ბათუმის შოთა რუსთაველის სახელობის უნივერსიტეტში უფრო და უფრო მატულობს უკმაყოფილოთა რაოდენობა. ამის მიზეზი არც მოახლოებული გამოცდებია და არც სტუდენტების აკადემიური მდგომარეობა, მიზეზი სულ სხვა რამაა, კერძოდ ისინი უკმაყოფილო არიან უნივერსიტეტში განხორციელებული ბოლოდროინდელი ცვლილებებით. საუბარია სათვალთვალო კამერებზე, რომლებიც როგორც დერეფნებში, ასევე აუდიტორიებში დამონტაჟდა.

კამერებზე საუბარი განცხადების გახმაურებისთანავე მთავარ თემად იქცა როგორც სტუდენტებს, ისე აკადემიურ პერსონალს შორის და ძირითადად უარყოფითი და კრიტიკული შეფასება გამოიწვია. სწორედ ამის გამო შოთა რუსთაველის სახელობის უნივერსიტეტის რექტორმა ალექსო ბაკურიძემ რამდენიმეჯერ მოახსოვ კონფერენ-

ცია, რათა აეხსნა უკმაყოფილო სტუდენტებისთვის, თუ რა ჰქონდა დადებითი სათვალთვალო კამერების დამონტაჟებას. ამ პრესკონფერენციებზე ძირითადად ერთი და იგივე ისმოდა, რომ **კამერები დაბრუნებული უნდა იქნას, რომელიც უნივერსიტეტის „კამერების განხორციელება“ დაბრუნებული უნდა იქნას, რომელიც უნივერსიტეტის „კამერების განხორციელება“ დაბრუნებული უნდა იქნას.**

მონტაჟებულია ისეთი აუდიტორიებშიც, სადაც არანაირი ტექნიკა არ არის და არც ახლო მომავალში ჩანს ამის პერსპექტივა.

სტუდენტები ასევე ფიქრობენ, რომ მათი საუბარი უნივერსიტეტის საბარდო მანველიძე ასე პასუხობს: „წყალობა არ დავასახელებ, მაგრამ მაქვს ინფორმაცია, რომ ისმინება. ეს პირად საუბრებშიც ყველგან. საერთოდ ეს ძვირადღირებული კამერებია, რომლებიც აღჭურვილია მოსამხმენი მექანიზმით, ამასთანავე, ლექციებიც ისმინება, როგორც აღნიშნეს, სწავლების გაუმჯობესების მიზნით. პირადად მე დავიკომფორტს არ მიქმნის, თუმცა ამის მოსმენა საკმაოდ არაეთიკურია. ამასთანავე, სასამართლოს ნებართვის გარეშე საუბრის მოსმენა კანონით ისჯება და, არ მგონია, ამაზე სასამართლოს ნებართვა იყოს გაცემული“.

როდენობითაა წიგნები, როდესაც ტექნიკურად გამართული პერსონალური კომპიუტერების რაოდენობა ძალიან მცირეა, ისტორიის ლექციებზე ელემენტარული, ათლარიანი რუკებიც კი არაა, ათასობით ლარი იხარჯება კამერებს და მოსამხმენ აპარატურაზე. გაუგებარია, რას ემსახურება განხორციელებული პროექტი, ერთი კი ნათელია, ეს არც ტექნიკის დასაცავადაა გაცემული და მიუთმენება არაა საჭირო კამერების დამონტაჟება ისეთ აუდიტორიებში, სადაც ტექნიკა არაა (თან მოსამხმენი მექანიზმით აღჭურვილი კამერების). რაც შეეხება სტუდენტების დაცვას, უკეთესი იქნებოდა, ეყიდათ მეტალოდეტექტორი და უნივერსიტეტის შესასვლელში დამონტაჟებინათ, ასე უფრო ეფექტურად დაიცავდნენ სტუდენტებს.

სოფლის სკოლის ისტორია და მირზაანი – დასლის საფრთხის წინაშე

დედოფლისწყაროს რაიონის სოფელ მირზაანის საჯარო სკოლის პედაგოგები სკოლის ეზოში ავარიული შენობის დემონტაჟს ითხოვენ. მათი თქმით, ეზოში არსებული ასწლოვანი შენობა მოზარდების სიცოცხლეს საფრთხეს უქმნის და დიდია ალბათობა, ნებისმიერ დროს ჩამოიხრეს. ადგილობრივები ირწმუნებიან, რომ გახშირებულმა წვიმებმა შენობის კედლებზე ბზარები კიდევ უფრო გაზარდა.

როგორც ინტერნეტგაზეთმა „ქიზიყმა“ გაარკვია, სკოლის ახლანდელი შენობის აგებამდე სოფლის სკოლა იმავე ეზოში მდებარე ძველ შენობაში იყო განთავსებული. ამჟამად შენობა უფუნქციოდ დარჩა და დემონტაჟს საჭიროებს. უამინდობა კი საფრთხის ალბათობას ყოველდღიურად ზრდის.

ვერ დააკავებ. რაც სკოლის ახალი შენობა აშენდა, მას შემდეგ ეს ასე უფუნქციოდ დარჩა. წინა მხარე სულ ჩამოშლილია, კედლები გარღვეულია“, — განუცხადა „ქიზიყს“ სკოლის პედაგოგმა ნაირა ყორიაშვილმა.

მირზაანის სკოლაში განმარტავენ, რომ სასტიკად უნდა იქნას დემონტაჟის ნებართვის თხოვნა მათი განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროში უკვე გაგზავნის სპეციალური წერილი, რომელშიც მინისტრ დიმიტრი შაშკინს პრეზენტაციული ღონისძიებების დაუწყვეტელი გახატვის შესახებ დასტურდება.

სკოლაში ფუნქციონირება 2011 წლის სექტემბრიდან გაიწვია. სოფელ მირზაანის სკოლას დამოუკიდებელი სტატუსი არ აქვს, ის სოფელ ზემო მარხაანის საჯარო სკოლის დაქვემდებარებაში რჩება.

გაზეთ „საქართველო და მსოფლიოს“ რედაქცია ღრმა მწუხარებით თანაუგრძნობს პარტია „ნეიტრალური საქართველოს“ თავმჯდომარეს, ცნობილ ჟურნალისტსა და პუბლიცისტს ვალერი კვარაცხელიას დედის თამარ გიორგის ასულ ლუკაძეს გარდაცვალების გამო.

სკოლის დახურვა მირზაანში მიგრაციის დაწყების მთავარ მიზეზად იქცა. ამ დროისთვის სკოლაში 27 მოსწავლე ირიცხება. სკოლის გახსნამდე მირზაანში მცხოვრებ ახალგაზრდებს განათლების მისაღებად ყოველდღიურად მეზობელი სოფლის — ზემო მარხაანის საჯარო სკოლაში სიარული და კილომეტრების გავლა უწევდათ. სოფლის მოზარდების ნაწილი ისევ ზემო მარხაანის სკოლაში ირიცხება.

2006 წელს სოფელ მირზაანის საჯარო სკოლა ოპტიმიზაციის პროგრამის შედეგად დაიხურა და სოფელ ზემო მარხაანის სკოლას შეუერთდა. ამჟამად, სკოლის აღდგენის შემთხვევაშიც მირზაანის სკოლა კვლავაც ზემო მარხაანის სკოლის დაქვემდებარებაში დარჩება, თუმცა სასწავლო პროცესი სოფელ მირზაანში წარმართება. თავის დროზე, მირზაანში სკოლის გაუქმების ერთ-ერთ მიზეზად მოსწავლეთა კონტიგენტის სიმცირე დასახელდა, თუმცა ამჟამად კონტიგენტის სიმცირის პირობებში სკოლის აღდგენის აუცილებლობა ისევ წარმოიჭვა.

ადგილობრივმა მოსახლეობამ სკოლის აღდგენის მოთხოვნით საპროტესტო აქციები რამდენიმეჯერ გამართა, წერილობითი მოთხოვნა არაერთ უწყებაში გაიგზავნა, თუმცა უშედეგოდ. სოფლის მცხოვრებლები აცხადებენ, რომ ნიკო ფროსოვანის სოფლის სოფელში სკოლის არარსებობამ მირზაანი დასლის საფრთხის წინაშე დააყენა.

სკოლის გაუქმების შემდეგ სოფელი არაერთმა ოჯახმა დატოვა. ნაწილი საცხოვრებლად დედაქალაქში გადავიდა, ზოგმა ცხვა გამოსავალი მოძებნა.

როგორ უნდა იქნას 110 ლარის ბოქსისა და კარბელაში უსდინა

კასპის რაიონის სოფელ ჩობალაურში ამბობენ, რომ მთავრობის საძოვრების გამოყენების გამო თითო სულ ძროხაზე გლეხები 110 ლარით დააჯარიმეს. ამის შესახებ მოსახლეობამ შიდა ქართლის საინფორმაციო ცენტრს აცნობა.

როგორც კოალიცია „ქართული ოცნების“ კასპის ორგანიზაციის ლიდერმა ხათუნა თათანაშვილმა გამოცემას უთხრა, ცენტრალური ავტომაგისტრალის გახსნის შემდეგ სოფელში საძოვრები ხელისუფლების მაღალჩინოსნებმა იყიდეს. ხათუნა თათანაშვილმა ამ ჩანაწერი მოგვანოა, რომელშიც გლეხები ამბობენ, რომ მათი მიწები კარბელაშვილის, ხოლო ნითელუბნის მიწები ბოქსიას საკუთრებაა. სოფელში ამჟამად 40-მდე ოჯახი ცხოვრობს.

წვიდა ანდრია პირველწოდებულის სამონასტრო კომპლექსის სამკაქლო

ს.ს „ბაართიანებული ტელეკომი“ 602602
შპს „ახტალი“ 700818
შპს „მაგთიკომი“ 200320
შპს „ჯეოსელი“ 700305
შპს „ბილიანი“ 200333

ფოთისა და ხობის ეპარქიის განვითარების ფონდის საბანკო რეკვიზიტია:
ს.ს „თი ბი სი ბანკის“ ფოთის ფილიალი
ბანკის კოდი 220101937;
ა/ა 63636080100001; ს/კ 215141246

თანხის ჩარიცხვა შეგიძლიათ სწრაფი გადახდის აპარატებით იხ. მენიუში: სხვადასხვა — ძველმომქმედა — ფ. ანდრია პირველწოდებულის სამონასტრო კომპლექსი.

ინფორმაციისთვის მიმართეთ ფონდის დირექტორს, დეკანოზს თეოდორე ბასილიანს:
ქ. ფოთი,
ნ. ნიკოლაძის მოედანი №3,
ტელ.: 8(293) 70736,
მობ.: (599)936563,
e-mail: eparqia-f@mail.ru

საქართველო და მსოფლიოს გაზეტი
პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

http://www.geworld.ge
მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოდუა
გაზეთი ხელმძღვანელობს თანამედროვე პრესის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: gazeti@inbox.ru

